

Številka: IPP 007-64/2025/
Ljubljana, 13. 5. 2025
EVA 2025-1611-0013
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu — predlog za obravnavo
1. Predlog sklepa vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na ... seji ... pod točko... sprejela S K L E P: Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu in ga predloži Državnemu zboru v obravnavo ter sprejetje po rednem zakonodajnem postopku. Barbara Kolenko Helbl GENERALNA SEKRETARKA Prejmejo: – Državni zbor Republike Slovenije, – Ministrstvo za finance Republike Slovenije, – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
– Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem, – Natalija Stošički, vodja Sektorja za zavarovalništvo in trg kapitala, Direktorat za finančni sistem, – Andrej Žagar, sekretar, Sektor za zavarovalništvo in trg kapitala, Direktorat za finančni sistem.
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
– Klemen Boštjančič, minister, – Saša Jazbec, državna sekretarka, – Gordana Pipan, državna sekretarka,

- Katja Božič, državna sekretarka,
- Nikolina Prah, državna sekretarka,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Natalija Stošicki, vodja Sektorja za zavarovalništvo in trg kapitala, Direktorat za finančni sistem,
- Andrej Žagar, sekretar, Sektor za zavarovalništvo in trg kapitala, Direktorat za finančni sistem.

5. Kratek povzetek gradiva

Evropska unija je v zadnjih desetletjih sprejela številne direktive in uredbe, ki oblikujejo skupni evropski trg zavarovalnih storitev. Namen teh aktov je zagotoviti visoko stopnjo varstva strank, ohraniti finančno stabilnost in spodbujati konkurenco med zavarovalnicami.

Direktive in uredbe med drugim:

- omogočajo prosto gibanje zavarovalnih storitev v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU), kar pomeni, da lahko zavarovalnice držav članic poslujejo v kateri koli državi članici, stranke pa lahko izbirajo med več različnimi zavarovalnimi produkti;
- postavljajo minimalne standarde za distribucijo zavarovalnih produktov, zagotavljajo jasno in razumljivo informiranje strank ter urejajo reševanje sporov;
- zagotavljajo, da so zavarovalnice dovolj kapitalizirane in da imajo ustrezne sisteme upravljanja, s čimer se preprečujejo morebitne finančne krize.

Direktiva 2009/138/ES (ureja poslovanje zavarovalnic) in Direktiva 2016/97/EU (ureja distribucijo zavarovalnih produktov) sta preneseni v slovensko zakonodajo z Zakonom o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19, 102/20, 48/23, 78/23 – ZZVZZ-T in 84/24 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1).

Navedeni direktivi sta kompleksni in obsežni ter se nenehno razvijata. Evropski zakonodajalci redno sprejemajo nove uredbe, direktive in smernice, ki spreminjajo, dopolnjujejo in razlagajo določbe direktiv. Namen teh sprememb je zagotoviti, da direktivi ostajata ustrezni in učinkoviti v spreminjajočem se okolju. ZZavar-1 se mora prilagoditi navedenim spremembam, dopolnitvam in razlagam.

Ta predlog zakona tako v ZZavar-1 prenaša določbe:

- Direktive (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (UL L št. 333 z dne 27. 12. 2022; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2556/EU) in
- Direktive (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2864 z dne 20. 12. 2023; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2864/EU),

v delih, ki spreminja in dopolnjuje Direktivo 2009/138/ES in Direktivo 2016/97/EU. Direktivi se namreč uporabljata za širok krog finančnih institucij, vključno z bankami, zavarovalnicami, investicijskimi podjetji in plačilnimi institucijami.

Poleg prenosa Direktive 2022/2556/EU in Direktive 2023/2864/EU so razlogi za predlog zakona tudi:

- natančneje urediti prenos nekaterih drugih členov Direktive 2009/138/ES in Direktive 2016/97/EU, kjer se je v praksi izkazalo, da prenos v ZZavar-1 ni bil najboljši oziroma je bil pomanjkljiv,
- odpraviti nedoslednosti in izboljšati določbe v ZZavar-1, ki so se v praksi izkazale za težko oziroma neizvedljive, in
- uskladiti ZZavar-1 z Zakonom o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17, 22/19 – ZPosS, 158/20 – ZIntPK-C, 18/21, 18/23 – ZDU-10, 75/23 in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1).

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA

c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40 000 EUR

/

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek z t + 1
SKUPAJ:				
II.b. Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ:				
II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t +	
SKUPAJ:				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje,				

zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinancijska sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Predlagano gradivo nima finančnih posledic za državni proračun.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

NE

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,

- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

/

9. Predstavitev sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja	DA
--	----

Predlog zakona je bil javno objavljen od 31. januarja 2025 do 12. februarja 2025.

Spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:

E-demokracija: <https://e-uprava.gov.si/si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=17536>

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.

V času javne razprave predlogov nismo prejeli.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

/

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti	DA
--	----

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
---	----

Gordana Pipan
državna sekretarka

PRILOGE:

- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije,
- predlog zakona,
- izjava o skladnosti.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka:
Ljubljana,

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na ... seji ... pod točko ... sprejela

S K L E P:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu in ga predloži Državnemu zboru v obravnavo ter sprejetje po rednem zakonodajnem postopku.

Barbara Kolenko Helbl
GENERALNA SEKRETARKA

Priloga sklepa:
– predlog zakona

Prejmejo:
– Državni zbor Republike Slovenije,
– Ministrstvo za finance Republike Slovenije,
– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Evropska unija je v zadnjih desetletjih sprejela številne direktive in uredbe, ki oblikujejo skupni evropski trg zavarovalnih storitev. Namen teh aktov je zagotoviti visoko stopnjo varstva strank, ohraniti finančno stabilnost in spodbujati konkurenco med zavarovalnicami.

Direktive in uredbe med drugim:

- omogočajo prosto gibanje zavarovalnih storitev v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU), kar pomeni, da lahko zavarovalnice držav članic poslujejo v kateri koli državi članici, stranke pa lahko izbirajo med širšo ponudbo zavarovalnih produktov;
- postavljajo minimalne standarde za distribucijo zavarovalnih produktov, zagotavljajo jasno in razumljivo informiranje strank ter urejajo reševanje sporov;
- zagotavljajo, da so zavarovalnice dovolj kapitalizirane in da imajo ustrezne sisteme upravljanja, s čimer se preprečujejo morebitne finančne krize.

Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20.12.2023), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/138/ES) je ključni evropski zakonodajni akt, ki določa pravila za delovanje zavarovalnic v Evropski uniji. Glavni cilj Direktive 2009/138/ES je zagotoviti, da so zavarovalnice finančno stabilne in sposobne izpolniti svoje obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev.

Direktiva 2009/138/ES je uvedla stroge zahteve glede kapitala, ki ga morajo imeti zavarovalnice, ter podrobna pravila glede upravljanja tveganj. Zavarovalnice morajo tako redno ocenjevati in upravljati različna tveganja, s katerimi se spoprijemajo. Poleg tega Direktiva 2009/138/ES zahteva večjo preglednost pri poslovanju zavarovalnic, kar omogoča nadzornikom boljši vpogled v njihovo finančno stanje. S skupnimi pravili se ustvarja enotno zakonodajno okolje za vse zavarovalnice v EU, kar prispeva k usklajenosti evropskega zavarovalniškega trga.

Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L št. 26 z dne 2. 2. 2016, str. 19), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/896 z dne 5. decembra 2023 o spremembi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se prilagodijo osnovni zneski v eurih za poklicno odškodninsko zavarovanje in finančno zmogljivost zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov ter posrednikov dopolnilnih zavarovanj (UL L št. 2024/896 z dne 20. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/97/EU), je pomemben evropski zakonodajni akt, ki določa pravila za prodajo zavarovalnih produktov po vsej EU. Njen glavni cilj je zagotoviti visoko stopnjo varstva strank pri nakupu zavarovanj. Direktiva 2016/97/EU je bila sprejeta z namenom, da bi poenotila pravila za distribucijo zavarovalnih produktov v vseh državah članicah EU in s tem ustvarila enotni trg zavarovalnih storitev.

Direktiva 2016/97/EU določa podrobna pravila za prodajo zavarovalnih produktov, vključno z zahtevami za usposobljenost oseb, ki opravljajo distribucijo zavarovalnih produktov, obveznostjo zagotavljanja ustreznih informacij strankam in postopki obravnavanja pritožb.

Direktiva 2009/138/ES in Direktiva 2016/97/EU sta preneseni v slovensko zakonodajo z Zakonom o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19, 102/20, 48/23, 78/23 – ZZVZZ-T in 84/24 – odl. US; v nadaljnjem besedilu ZZavar-1).

Direktiva 2009/138/ES in Direktiva 2016/97/EU sta kompleksni in obsežni ter se nenehno razvijata. Evropski zakonodajalci redno sprejemajo nove uredbe, direktive in smernice, ki spreminjajo, dopolnjujejo in razlagajo določbe direktiv. Namen teh sprememb je zagotoviti, da direktivi ostajata ustrezni in učinkoviti v spreminjajočem se okolju. ZZavar-1 se mora prilagoditi navedenim spremembam, dopolnitvam in razlagam.

Predlog zakona tako v ZZavar-1 prenaša določbe:

- Direktive (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (UL L št. 333 z dne 27. 12. 2022; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2556/EU) in
- Direktive (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2864 z dne 20. 12. 2023; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2864/EU),

v delih, ki spreminjata in dopolnjujeta Direktivo 2009/138/ES in Direktivo 2016/97/EU. Direktivi se namreč uporabljata za širok krog finančnih institucij, vključno z bankami, zavarovalnicami, investicijskimi podjetji in plačilnimi institucijami.

Direktiva 2022/2556/EU (rok za prenos 17. januar 2025) je pomemben evropski zakonodajni akt, ki določa nove zahteve na področju digitalne operativne odpornosti za finančni sektor. Ta direktiva je del širšega svežnja ukrepov, imenovanega digitalni finančni sveženj (DORA), ki je namenjen spodbujanju inovacij in konkurenčnosti na področju digitalnih finančnih storitev, hkrati pa zmanjševanju z digitalizacijo povezanih tveganj. Digitalna operativna odpornost se nanaša na sposobnost finančnih institucij, da se učinkovito odzovejo na digitalna tveganja in motnje, kot so kibernetiski napadi, izpadi sistemov ali naravne katastrofe. Namen direktive je zagotoviti, da so finančne institucije bolje pripravljene na takšne dogodke in da lahko hitro obnovijo svoje storitve.

Direktiva 2023/2864/EU (rok za prenos 10. januar 2026) je pomemben napredek pri oblikovanju enotnega digitalnega trga v Evropski uniji. Njen primarni cilj je poenostaviti in izboljšati dostop do informacij o podjetjih in drugih subjektih, ki poslujejo v EU. S to direktivo se spreminjajo nekatere veljavne direktive tako, da se uredita vzpostavitve in delovanje evropske enotne točke dostopa, kot je urejena v Uredbi (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centralizirani dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalske trge in trajnostnost (UL L 2023/2859 z dne 20. 12. 2023), zadnjič spremenjeni z Direktivo (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in Uredbe (EU) 2023/2859 (UL L 2024/1760 z dne 5.7.2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/2859/EU).

Poleg prenosa Direktive 2022/2556/EU in Direktive 2023/2864/EU so razlogi za predlog zakona tudi:

- natančneje urediti prenos nekaterih drugih členov Direktive 2009/138/ES in Direktive 2016/97/EU, kjer se je v praksi izkazalo, da prenos v ZZavar-1 ni bil najboljši oziroma je bil pomanjkljiv,
- odpraviti nedoslednosti in izboljšati določbe v ZZavar-1, ki so se v praksi izkazale za težko izvedljive ali neizvedljive, in
- uskladiti ZZavar-1 z Zakonom o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17, 22/19 – ZPosS, 158/20 – ZIntPK-C, 18/21, 18/23 – ZDU-1O, 75/23 in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1).

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji

Cilji predloga zakona so:

- prenos Direktive 2022/2556/EU in Direktive 2023/2864/EU v slovenski pravni red,
- natančneje urediti prenos nekaterih drugih členov Direktive 2009/138/ES in Direktive 2016/97/EU, kjer se je v praksi izkazalo, da prenos z ZZavar-1 ni bil najboljši oziroma je bil pomanjkljiv,
- odpraviti nedoslednosti in izboljšati določbe v ZZavar-1, ki so se v praksi izkazale za težko izvedljive ali neizvedljive, in
- uskladiti ZZavar-1 z ZGD-1.

2.2. Načela

Predlog zakona upošteva načela:

- *zakonitosti* – vsak poseg v pravice in svoboščine ima podlago v zakonu. Predlog zakona je jasen, nedvoumen in dovolj določen, da omogoča njegovo razumevanje in uporabo;
- *enakosti* – vse osebe so v predlogu zakona obravnavane enako brez diskriminacije;
- *pravne varnosti* – predlog zakona je predvidljiv in stabilen, da omogoča subjektom, da se nanj zanesejo in oblikujejo svoje vedenje v skladu z njim;
- *sorazmernosti* – vsak poseg v pravice in svoboščine je v predlogu zakona sorazmeren z namenom, ki ga želi predlog zakona doseči. To pomeni, da ne uporabljajo obsežnejši posegov, kot je to nujno potrebno;
- *jasnosti* – predlog zakona je napisan jasno in razumljivo, da ga lahko razumejo vsi, ki jih zadeva;
- *učinkovitosti* – ureditev predloga zakona je praktična in izvedljiva;
- *svobode gospodarjenja* – predlog zakona upošteva pravice subjektov, da prosto razpolagajo s svojim premoženjem in da se prosto vključujejo v gospodarsko dejavnost;
- *varstva zavarovancev* – predlog zakona vsebuje določbe, ki varujejo pravice zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev. To vključuje pravico do jasnih in razumljivih informacij o zavarovalnih produktih, pravico do poštene obravnave ob škodnem dogodku in pravico do učinkovitega pritožbenega postopka;
- *finančne stabilnosti (po)zavarovalnic* – predlog zakona določa zahteve za finančno stabilnost zavarovalnic, da se zagotovi, da lahko izpolnijo svoje obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev tudi v primeru nepričakovanih dogodkov;
- *nadzora* – predlog zakona ureja sistem nadzora nad zavarovalniškim trgom, da se zagotovi spoštovanje zakonskih določb;
- *konkurenčnosti* – predlog zakona spodbuja konkurenco na zavarovalniškem trgu, da se zagotovijo nižje cene in boljši zavarovalni produkti;
- *inovativnosti* – predlog zakona omogoča razvoj novih zavarovalnih produktov in storitev, hkrati pa zagotavlja, da so ti produkti varni in primerni za stranke.

2.3. Poglavitne rešitve

Predlog zakona v skladu z razlogi, cilji in načeli, kot so predhodno opisani, prinaša v nadaljevanju navedene poglavitne rešitve:

1. V skladu z Direktivo 2022/2556/EU predlog zakona določa, da zavarovalnica vzpostavi in uresničuje trdni in zanesljivi sistem upravljanja, ki med drugim obsega tudi ukrepe za zagotovitev rednega in stalnega poslovanja, ki so usklajeni z njenimi sistemi, viri in postopki, med katere spada tudi izdelava kriznega načrta. V ta namen uporablja ustrezne in sorazmerne sisteme, vire in postopke ter zlasti vzpostavi in upravlja omrežne in informacijske sisteme v skladu z Uredbo (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti v finančnem sektorju in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L 333 z dne 27.12.2022, str. 1–79), zadnjič spremenjeno s Popravkom Uredbe (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L 2024/90634 z dne 25. 10. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/2554/EU).

2. V skladu z Direktivo 2023/2864/EU predlog zakona določa, da je Agencija za zavarovalni nadzor organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v 2. točki 2. člena Uredbe (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centraliziran dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalske trge in trajnostnost (UL L 2023/2859 z dne 20. 12. 2023), zadnjič spremenjene z Direktivo (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in Uredbe (EU) 2023/2859 (UL L 2024/1760 z dne 5. 7. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/2859/EU) v zvezi:

- s poročili o solventnosti in finančnem položaju na posamezni in skupinski ravni,
- z ukrepi Agencije za zavarovalni in objavami likvidacijskih in stečajnih upraviteljev glede postopkov reorganizacije ali prenehanja zavarovalnice,

- z ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov.

3. V skladu z Direktivo 2023/2864/EU predlog zakona določa, da Agencija za zavarovalni nadzor informacije o izdanih in odvzetih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov za namen enotne točke dostopa, vzpostavljene na podlagi Uredbe (EU) 2023/2859, pošlje Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA), ki je bil ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48). EIOPA je za navedene informacije organ za zbiranje podatkov v skladu z Uredbo 2023/2859/EU.

4. Predlog zakona uskladi z ZGD-1 določbe veljavnega ZZavar-1 glede:

- pristojnosti uprave, nadzornega sveta in revizijske komisije na področju opravljanja notranje revizije,
- pravil za opravljanje notranje revizije,
- pogojev, ki jih morajo izpolnjevati osebe, ki so pristojne za notranjo revizijo,
- strategije dela in letnih načrtov dela notranje revizije in
- seznanjanja uprave, nadzornega sveta in revizijske komisije v zvezi z delom notranje revizije.

5. Predlog zakona uvaja instituta prisilne prodaje delnic in periodičnega plačila denarnega zneska. Enaka instituta že veljata za banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo. Uvedba institutov prisilne prodaje delnic in periodičnih plačil denarnega zneska je v skladu z določili Direktive 2009/138/ES.

6. Predlog zakona na novo opredeli zunanje izvajanje, ki pomeni kakršen koli dogovor med zavarovalnico ali pozavarovalnico in prevzemnikom storitev, ki je nadzorovani ali nenadzorovani subjekt, v skladu s katerim prevzemnik storitev neposredno ali posredno opravlja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer opravljal zavarovalnica ali pozavarovalnica sama. Agencija za zavarovalni nadzor zahteva spremembo pogodbe o izločenem poslu ali njeno odpoved, če so glede na vrsto oziroma obseg izločenih poslov lahko ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ali če je zaradi izločenih poslov lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalnimi posli, ki jih opravlja zavarovalnica.

7. Predlog zakona določa, da pravnomočne odločbe ali dele odločb Agencije za zavarovalni nadzor, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši na predlog Agencije za zavarovalni nadzor in v njeno korist organ, ki je pristojen za davčno izvršbo, po določbah zakona, ki ureja davčno izvršbo, pri čemer je odločba Agencije za zavarovalni nadzor izvršilni naslov.

8. Predlog zakona določa, da se zavarovalni zastopniki ali zavarovalni posredniki stalno poklicno usposablajo tako, da ohranijo primerno raven storitev, ki ustreza njihovi vlogi in zavarovalniškemu trgu. Zavarovalnice, zavarovalne zastopniške družbe, zavarovalne posredniške družbe, zastopniki dopolnilnih zavarovanj in banke sprejmejo ustrezne notranje kontrole, s katerim preverjajo stalno poklicno usposabljanje zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona niso potrebna finančna sredstva v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je usklajen s pravnim redom EU, saj med drugim prenaša Direktivo 2022/2556/EU in Direktivo 2023/2864/EU v slovenski pravni red. Prav tako od pravnega reda EU ne odstopajo določbe predloga zakona, ki ne prenašajo navedenih dveh direktiv.

V nadaljevanju so na kratko opisane ureditve zavarovalništva v nekaterih državah članicah.

Slovaška

Področje zavarovanja je na Slovaškem urejeno z več zakoni, uredbami in odloki. Glavni zakoni na področju zavarovalništva so Zakon o zavarovalništvu, Zakon o finančnem posredništvu in storitvah finančnega svetovanja ter Civilni zakonik.

Zakon o zavarovalništvu se je začel uporabljati 1. januarja 2016 in je nadomestil prejšnji zakon o zavarovalništvu. Glavni razlog za to spremembo je bil prenos Direktive 2009/138/ES. Namen zavarovalniške zakonodaje je zaščititi stranke ter hkrati podpirati stabilnost trga z oceno tveganja in učinkovito alokacijo kapitala.

Struktura Zakona o zavarovalništvu temelji na treh stebrih. 1. steber določa kapitalske zahteve za zavarovalnice in pozavarovalnice ob upoštevanju tveganj, ki so jim izpostavljene (vključno z zavarovalnimi, kreditnimi, tržnimi in operativnimi tveganji). 2. steber določa zahteve za upravljanje in nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic. Steber 3 se osredotoča na zahteve glede poročanja in razkritja.

Področje distribucije zavarovalnih produktov ureja Zakon o finančnem posredništvu in storitvah finančnega svetovanja. Navedeni zakon ureja finančno posredovanje, storitve finančnega svetovanja, register finančnih agentov, finančnih svetovalcev, finančnih posrednikov iz drugih držav članic EU, ki delujejo v zavarovalniškem ali pozavarovalnem sektorju, nadzor nad finančnim posredništvom in storitvami finančnega svetovanja in nekatera razmerja, povezana z zagotavljanjem finančnih storitev s strani finančnih institucij.

Civilni zakonik ureja zavarovalne pogodbe.

Nadzorni organ na področju zavarovalništva je Slovaška narodna banka.

Nemčija

Vse zasebne in javne zavarovalnice, ki opravljajo zasebne zavarovalniške in pozavarovalne posle v okviru Zakona o nadzoru zavarovalništva (Versicherungsaufsichtsgesetz – VAG) in imajo sedež v Nemčiji, nadzoruje zvezni organ za finančni nadzor (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht – BaFin) ali nadzorni organi zveznih držav. Zavarovalnice z registriranim sedežem v drugi državi članici EU ali državi pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: EGP), ki poslujejo v Nemčiji na podlagi svobode opravljanja storitev, nadzoruje predvsem matična država. Vendar se BaFin posvetuje s tujim nadzornim organom, če ugotovi kršitve splošnih nemških pravnih načel.

Primarni vir nemškega zavarovalniškega prava je Zakon o zavarovalnih pogodbah. Zakonodajalec je s prenovo Zakona o zavarovalnih pogodbah želel spodbujati varstvo strank. Novi zakon je uvedel obsežne obveznosti zavarovateljev glede obveščanja in svetovanja zavarovalcem.

Poleg Zakona o zavarovalnih pogodbah ureja zavarovalne pogodbe tudi nemški Civilni zakonik (Bürgerliches Gesetzbuch – BGB). Če Zakon o zavarovalnih pogodbah omogoča avtonomijo strank, za standardne zavarovalne pogoje veljajo določbe Civilnega zakonika.

Francija

Autorité de contrôle prudentiel et de resolve (v nadaljnjem besedilu: ACPR) je upravni organ pri Francoski nacionalni banki, ki je odgovoren za nadzor, spremljanje in kontrolo francoskih (po)zavarovalnic in zavarovalnih zastopnikov ter posrednikov.

ACPR ima dve glavni nalogi: (i) krepitev stabilnosti bančnega in finančnega sektorja ter (ii) zaščito strank. Ti nalogi sta opredeljeni v Denarnem in finančnem zakoniku. Za izpolnitev teh dveh nalog ima ACPR (i) nadzorna pooblastila, (ii) pooblastilo za sprejemanje upravnih policijskih ukrepov in (iii) pooblastilo za nalaganje sankcij.

Vsako podjetje, ki želi ustanoviti zavarovalno ali pozavarovalno dejavnost, mora zaprositi za upravno dovoljenje. Najprej mora ugotoviti, v kakšni obliki se bo zavarovalna dejavnost izvajala:

- zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki jo ureja Zavarovalni zakonik;
- vzajemna zavarovalnica, ki jo ureja Zakonik o vzajemnem zavarovanju;
- varstvena ustanova, ki jo ureja Zakonik o socialni varnosti.

Zavarovalnice s sedežem v evropskem gospodarskem prostoru imajo koristi od svobode opravljanja storitev in svobode ustanavljanja.

Zavarovalniški zakonik ureja tudi distribucijo zavarovalnih produktov. Med drugim določa, da morajo vse informacije, vključno z oglaševalskimi sporočili, ki jih distributer zavarovalnih produktov pošlje potencialnemu zavarovancu ali članu, jasne, natančne in nezavajajoče. Oglaševalska sporočila morajo biti kot taka jasno prepoznavna.

Distributerji zavarovalnih produktov ne smejo prejemati plačila ali nagrajevanja ali ocenjevanja uspešnosti svojega osebja na način, ki je v nasprotju z njihovo obveznostjo delovanja v najboljšem interesu zavarovalca ali člana. Zlasti distributer zavarovalnih produktov ne sklepa nobenih dogovorov v obliki plačila, prodajnih ciljev ali drugače, ki bi lahko spodbudili njega ali njegovo osebje, da priporoči določeni zavarovalni produkt prihodnjemu zavarovalcu ali članu, čeprav bi ta distributer lahko ponudil drug zavarovalni produkt, ki bolj ustreza zahtevam in potrebam prihodnjega zavarovanca ali člana.

V nadaljevanju so navedena pojasnila v zvezi z:

1. Direktivo 2022/2556/EU (rok za prenos 17. januar 2025)

Direktiva 2022/2556/EU spreminja Direktivo 2009/138/ES samo v enem členu. Navedeni člen določa, da zavarovalnice in pozavarovalnice sprejmejo razumne ukrepe za zagotovitev stalnega in rednega opravljanja njihovih dejavnosti, vključno z razvojem kriznih načrtov. V ta namen podjetja uporabljajo ustrezne in sorazmerne sisteme, vire in postopke ter zlasti vzpostavijo in upravljajo omrežne in informacijske sisteme v skladu z Uredbo 2022/2554/EU.

Ker ne gre za velik obseg sprememb in je besedilo v Direktivi 2022/2556/EU zelo določno, države članice niso objavile informacij glede prenosa Direktive 2022/2556/EU.

2. Direktivo 2023/2864/EU (rok za prenos 10. januar 2026)

Ker je rok za prenos Direktive 2023/2864/EU še daleč v prihodnosti, države članice v času pisanja tega predloga zakona še niso objavile informacij glede prenosa Direktive 2023/2864/EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

6.2. Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlog zakona nima posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3. Presoja posledic za gospodarstvo

Predlagani zakon prinaša spremembe, ki so usmerjene v povečanje stabilnosti in preglednosti zavarovalniškega sektorja. Te spremembe bodo imele večplastni vpliv na gospodarstvo. Po eni strani bodo povečale digitalno odpornost in varnost zavarovalnic, izboljšale preglednost in dostopnost informacij ter okrepile nadzor nad zavarovalniškim sektorjem. Vse navedeno bo pripomoglo k večjemu zaupanju strank in stabilnosti finančnega sistema. Po drugi strani pa bodo navedene spremembe zahtevale prilagoditve zavarovalnic in drugih distributerjev zavarovalnih produktov, kar se lahko odrazi v višjih stroških in potrebi po razvoju novih poslovnih modelov.

6.4. Presoja posledic za socialno področje

Predlagani zakon lahko privede do izboljšanja zaščite strank in stabilnosti zavarovalniškega sektorja, kar bi lahko pozitivno vplivalo na socialno varnost. Po drugi strani pa lahko povečane zahteve za zavarovalnice in druge distributerje zavarovalnih produktov privedejo do višjih premij in omejitev dostopnosti zavarovalnih storitev za nekatere skupine prebivalstva, kar bi lahko negativno vplivalo na socialno varnost.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6. Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa se bo spremljalo v sodelovanju z Agencijo za zavarovalni nadzor.

6.8. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi s predlogom zakona ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Javna objava predloga zakona je potekala od 31. 1. 2025 do 12. 2. 2025.

Spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:

E-demokracija: <https://e-uprava.gov.si/si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=17536>

Predlog zakona je bil pripravljen v sodelovanju z Agencijo za zavarovalni nadzor. Pri pripravi predloga zakona so bili sprejete vse pripombe v javni obravnavi, če so prispevale k boljši ureditvi. Ker je bilo veliko pripomb namenjenih spremembi ureditve notranjega revidiranja, podajamo najprej obrazložitev pristopa, ki ga zasleduje predlog zakona na tem področju. Navedena obrazložitev se tako nanaša na vse prejete predloge, ki so proti temu, da mora imeti nosilec funkcije notranje revizije naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ali primerljiv strokovni naziv s področja notranjega revidiranja. Prav tako je namenjena obrazložitvi, zakaj ni primerno, da bi bile za nosilca funkcije notranje revizije dovolj pretekle delovne izkušnje.

Predlagana ureditev notranjega revidiranja je namenjena uskladitvi z ureditvijo v ZGD-1. ZGD-1 v 281. a členu določa, da mora imeti vsaj ena oseba v družbi naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ali primerljiv strokovni naziv s področja notranjega revidiranja. Za prilagoditev predvideva ZGD-1 3-letno prehodno obdobje.

Pri urejanju notranjega revidiranja je treba upoštevati, da se zavarovalnice kot subjekti javnega interesa soočajo s povečanimi in spremenjenimi tveganji, zaradi česar morajo izpolnjevati strožje zahteve.

Notranje revidiranje, ki predstavlja tretjo linijo v sistemu notranjega nadzora, ima ključno vlogo pri obvladovanju teh tveganj. Pomembno je tudi poudariti, da so se od zadnje spremembe Zavar-1 naloge in odgovornosti notranjega revidiranja bistveno razširile in okrepile.

Čeprav pooblašteni revizorji razumejo notranje revidiranje in notranje okolje, je njihov glavni poudarek na pregledu in potrjevanju finančnih izkazov ter povezanih notranjih kontrolah. Nasprotno pa se notranja revizija osredotoča na notranje procese, obvladovanje tveganj, spodbujanje izboljšav in preprečevanje napak znotraj organizacije. Njena ključna naloga je odkrivanje nepravilnosti, goljufij ali neustreznih praks, ki bi lahko negativno vplivale na učinkovitost poslovanja podjetja.

Zahteva, da imajo nosilci ključnih funkcij v zavarovalnicah (subjektih javnega interesa) ustrezno licenco, kot je preizkušeni notranji revizor (PNR, CIA ali primerljiv naziv), ni nepotrebno administrativno ali finančno breme. Specializirano znanje je ključno za kakovostno vodenje oddelka notranjega revidiranja in doseganje pravih ter zanesljivih zaključkov.

Čeprav določeni strokovnjaki že imajo dokazane kompetence, je treba poudariti, da morajo imetniki strokovnih nazivov te nazive redno obnavljati in se kontinuirano izobraževati na področju notranjega revidiranja. Naziv pooblaščen revizor ne zadostuje, saj se pooblaščen revizorji primarno izobražujejo na področju računovodstva in revizije, medtem ko je notranje revidiranje specializirano področje, ki zahteva dodatna znanja in veščine.

Treba je tudi poudariti, da se tudi v bankah in borznoposredniških družbah zahteva, da ima vsaj ena oseba, ki opravlja naloge notranjega revidiranja, naziv preizkušeni notranji revizor, pridobljen v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje. To jasno kaže, da tudi te finančne institucije ne predvidevajo, da bi naloge notranje revizije opravljal pooblaščen revizor.

V javni obravnavi je bilo veliko predlogov oziroma pripomb upoštevanih. V nadaljevanju so predstavljeni le predlogi, ki v predlogu zakona niso bili upoštevani, ter pojasnila, zakaj predstavljeni predlogi pri pripravi predloga zakona niso bili upoštevani.

Slovenski inštitut za revizijo in Generali zavarovalnica d.d.

V predlogu zakona ni upoštevan predlog, da se iz predloga zakona črta možnost, da ima nosilec funkcije notranje revizije primerljiv strokovni naziv s področja notranjega revidiranja. S predlagano vključitvijo »primerljiv strokovni naziv s področja notranjega revidiranja« se predlog zakona uskladi z določbo tretjega odstavka 281.a člena ZGD-1. Poleg tega ZZavar-1 v 52. členu določa, da mora zavarovalnica za nosilce ključnih funkcij (med drugim tudi za nosilca ključne funkcije notranje revizije) presoditi sposobnosti in primernost novo imenovanega nosilca ključne funkcije. Zavarovalnica bo glede na potrebna znanja in specifičnosti presojala, ali pridobljen ustrezen strokovni naziv s področja notranjega revidiranja zajema vsa potrebna znanja za vodenje ključne funkcije. Tako bodo tudi presojali poznavanje področja gospodarskega prava, prava družb in upravljanja podjetij ter davčnega prava in obdavčitve pravnih oseb, s čimer se zagotavlja poznavanje nacionalne pravne ureditve, saj je ta znanja posameznik lahko pridobil z drugimi izobraževanji.

Zavarovalnica Triglav, d.d.

V predlogu zakona ni upoštevan predlog, da bi bilo dovolj, če ima en zaposlen v službi notranje revizije primeren strokovni naziv in ne nosilec funkcije notranje revizije. Predlog zakon tako ureja, da mora imeti nosilec funkcije notranje revizije ustrezen strokovni naziv, ker to zagotavlja visoko raven strokovnosti, neodvisnosti in skladnosti, ki so ključne za učinkovito obvladovanje kompleksnih tveganj in zagotavljanje kakovosti postopkov notranjega revidiranja. Strokovni naziv dokazuje, da je oseba usposobljena za obvladovanje kompleksnih postopkov notranjega revidiranja, obvladovanje tveganj, ocenjevanje kontrolnih sistemov ter zagotavljanje učinkovitosti in skladnosti v organizaciji, kar je ključno za kakovostno vodenje funkcije notranje revizije in doseg pravih ter zanesljivih zaključkov.

Gospodarska zbornica Slovenije

Predlog zakona ne upošteva predloga za dopolnitev ureditve 523. člena ZZavar-1, s katero bi določili, da zavarovalnica obvešča zavarovalce tudi o spremembah zavarovalnih pogojev in spremembi višine premije. Obveščanje zavarovalcev o spremembah zavarovalnih pogojev v času trajanja zavarovanja je

na področju življenjskih zavarovanj urejeno v skladu s točko c petega odstavka 185. člena Direktive 2009/138/ES. V 2. alineji prvega odstavka 523. člena ZZavar-1 je tako določeno, da zavarovalnica obvešča zavarovalce o spremembah višine premije, načina izpolnitve, obsega in dospelosti obveznosti zavarovalnice ter morebitnih garancij. Prav tako zavarovalnica obvešča zavarovalce o spremembah pogojev za vzpostavitev mirovanja ter v primerih zavarovanj s pravico do povračila dela zavarovalne premije tudi o spremembah podatkov iz točk 1-5 tretjega odstavka 522. člena ZZavar-1. Direktiva 2009/138/ES ne ureja obveščanja zavarovalcev o spremembah zavarovalnih pogojev v času trajanja zavarovanja pri premoženjskih zavarovanjih. ZZavar-1 je tako na tem področju bolj normiran od Direktive 2009/138/ES.

Pri zavarovanjih, kjer je začetek in konec zavarovanja določen, zavarovalnice ne smejo enostransko spreminjati zavarovalnih pogojev. Spreminjajo jih lahko zgolj v soglasju. Zaradi tega je obveščanje o spremembi pogojev veljavnega zavarovanja problematično. Ko poteče zavarovanje se vedno sklene nova pogodba in ob sklenitvi zavarovalci dobijo nove zavarovalne pogoje, kar je vključeno v predlagani spremembi 522. člena ZZavar-1.

Obligacijski zakonik (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631; v nadaljnjem besedilu: OZ) v tretjem odstavku 926. člena OZ-1 določa, da mora zavarovalnica izročiti besedilo zavarovalnih pogojev, če niso natisnjeni na sami polici. OZ je zakon, ki ureja civilno pravna razmerja. S spremembo v 522. členu ZZavar-1, na podlagi katerega Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče ukrepe nadzora, se tako dodatno uredi tudi izročitev zavarovalnih pogojev. S spremembo se bo doseglo večje varstvo in osveščenost zavarovalcev.

Več vprašanj se odpira pri permanentnih zavarovanjih, ki jih ureja 946. člen OZ. Drugi odstavek navedenega člena na primer določa, če trajanje zavarovanja ni določeno v pogodbi, sme vsaka stranka od nje odstopiti z dnem zapadlosti premije, le da mora o tem pisno obvestiti drugo stranko najmanj tri mesece pred zapadlostjo premije.

Predlog zakona tudi ne upošteva predloga za dopolnitev 526. člena ZZavar-1, s katerim bi morali biti zavarovalcem, zavarovancem ter distributerjem zavarovalnih produktov vsebine splošnih zavarovalnih pogojev in obvestil dostopne še najmanj pet let od prenehanja njihove veljavnosti. Predlagana dopolnitev 526. člena ZZavar-1, ki bi zahtevala petletno dostopnost starih zavarovalnih pogojev, se ne upošteva, saj takšna ureditev predstavlja nepotrebno pre-normiranje zakonodaje. Zagotavljanje podatkov na spletnem mestu primerno ureja osemnajsti odstavek 545. člena ZZavar-1, ki določa, da informacije ostanejo dostopne na spletnem mestu tako dolgo, kot jih lahko zavarovalec razumno potrebuje. Pri naslednjih spremembah ZZavar-1 se bo preučilo tudi možnosti za spremembe, ki bi veljale tudi za podatke iz 521. do 523. člena ZZavar-1.

Slovensko zavarovalno združenje

Predlog zakona ne upošteva pripombe, da bi v 23. členu ZZavar-1 določili kritje nevarnosti v državah članicah in v Republiki Sloveniji. ZZavar-1 ureja temeljna pravila o opravljanju zavarovalnih poslov na območju Republike Slovenije. S slovensko zakonodajo pa ni možno urejati opravljanja zavarovalnih poslov na območjih držav članic. Spremembe v 23. členu ZZavar-1 so namenjene natančnejšemu prenosu II. alineje d. točke trinajstega odstavka 13. člena Direktive 2009/138/ES.

Predlog zakona ne upošteva pripombe, da v 50. členu ZZavar-1 ne bi zahtevali, da nosilec funkcije za distribucijo zavarovalnih produktov potrebuje dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja. Navedeno zahtevo namreč predpisuje Direktiva 2016/97/EU, ki v 10. členu določa, da morajo osebe, odgovorne za distribucijo zavarovalnih in pozavarovalnih produktov, in vse druge osebe, neposredno vključene v distribucijo teh produktov, izkazovati znanje in sposobnost, ki sta potrebna za opravljanje njihovih nalog. Matične države članice morajo tako zagotoviti, da zaposleni v zavarovalnicah in pozavarovalnicah izpolnjujejo zahteve glede stalnega poklicnega usposabljanja in razvoja ter da ohranijo primerno raven storitev, ki ustreza njihovi vlogi in zadevnemu trgu.

Predlog zakona ne upošteva predloga za spremembo prvega odstavka 171. člena ZZavar-1, s katerim bi uredili samo zunanje izvajanje kritičnih ali ključnih funkcij oziroma dejavnosti. V 171. členu ZZavar gre za prenos 28. točke 13. člena Direktive 2009/138/ES. Sprememba bi v neskladju z direktivo skrbila definicijo zunanjega izvajanja. Prav tako predlog zakona ne upošteva predloga za skrajšanje roka v

sedmem odstavku 171. člena ZZavar-1, ki bi se nanašal na nebistvene ali nematerialne spremembe pogodbe o izločenem poslu. Po mnenju Agencije za zavarovalni nadzor rok ne bi zadostil tretjemu odstavku 49. člena Direktive 2009/138/ES. Slednji določa, da morajo (po)zavarovalnice pravočasno obvestiti nadzorne organe pred oddajo ključnih ali pomembnih funkcij ali dejavnosti v zunanje izvajanje in o poznejšem vsebinskem razvoju v zvezi s temi funkcijami ali dejavnostmi. Rok šest tednov, je kot možen primeren rok naveden le v pojasnilu 2.312 k Smernicam EIOPA o sistemu upravljanja (Final Report on Public Consultation No. 14/017 on Guidelines on system of governance), ki so objavljene na spletnih straneh EIOPA, kjer je k smernici 64 navedeno: "2.312 "In a timely manner" constitutes a period of time sufficient for the supervisory authority to examine the proposed outsourcing before it comes into force. This could be at least six weeks before the outsourcing is due to come into effect.«.

Predlog zakona ne upošteva predloga za spremembo devetega odstavka 521. člena ZZavar-1, s katerim bi opredelili, kdaj se distributer šteje za razvijalca zavarovalnega produkta. Pojem razvijalca produkta je definiran v delegirani uredbi k Direktivi 2016/97/EU. Delegirana uredba se uporablja neposredno, zato dodatna opredelitev ni primerna.

Predlog zakona ne upošteva predloga za spremembo 2. točke prvega odstavka 522. člena ZZavar-1, ki ureja obveščanje zavarovalcev glede zavarovalnih pogojev, ki veljajo za zavarovalno razmerje. Do sedaj je ZZavar-1 urejal samo seznanitev z oznako zavarovalnih pogojev. Izročitev splošnih zavarovalnih pogojev nikjer ni bila izrecno zahtevana, je pa nujna in zelo pomembna sprememba, ki preprečuje precej razširjeno prakso na slovenskem zavarovalnem trgu, ko se zavarovalnih pogojev strankam dejansko ne izroča. Bistveno je, da se distributerjem zavarovalnih produktov naloži obveza po izročanju vseh zavarovalni pogojev strankam (tako splošnih kot tudi posebnih pogojev), ki veljajo za zavarovalno razmerje.

Predlog zakona ne upošteva predloga za spremembo drugega odstavka novega 561.a člena ZZavar-1. Navedba, da je obveznost za zavarovalnice, da sprejmejo ustrezne notranje kontrole, s katerimi preverjajo stalno poklicno usposabljanje zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov, pretirana, ni utemeljena. Pojasnilo, zakaj bi bile zahteve pretirane, ni podano. ZZavar-1 izrecno določa, da mora imeti zavarovalnica vzpostavljen ustrezen sistem upravljanja tveganj , ki zajema tudi sklepanje zavarovanj. V okvir tega tveganja spadajo tudi zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki, ki za zavarovalnico opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Zato je potrebno, da zavarovalnica zagotovi ne le, da te posle opravljajo fizične osebe, ki imajo dovoljenje, ampak, da tudi z notranjimi kontrolami preverja, da se te fizične osebe tudi stalno poklicno usposabljaajo. Stalno poklicno usposabljanje ni namenjeno zgolj zaščiti potrošnikov, ampak je namenjeno tudi zaščiti zavarovalnic, saj zavarovalnice za ravnanja zavarovalnih zastopnikov odgovarjajo. Zavarovalni zastopnik ali posrednik, ki se stalno poklicno usposablja, pri čemer zavarovalnica preveri ali se je usposabljal, zagotovo zagotovi boljše in bolj strokovno opravljanje poslov.

Predlog zakona ne upošteva predloga proti črtanju besede »sistematično« in »ponavljajoče« v 570. členu ZZavar-1. S predlogom zakona se določi, da za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ni treba, da družba, zastopnik ali posrednik sistematično ali ponavljajoče kršijo dobre poslovne običaje oziroma določene člene ZZavar-1. S pojmom sistematičnega hujšega kršenja dobrih poslovnih običajev so postavljeni tako visoki standardi dokazovanja v sodnih postopkih, da se je v praksi izkazalo, da odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja za hujše kršenje dobrih poslovnih običajev ni več mogoč in tako takšno hujše kršenje dobrih poslovnih običajev ni več ustrezno sankcionirano. Prav tako je trenutna dikcija glede kršenja 567.a člena ZZavar-1 neprimerna, saj je izpolnjevanje pogojev iz 567. a člena ZZavar-1 po naravi stvari trajajoče stanje in se, ko enkrat nastopi, ne ponavlja.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe.

9. ZNESEK PLAČILA ZUNANJIH STROKOVNJAKOV

Za pripravo predloga zakona ni bilo plačil zunanjih strokovnjakov oziroma pravnih oseb.

10. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Klemen Boštjančič, minister,
- Saša Jazbec, državna sekretarka,
- Gordana Pipan, državna sekretarka,
- Katja Božič, državna sekretarka,
- Nikolina Prah, državna sekretarka,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Natalija Stošički, vodja Sektorja za zavarovalništvo in trg kapitala, Direktorat za finančni sistem,
- Andrej Žagar, sekretar, Sektor za zavarovalništvo in trg kapitala, Direktorat za finančni sistem.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19, 102/20, 48/23, 78/23 – ZZVZZ-T in 84/24 – odl. US) se v 2. členu na koncu 9. točke pika nadomesti s podpičjem ter dodata novi, 10. in 11. točka, ki se glasita:

»10. Direktiva (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (UL L št. 333 z dne 27. 12. 2022);

11. Direktiva (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2864 z dne 20. 12. 2023).«.

2. člen

V 5. členu se na koncu 9. točke pika nadomesti s podpičjem ter dodata novi, 10. in 11. točka, ki se glasita:

»10. Direktiva (EU) 2022/2556 je Direktiva (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU. (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (UL L št. 333 z dne 27. 12. 2022);

11. Direktiva (EU) 2023/2864 je Direktiva (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2864 z dne 20. 12. 2023).«.

3. člen

V 23. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na drugo alinejo 4. točke prejšnjega odstavka zavarovalni posli pri drugih zavarovanjih, ki niso zajeta v prvih treh točkah prejšnjega odstavka, krijejo nevarnosti v tisti državi članici, kjer ima sedež pravna oseba, na katero se zavarovalna pogodba nanaša.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

4. člen

V 26. členu se osmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle za druge družbe v zavarovalniški skupini, vendar le, če ne povečujejo tveganj za zavarovalniško skupino, in le tiste že obstoječe in redne oziroma za zavarovalnico običajne vrste poslov, procesov in storitev, ki so del poslovanja zavarovalnice v okviru njene osnovne dejavnosti in ne predstavljajo prikritega podizvajanja dejavnosti ali poslov zavarovalnice za druge družbe v zavarovalniški skupini na trgu.«.

5. člen

Za 42. členom se dodata nova, 42.a in 42.b člena, ki se glasita:

»42.a člen

(odločba o prisilni prodaji delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik v roku, določenem v odredbi za odsvojitev delnic, ne odsvoji delnic zavarovalnice, na podlagi katerih je dosegel ali presegel kvalificirani delež, imetniku delnic, ki je predhodno pridobil dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če neupravičeni imetnik v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic iz 42. člena tega zakona ne odsvoji delnic, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, imetniku, ki je predhodno pridobil dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža, Agencija za zavarovalni nadzor neupravičenemu imetniku izda odločbo o začetku postopka za prisilno prodajo delnic.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi dokončne odločbe o začetku postopka za prisilno prodajo delnic z odločbo imenuje skrbnika za prodajo delnic. Skrbnik za prodajo delnic je lahko borznoposredniška hiša, odvetniška družba ali odvetnik, stečajni upravitelj, likvidacijski upravitelj ali druga strokovno usposobljena oseba za prodajo delnic.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v odločbi o imenovanju skrbnika za prodajo delnic določi:

1. delnice, ki so predmet prisilne prodaje,
2. obseg pravic iz delnic, ki jih lahko izvršuje skrbnik za prodajo,
3. višino nadomestila, do katerega je upravičen skrbnik za prodajo za svoje delo,
4. morebitne druge pogoje in omejitve, ki jih mora skrbnik za prodajo upoštevati pri prodaji.

(4) Prodaja delnic se zagotovi na podlagi preglednega postopka prodaje tako, da se:

1. zagotovita pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;
2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;
3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;
4. prepreči morebitno nasprotje interesov;
5. doseže najvišja možna prodajna cena.

(5) Če se v skladu z načeli iz prejšnjega odstavka prodaja kvalificirani delež, je lahko pridobitelj kvalificiranega deleža samo oseba, ki je pridobila dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v skladu z 31. členom tega zakona.

(6) Skrbnik za prodajo Agencijo za zavarovalni nadzor o postopku prodaje redno obvešča.

(7) Skrbnik za prodajo delnic je upravičen do povračila potrebnih stroškov v zvezi s prodajo in do nadomestila za svoje delo. O povračilu stroškov, vključno z višino nadomestila za delo skrbnika za prodajo, odloči Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom. Na predlog skrbnika za prodajo lahko Agencija za zavarovalni nadzor o že nastalih stroških odloči še pred koncem prodaje (vmesni sklep o stroških).

(8) Stroški prodaje, vključno z nadomestilom za delo skrbnika za prodajo, se izplačajo iz prejete kupnine za delnice, še preden se ta izroči kvalificiranemu imetniku. Stroške na podlagi vmesnega sklepa založi Agencija za zavarovalni nadzor.

(9) O končanem postopku prodaje delnic izda Agencija za zavarovalni nadzor ugotovitveno odločbo.

42. b člen

(periodično plačilo denarnega zneska)

(1) Če neupravičeni imetnik kvalificiranega deleža ne odsvoji delnic zavarovalnice, na podlagi katerih je dosegel ali presegel kvalificirani delež v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi deleža, lahko Agencija za zavarovalni nadzor neupravičenemu imetniku naloži periodično plačilo denarnega zneska.

(2) Višina periodičnega plačila denarnega zneska se določi za vsak dan, dokler neupravičeni imetnik ne odsvoji delnic zavarovalnice, na podlagi katerih je dosegel ali presegel kvalificirani delež. Vsota periodične globe ne sme presegati dvakratnika zneska najvišje globe iz 618. člena tega zakona.

(3) Za periodično plačilo denarnega zneska se smiselno uporabljajo kazenske določbe tega zakona.«.

6. člen

V 43. členu se v petem odstavku besedilo »do 42.« nadomesti z besedilom »do 42.b«.

7. člen

V 50. členu se naslov spremeni tako, da se glasi: »(zanesljiv in učinkovit sistem upravljanja)«.

V prvem odstavku se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. učinkovito ter v organizacijsko strukturo in procese upravljanja vključeno funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov. Za izvajanje te funkcije uprava zavarovalnice imenuje odgovorno osebo, ki je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja;«.

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. ukrepe za zagotovitev rednega in stalnega poslovanja, ki so usklajeni z njenimi sistemi, viri in postopki, med katere spada tudi izdelava kriznega načrta. V ta namen uporablja ustrezne in sorazmerne sisteme, vire in postopke ter zlasti vzpostavi in upravlja omrežne in informacijske sisteme v skladu z Uredbo (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti v finančnem sektorju in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L 333 z dne 27. 12. 2022, str. 1), zadnjič spremenjeno s Popravkom Uredbe (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L 2024/90634 z dne 25. 10. 2024).«.

V šestem odstavku se beseda »predpise« nadomesti z besedilom »druge pravne akte na ravni EU in Republike Slovenije«.

8. člen

V 52. členu se v drugem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Nosilec ključne funkcije je lahko le oseba, ki ves čas opravljanja funkcije izpolnjuje pogoje glede sposobnosti in primernosti:«.

V četrtem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»V obvestilu navede tudi utemeljitve glede sposobnosti in primernosti oziroma vse potrebne informacije za oceno sposobnosti in primernosti novo pooblaščenega nosilca ključne funkcije.«.

9. člen

Črta se 60. člen.

10. člen

V 68. členu se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. daje soglasje upravi k strategiji dela notranje revizije in letnemu načrtu dela notranje revizije;«.

11. člen

Za 125. členom se doda nov, 125.a člen, ki se glasi:

125.a člen

(obveščanje EIOPA)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor informacije o dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov iz oddelka 3.2.1 tega zakona za namen enotne točke dostopa, vzpostavljene na podlagi Uredbe (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centralizirani dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalske trge in trajnostnost (UL L 2023/2859 z dne 20. 12. 2023), zadnjič spremenjene z Direktivo (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in Uredbe (EU) 2023/2859 (UL L 2024/1760 z dne 5. 7. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/2859/EU), pošlje EIOPA.

(2) Informacije, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor predloži EIOPA v skladu s prejšnjim odstavkom, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobitev podatkov, kot je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

- imena zavarovalnic, na katere se informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov iz oddelka 3.2.1 tega zakona nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov zavarovalnice, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.«.

12. člen

V 132. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Za neposredno opravljanje zavarovalnih poslov v tretji državi se smiselno uporablja prvi odstavek 131. člena tega zakona. Zavarovalnica lahko začne neposredno opravljati zavarovalne posle v tretji državi z dnem, ko o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.«.

13. člen

V 133. členu se v tretjem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. šesti, sedmi in deseti do triindvajseti odstavek 545. člena ter 560. člen tega zakona,«.

14. člen

Za 143. členom se doda nov, 143.a člen, ki se glasi:

»143.a člen

(obveščanje EIOPA)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor informacije o izdanih in odvzetih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov iz oddelka 3.4 tega zakona za namen enotne točke dostopa, ustanovljene na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, pošlje EIOPA.

(2) Informacije, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor predloži EIOPA v skladu s prejšnjim odstavkom, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobitev podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

– imena zavarovalnic, na katere se informacije o izdanih in odvzetih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov iz oddelka 3.4 tega zakona nanašajo;

– kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov zavarovalnice, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

– vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

– oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.«.

15. člen

V 158. členu se v prvem odstavku v 2. točki za besedilom »aktuarske funkcije« dodata vejica in besedilo »distribucije zavarovalnih produktov«.

16. člen

V 161. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Nosilca funkcije notranje revizije imenuje in razreši upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom. Nadzorni svet daje soglasje tudi k prejemkom nosilca ključne funkcije notranje revizije.«.

V tretjem odstavku se besedilo »o delovanju notranje revizije« nadomesti z besedilom », s katerim se urejajo namen, pomen in naloge notranje revizije«.

17. člen

Besedilo 163. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Nosilec funkcije notranje revizije je oseba, ki:

– ima lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v družbi v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi notranjega revidiranja ter

– ima naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka (v nadaljnjem besedilu: preizkušeni notranji revizor) v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, in je vpisan v seznam aktivnih preizkušenih notranjih revizorjev, ali primerljivi strokovni naziv s področja notranjega revidiranja.«.

18. člen

V 164. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Uprava sprejme strategijo dela in letni načrt dela notranje revizije. Nadzorni svet daje soglasje k strategiji in letnemu načrtu dela notranje revizije. Če notranjo revizijo delno opravlja zunanji izvajalec, vsebuje letni načrt dela notranje revizije tudi opis vsebine, obsega in vrednosti del, ki jih bo opravil zunanji izvajalec.«.

19. člen

V 165. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Letno poročilo o delu notranje revizije predloži notranja revizija najpozneje v treh mesecih po koncu poslovnega leta v seznanitev upravi ter hkrati nadzornemu svetu in revizijski komisiji. Letno poročilo se v roku iz prejšnjega stavka predloži v seznanitev tudi revizorju računovodskih izkazov in Agenciji za zavarovalni nadzor. Polletno poročilo o delu notranje revizije predloži notranja revizija upravi, nadzornemu svetu in revizijski komisiji.«.

Za četrtim odstavkom se doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Revizijska komisija lahko brez vednosti uprave od notranje revizije zahteva dodatne informacije poleg informacij iz prvega in drugega odstavka tega člena.«.

20. člen

V 169. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. je vsaj zadnji dve leti pred pooblastitvijo opravljal aktuarsko funkcijo na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovoren kot nosilec aktuarske funkcije oziroma je vsaj zadnji dve leti pred pooblastitvijo opravljal naloge, ki jih nadzira, kontrolira oziroma koordinira nosilec aktuarske funkcije, na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovoren kot nosilec aktuarske funkcije. Šteje se, da je primerljivi portfelj tisti, pri katerem se za izračunavanje višine obveznosti uporabljajo primerljive aktuarske tehnike življenjskih ali neživljenjskih zavarovanj, pri čemer velja, da se za pokojninska zavarovanja uporabljajo tehnike življenjskih zavarovanj.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše vsebino znanja s področja aktuarstva in finančne matematike iz 1. točke prejšnjega odstavka. Za polnopravne člane strokovnega združenja aktuarjev, ki je polnopravni član Mednarodnega aktuarskega združenja in Evropskega aktuarskega združenja, se šteje, da izpolnjujejo pogoje iz 1. točke prejšnjega odstavka.«.

21. člen

V 171. členu se na koncu prvega odstavka doda besedilo:

»Zunanje izvajanje pomeni kakršen koli dogovor med zavarovalnico ali pozavarovalnico in prevzemnikom storitev, ki je nadzorovani ali nenadzorovani subjekt, v skladu s katerim prevzemnik storitev neposredno ali posredno opravlja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer opravljala zavarovalnica ali pozavarovalnica sama.«.

V petem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Zunanje izvajanje ključnih ali pomembnih funkcij in dejavnosti ne sme:«.

Za osmim odstavkom se dodata nova, deveti in deseti odstavek, ki se glasita:

»(9) Agencija za zavarovalni nadzor zahteva spremembo pogodbe o izločenem poslu ali predčasno prenehanje v skladu s pogodbo o izločenem poslu ali predčasni pristop k izvedbi izhodnega načrta, če so glede na vrsto oziroma obseg izločenih poslov lahko ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ali če je zaradi izločenih poslov lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalnimi posli, ki jih opravlja zavarovalnica, oziroma so kršene določbe četrtega oziroma petega odstavka tega člena.

(10) Pravila in postopki za izločene posle so določeni v delegiranem aktu, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega in drugega odstavka 50. člena Direktive 2009/138/ES.«.

22. člen

V 233. členu se za drugim odstavkom doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Zneski iz prejšnjega odstavka se usklajujejo v skladu z obvestili o prilagoditvi zneskov v skladu z inflacijo iz Direktive 2009/138/ES, ki jih Evropska komisija objavi v Uradnem listu Evropske unije. Agencija za zavarovalni nadzor objavi spremenjene zneske na svojih spletnih straneh.«.

23. člen

V 236. členu se v prvem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– načelom preudarne osebe, kot določajo drugi in tretji odstavek tega člena, 237., 238. in 239. člen tega zakona in«.

24. člen

V 240. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Kjer za sredstvo, vpisano v register, velja stvarna pravica v dobro upnika ali tretje osebe s posledico, da del vrednosti sredstva ni na voljo za kritje obveznosti, se to dejstvo vpiše v register in znesek, ki ni na voljo, ni vključen v celotno vrednost sredstev.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

25. člen

V 252. členu se v prvem odstavku 7. in 8. točka spremenita tako, da se glasita:

»7. šest tednov pred sklenitvijo pogodbe o izločenem poslu, njenih spremembah oziroma poznejšem vsebinskem razvoju izločenih poslov;

8. sprejetju in spremembi pisnih pravil sistema upravljanja iz drugega odstavka 50. člena tega zakona;«.

Za 10. točko se doda nova 11. točka, ki se glasi:

»11. letnemu poročilu o delu notranje revizije iz tretjega odstavka 165. člena tega zakona;«.

Dosedanje 11. do 14. točka postanejo 12. do 15. točka.

26. člen

V 261. členu se za šestim odstavkom dodata nova, sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Zavarovalnica poročilo o solventnosti in finančnem položaju in informacije, povezane s poročilom o solventnosti in finančnem položaju, hkrati z objavo za enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, predloži tudi Agenciji za zavarovalni nadzor.

(8) Informacije, ki jih zavarovalnica v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena predloži Agenciji za zavarovalni nadzor, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobivanje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, ali, kadar to zahteva pravo Evropske unije, v strojno berljivem formatu, kakor je opredeljen v 4. točki 2. člena navedene uredbe;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

- imena zavarovalnic, na katere se poročila o solventnosti in finančnem položaju in informacije, povezane s poročili o solventnosti in finančnem položaju nanašajo;
- identifikator pravnih subjektov oseb, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU, ki jih zavarovalnica pridobi pri KDD – Centralni klirinško depotni družbi d. d.;
- velikost zavarovalnice po kategorijah, kot so določene v točki d) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.«.

27. člen

V 277. členu se v prvem odstavku za besedilom »ali zavarovalnica posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj« dodata vejica in besedilo »dobrimi poslovnimi običaji pri sklepanju in izvrševanju zavarovalnih pogodb«.

28. člen

V 289. členu se naslov spremeni tako, da se glasi: »(sodelovanje z nadzornimi organi finančnih družb držav članic)«.

V prvem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornimi organi« doda besedilo »finančnih družb«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »Informacija je potrebna za izvajanje nalog nadzornega organa« doda besedilo »finančnih družb«.

Za 1. točko se doda nova 2. točka, ki se glasi:

»2. da preveri, ali so izpolnjeni pogoji glede sposobnosti in primernosti članov organa vodenja ali nadzora finančne družbe ali oseb, ki opravljajo druge ključne funkcije v finančni družbi, ali pogoji glede primernosti imetnikov kvalificiranih deležev finančne družbe;«.

Dosedanje 2. do 4. točka postanejo 3. do 5. točka.

Tretji odstavek se črta.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek, se za besedilom »Za nadzorne organe« doda besedilo »finančnih družb«.

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek.

29. člen

V 301. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zapisnik je izdan v 15 dneh po končanem pregledu poslovanja s pozivom, da lahko zavarovalnica v roku, ki ni krajši od 15 dni od prejema zapisnika, nanj da pripombe. Če je zaradi razjasnitve dejanskega stanja, ki izhaja iz navedenih novih dejstev in predlaganih dokazov, to potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v tem delu ponovi pregled poslovanja.«.

30. člen

Za 314. členom se doda nov, 314.a člen, ki se glasi:

»314.a člen

(obveščanje EIOPA za enotno točko dostopa)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor informacije o odvzetih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov iz oddelka 7.6 tega zakona za enotno točko dostopa, ustanovljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, pošlje EIOPA.

(2) Informacije, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom predloži EIOPA, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobitev podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

– imena zavarovalnic, na katere se informacije o odvzetih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov iz oddelka 7.6 tega zakona nanašajo;

– kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov zavarovalnice, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

– vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

– oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.«.

31. člen

Za 340. členom se doda nov, 340.a člen, ki se glasi:

»340.a člen

(evropska enotna točka dostopa do informacij)

(1) Likvidacijski upravitelj informacije iz prvega odstavka 337. člena tega zakona v 30 dneh od izdaje odločbe o začetku prisilne likvidacije za enotno točko dostopa, ustanovljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, predloži Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Informacije, ki jih likvidacijski upravitelj predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobivanje podatkov, kakor je opredeljen v tretji točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

- imena zavarovalnic, na katere se informacije iz prvega odstavka 337. člena tega zakona nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov zavarovalnice, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.«.

32. člen

V 403. členu se za petim odstavkom dodata nova, šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Osebe iz prvega odstavka tega člena poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine ter informacije, povezane s poročilom, hkrati z objavo za namen enotne točke dostopa, vzpostavljene na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, predložijo Agenciji za zavarovalni nadzor.

(7) Informacije, ki jih osebe iz prvega odstavka tega člena v skladu s prejšnjim odstavkom predložijo Agenciji za zavarovalni nadzor, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobivanje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, ali, kadar to zahteva pravo Evropske unije, v strojno berljivem formatu, kakor je opredeljen v 4. točki 2. člena navedene uredbe;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

- imena oseb, na katere se poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine nanašajo;
- identifikator pravnih subjektov oseb iz prvega odstavka tega člena, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU, ki jih osebe iz prvega odstavka pridobijo pri KDD – Centralni klirinško depotni družbi d. d.;
- velikost oseb iz prvega odstavka tega člena po kategorijah, kot so določene v točki d) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.«.

33. člen

Za 421. členom se doda nov, 421.a člen, ki se glasi:

»421.a člen

(evropska enotna točka dostopa do informacij)

(1) Stečajni upravitelj informacije iz prvega odstavka 415. člena tega zakona v 30 dneh od izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka za enotno točko dostopa, ustanovljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, predloži Agenciji za zavarovalni nadzor, ki jih pošlje EIOPA.

(2) Informacije, ki jih stečajni upravitelj predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobitev podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

– imena zavarovalnic, na katere se informacije iz prvega odstavka 415. člena tega zakona nanašajo;

– kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov zavarovalnice, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

– vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

– oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.«.

34. člen

V 456. členu se za tretjim odstavkom doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za izvajanje nalog po tem zakonu pridobiva Agencija za zavarovalni nadzor iz centralnega registra prebivalstva te osebne podatke, potrebne za izvedbo postopka nadzora: ime in priimek, datum rojstva, EMŠO, državljanstvo, davčno številko, stalno ali začasno prebivališče, državo bivanja in naslov za vročanje. Do teh podatkov iz centralnega registra prebivalstva dostopa Agencija za zavarovalni nadzor brezplačno po neposredni elektronski povezavi.«.

35. člen

V 482. členu se v četrtem odstavku besedilo »rok iz prvega oziroma drugega« nadomesti z besedilom »rok iz prvega, drugega oziroma tretjega«.

36. člen

V 483. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na šesti odstavek 479. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor izda potrdilo o prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve, v katerem v primeru nepopolnosti zahteve navede, da je zahteva nepopolna in da bo izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve, in sicer najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahteve.«.

V drugem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»V primeru popolnosti zahteve Agencija za zavarovalni nadzor v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izda potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.«.

37. člen

V 484. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Odločbe, odredbe in sklepi Agencije za zavarovalni nadzor postanejo izvršljivi v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek, razen če v tem zakonu ni določeno drugače. Za odločbe iz tega člena se štejejo odločbe iz 436. člena tega zakona.«

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pravnomočne odločbe ali dele odločb Agencije za zavarovalni nadzor, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši na predlog Agencije za zavarovalni nadzor in v njeno korist organ, ki je pristojen za davčno izvršbo, po določbah zakona, ki ureja davčno izvršbo, pri čemer je odločba Agencije za zavarovalni nadzor izvršilni naslov.«

38. člen

Za 491. členom se doda nov, 491.a člen, ki se glasi:

»491.a člen

(enotna točka dostopa)

»(1) Agencija za zavarovalni nadzor je organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v 2. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU za:

1. zavarovalnice in osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona v zvezi s poročilom o solventnosti in finančnem položaju na posamezni in skupinski ravni v skladu z 261. in 403. členom tega zakona,
2. ukrepe Agencije za zavarovalni nadzor v zvezi s postopki reorganizacije ali prenehanja zavarovalnice,
3. likvidacijske in stečajne upravitelje v zvezi z informacijami iz 337. in 415. člena tega zakona in
4. ukrepe Agencije za zavarovalni nadzor zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov.

(2) Informacije za enotno točko dostopa izpolnjujejo v zvezi:

1. s poročili o solventnosti in finančnem položaju iz 261. člena tega zakona zahteve iz osmega odstavka 261. člena tega zakona;
2. s poročili o solventnosti in finančnem položaju iz 403. člena tega zakona zahteve iz sedmega odstavka 403. člena tega zakona;
3. z ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor v zvezi s postopki reorganizacije ali prenehanja zavarovalnice zahteve iz drugega odstavka 340.a člena tega zakona;
4. z informacijami iz 337. člena tega zakona zahteve iz drugega odstavka 340.a člena tega zakona;
5. z informacijami iz 415. člena tega zakona zahteve iz drugega odstavka 421.a člena tega zakona in
6. z ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov zahteve iz drugega odstavka 563.a člena tega zakona.«

39. člen

V 494. členu se v četrtem odstavku zadnji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Sekretar je upravičen do 70 odstotkov sejnine člana sveta iz prejšnjega odstavka tega člena.«.

40. člen

V 514. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Šteje se, da sta finančni načrt in letni obračun potrjena, ko minister, pristojen za finance, izda soglasje o njiju.«.

V petem odstavku se besedilo »Vlade Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »ministra, pristojnega za finance,«.

41. člen

V 517. členu se v prvem odstavku beseda »zavarovance« nadomesti z besedo »zavarovalce«.

42. člen

V 521. členu se deveti do šestnajsti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(9) Zavarovalnice in drugi distributerji zavarovalnih produktov, ki razvijajo zavarovalne produkte, imajo vzpostavljene in pisno opredeljene postopke za odobritev vsakega zavarovalnega produkta ali pomembnih prilagoditev obstoječih zavarovalnih produktov pred njihovo distribucijo, ki jih izvajajo in redno pregledujejo.

(10) Postopek odobritve zavarovalnega produkta iz prejšnjega odstavka je sorazmeren in primeren glede na zahtevnost in tveganja zavarovalnega produkta ter značilnosti, obseg in kompleksnost poslovanja razvijalca zavarovalnega produkta.

(11) V postopku odobritve zavarovalnega produkta se na ustrezno podrobni ravni ob upoštevanju značilnosti, tveganj in zahtevnosti zavarovalnega produkta opredeli ciljni trg za zavarovalni produkt in zagotovi, da so ocenjena vsa pomembna tveganja za ta trg, da je predvidena strategija distribucije v skladu z opredeljenim ciljnim trgom in da se sprejmejo ustrezni ukrepi za zagotovitev, da se zavarovalni produkt prodaja na opredeljenem ciljnem trgu.

(12) Zavarovalnice in drugi distributerji zavarovalnih produktov, ki razvijajo zavarovalne produkte, redno in ob izrednih dogodkih na trgu pregledujejo zavarovalne produkte in upoštevajo vse dogodke, ki bi lahko bistveno vplivali na morebitno tveganje za opredeljeni ciljni trg, pri čemer ocenijo najmanj, ali je zavarovalni produkt še v skladu s potrebami opredeljenega ciljnega trga in ali je načrtovana strategija distribucije še ustrezna.

(13) Zavarovalnice in drugi distributerji zavarovalnih produktov, ki razvijajo zavarovalne produkte, dajo distributerjem, ki tržijo zavarovalne produkte, na voljo vse ustrezne informacije o zavarovalnem produktu, postopku za odobritev zavarovalnega produkta in o opredeljenem ciljnem trgu zavarovalnega produkta.

(14) Kadar distributer zavarovalnih produktov ponuja ali priporoča zavarovalni produkt, ki ga ni razvil sam, pridobi informacije iz prejšnjega člena ter se seznani z lastnostmi in opredeljenim ciljnim trgom zavarovalnega produkta tako, da je v celoti informiran o vsem potrebnem za distribucijo tega produkta.

(15) Deveti do petnajsti odstavek tega člena se ne uporabljajo za zavarovanja velikih nevarnosti iz 532. člena tega zakona.

(16) Določbe osmega do petnajstega odstavka tega člena ne posegajo v druge zahteve tega zakona in druge zavezujoče predpise kakor tudi ne v zahteve v zvezi z razkritjem, primernostjo ali ustreznostjo, prepoznavanjem in obvladovanjem nasprotja interesov ter plačili za distribucijo zavarovalnih produktov.«.

43. člen

V 522. členu se v prvem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Distributer zavarovalnih produktov ob sklenitvi zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka prejšnjega člena zagotovi zavarovalcem in morebitnim zavarovalcem podatke o:«.

V drugi točki se za besedo »razmerje« dodata vejica in besedilo »na način, da se zavarovalcu zavarovalni pogoji izročijo«.

Na koncu 13. točke se pika nadomesti s podpičjem ter doda nova, 14. točka, ki se glasi:

»14. za razumevanje tveganj, ki jih s sklenitvijo zavarovalne pogodbe prevzame zavarovalec.«.

V tretjem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»V primeru življenjskega zavarovanja, nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja s pravico do povračila dela zavarovalne premije podatki iz prejšnjega odstavka obsegajo tudi podatke o:«.

V petem odstavku se črta besedilo », ponujenega zavarovalcu,«.

44. člen

V 524. členu se v prvem odstavku za besedilom »zakona pisno v slovenskem jeziku« doda besedilo »na trajnem nosilcu podatkov«.

Drugi in tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Brez poseganja v določila zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, so podatki iz prejšnjega odstavka, vključno s trženjskimi sporočili, ki jih zagotavlja distributer zavarovalnih produktov, pošteni, jasni in nezavajajoči. Trženjska sporočila so vedno jasno prepoznavna kot taka.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko distributer zavarovalnih produktov zavarovalca ali morebitnega zavarovalca o podatkih iz prvega odstavka tega člena obvešča izključno po elektronski poti ob soglasju zavarovalca ali morebitnega zavarovalca glede načina obveščanja, pri čemer je zavarovalec ali morebitni zavarovalec obveščen, da lahko to soglasje po elektronski poti ali na drug način kadar koli umakne.«.

45. člen

V 528.b členu se za besedilom »zavarovalno zastopniška družba« beseda »ali« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniška družba« doda besedilo »ali banka«.

46. člen

V 528.c členu se v prvem odstavku za besedilom »Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba« beseda »in« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniška družba« doda besedilo »in banka«.

V drugem odstavku se za besedilom »zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba« beseda »ali« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniška družba« doda besedilo »ali banka«.

47. člen

V 528.č členu se prvem odstavku v 1. točki beseda »ali« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniška družba« doda besedilo »ali banka«.

V četrtem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba« beseda »ali« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniška družba« doda besedilo »ali banka«.

V 2. točki se beseda »ali« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniške družbe« doda besedilo »ali banke«.

48. člen

V 528.d členu se na vseh mestih za besedilom »zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba« beseda »ali« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniška družba« doda besedilo »ali banka«.

V šestem odstavku se v 3. točki za besedilom »zavarovalnici, zavarovalnemu zastopniku, zavarovalnemu posredniku, zavarovalno zastopniški družbi« beseda »ali« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniški družbi« doda besedilo »ali banki«.

V sedmem odstavku se za besedilom »zavarovalnice, zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki, zavarovalno zastopniške« beseda »ali« nadomesti z vejico in za besedilom »zavarovalno posredniške družbe« doda besedilo »ali banke«.

49. člen

V 532. členu se za drugim odstavkom doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Zneski iz tretje točke prvega odstavka tega člena se usklajujejo v skladu z obvestili o prilagoditvi zneskov v skladu z inflacijo iz Direktive 2009/138/ES, ki jih Evropska komisija objavi v Uradnem listu Evropske unije. Agencija za zavarovalni nadzor objavi spremenjene zneske na svojih spletnih straneh.«.

50. člen

V 545. členu se v prvem odstavku beseda »osmega« nadomesti z besedo »sedmega« in za besedilom »521.« dodata vejica in besedilo »522.«.

V drugem odstavku se 9. točka spremeni tako, da se glasi:

»9. notranjem postopku reševanja sporov iz četrtega odstavka 579. člena tega zakona.«.

Dvajseti odstavek se črta.

Dosedanji enaindvajseti odstavek, ki postane dvajseti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(20) Kadar zavarovalni zastopnik podaja predstavitev vsebine zavarovanja oziroma sklepa zavarovalno pogodbo na daljavo, lahko zagotovi informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena na način, določen v petnajstem odstavku tega člena, ob upoštevanju določb od šestnajstega do devetnajstega odstavka tega člena.«.

Za dosedanjim dvaindvajsetim odstavkom, ki postane enaindvajseti odstavek se doda nov dvaindvajseti odstavek, ki se glasi:

»(22) Določbe iz prvega do enaindvajsetega odstavka tega člena se v primeru predstavitve vsebine zavarovanj oziroma sklepanja zavarovanj na spletnem mestu in v drugih primerih, kjer zavarovalni zastopnik oziroma zavarovalni posrednik oziroma zastopnik dopolnilnih zavarovanj ni prisoten, smiselno uporabljajo za distributerja zavarovalnih produktov, ki takšne aktivnosti izvajajo ali jih zagotavlja zavarovalcu.«.

51. člen

V 558. členu se v šestem odstavku v napovednem stavku beseda »tretjega« nadomesti z besedo »četrtga«.

V sedmem odstavku se v napovednem stavku za besedo »Zavarovalnica« vejica nadomesti z besedo »in« in črta besedilo »in zavarovalno posredniška družba«.

V 2. točki se besedilo »in drugim« nadomesti z besedilom »do četrtem« in beseda »osmim« nadomesti z besedo »devetim«.

V 3. točki se besedo »stranki« nadomesti z besedilom »zavarovalcu«.

52. člen

V 561. členu se naslov spremeni tako, da se glasi: »(dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja in dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja)«.

V drugem odstavku se za besedilom »za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja« doda besedilo »ali je v državi članici upravičen opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja« in za besedilom »mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom« dodata vejica in besedilo »pri čemer velja, da je mentor pomožnemu zavarovalnemu posredniku le oseba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja«.

V tretjem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »poslov zavarovalnega zastopanja ali« doda besedilo »dovoljenje za opravljanje poslov«.

V 2. točki se za besedilom »tega zakona« doda besedilo »ali pri navedenih osebah s sedežem v drugi državi članici«.

V 5. točki se za besedilom »osebne stečaja« doda besedilo »ali je bil postopek osebnega stečaja pravomočno končan najmanj pet let pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja«.

V četrtem odstavku se črta besedilo »za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja«.

Šesti odstavek se črta.

Dosedanji sedmi odstavek postane šesti odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se 12. točka spremeni tako, da se glasi:

»12. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznost poročanja in obveščanja.«.

V dosedanjem devetem odstavku, ki postane osmi odstavek se besedilo »7., 8. in 12.« nadomesti z besedilom »7. in 8.« in za njim doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Če Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja po 1., 2., 3., 5., 6., 9., 11. in 12. točki osmega odstavka tega člena, se šteje, da sta z odvzemom enega od navedenih dovoljenj odvzeti obe dovoljenji oziroma vsa izdana dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja in posredovanja.«.

V desetem odstavku se za besedilom »poslov zavarovalnega zastopanja ali« doda besedilo »dovoljenje za opravljanje poslov«.

V dvanajstem odstavku se besedilo »5., 7., 8. in 9. točke osmega« nadomesti z besedilom »5., 6., 7., 8. in 9. točke sedmega«.

Štirinajsti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(14) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja lahko da zavarovalnica, delodajalec, Slovensko zavarovalno združenje in Združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. Agencija za zavarovalni nadzor vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja obvesti o odvzemu dovoljenja.«.

Za štirinajstim odstavkom se doda nov petnajsti odstavek, ki se glasi:

»(15) Agencija za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih obvesti Slovensko zavarovalno združenje, Združenje zavarovalniških ali posredniških družb in vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja iz prejšnjega odstavka. Slovensko zavarovalno združenje obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih iz prejšnjega stavka tega odstavka pošlje svojim članicam. Agencija za zavarovalni nadzor o odvzetem dovoljenju obvesti tudi delodajalca ali drugega pogodbenika, če izve, da oseba, ki ji je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja na podlagi pogodbe o zaposlitvi.«.

Dosedanji petnajsti odstavek postane šestnajsti odstavek.

53. člen

Za 561. členom se doda nov, 561.a člen, ki se glasi:

»561.a člen

(stalno poklicno usposabljanje)

(1) Zavarovalni zastopniki ali zavarovalni posredniki se stalno poklicno usposabljaajo tako, da ohranijo primerno raven storitev, ki ustreza njihovi vlogi in zavarovalniškemu trgu.

(2) Zavarovalnice, zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopniki dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena in banke iz osmega odstavka 558. člena

tega zakona sprejmejo ustrezne notranje kontrole, s katerim preverjajo stalno poklicno usposabljanje zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov iz registra zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov, ki ga vodijo v skladu s 563. členom tega zakona.

(3) Dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preneha veljati, če se zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik stalno poklicno ne usposablja dvakrat v petih letih. V tem primeru dovoljenje preneha veljati z dnem izdaje ugotovitvene odločbe o prenehanju dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(4) Če nastopi razlog iz prejšnjega odstavka, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

(5) Če je osebi prenehalo veljati dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, v ponovni zahtevi za izdajo dovoljenja priloži dokazila, da sta izpolnjena pogoja iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 561. člena po dnevu prenehanja veljavnosti dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.«.

54. člen

V 562. členu se v prvem odstavku na koncu doda stavek, ki se glasi:

»Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalne zastopnike in zavarovalne posrednike, ki ne izpolnjujejo več pogojev za opravljanje distribucije zavarovalnih produktov, izbriše iz registrov in kadar je to primerno, o izbrisu obvesti državo članico gostiteljico.«.

V drugem odstavku se besedilo »okviru vodenja registra« nadomesti z besedo »registrih«.

V šestem odstavku se za prvim stavkom doda stavek, ki se glasi:

»V register zastopnikov dopolnilnih zavarovanj se vpiše tudi dejavnost, v okviru katere zastopnik dopolnilnih zavarovanj opravlja distribucijo zavarovalnih produktov kot dopolnilno dejavnost.«.

55. člen

V 563.a členu se za besedilom člena, ki postane prvi odstavek, doda nov, drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Informacije o ukrepih za nadzor zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov iz tega zakona za enotno točko dostopa, ustanovljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, izpolnjujejo te zahteve:

a) predložijo se v formatu, ki omogoča pridobitev podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU;

b) spremljajo jih ti metapodatki:

– imena oseb, na katere se informacije o ukrepih za nadzor zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov iz tega zakona nanašajo;

– kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov oseb, kot je določen na podlagi točke b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

– vrsta informacij glede na razvrstitev na podlagi točke c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

– oznaka, iz katere je razvidno, ali informacije vsebujejo osebne podatke.«.

56. člen

V 564. členu se v tretjem odstavku v 1. točki besedilo »iz šestega odstavka 561.« na obeh mestih nadomesti z besedilom »iz prvega odstavka 561.a«.

57. člen

V 570. členu se v prvem odstavku v 3. točki črta beseda »sistematično«.

V 10. točki se za besedilom »ali zakoniti zastopnik družbe« doda besedilo »ali prokurist družbe«.

V 12. točki se črta beseda »ponavljajoče«.

V tretjem odstavku se besedilo », 11. in 12.« nadomesti z besedilom »in 11.«.

58. člen

V 571. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zavarovalno posredniška družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča tudi o izpolnjevanju obveznosti glede zavarovanja poklicne odgovornosti.«.

59. člen

V 573. členu se v tretjem odstavku za besedilom »Za osebe iz prvega« doda besedilo »in drugega«.

60. člen

V 575.a členu se v prvem odstavku besedilo »s 50. členom, 3. točko prvega odstavka 63. člena,« črta, število »574« pa se nadomesti s številom »573«.

V drugem odstavku se besedilo »oseba iz prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zastopnik dopolnilnih zavarovanj ali banka, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preko podružnice«.

61. člen

V 578. členu se v tretjem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. opravlja naloge v zvezi s škodnim skladom, uradom za izplačilo odškodnin v primeru insolventnosti zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle zavarovanja avtomobilske odgovornosti, in odškodninskim uradom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu;«.

5. točka se spremeni tako, da se glasi:

»5. opravlja naloge v zvezi z informacijskim centrom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Slovensko zavarovalno združenje opravlja naloge iz 3. točke tretjega odstavka tega člena na enoten način in zanje zagotavlja skupno finančno poslovanje in poročanje. Pri tem zagotavlja, da so ločeno vodena sredstva in obveznosti ter prihodki in odhodki iz poslovanja glede na vsebino nalog. Za opravljanje nalog iz 3. točke tretjega odstavka tega člena se smiselno uporablja določila prvega odstavka 246. člena, oddelkov 4.4 in 4.5., 5. poglavja z izjemo zahtev glede poročanja o solventnosti in finančnem položaju ob upoštevanju zahtev slovenskih računovodskih standardov in 7. poglavja tega zakona.«.

62. člen

V 579. členu se v prvem odstavku v prvem stavku za besedilom »zavarovalno posredniška družba« beseda »in« nadomesti z vejico in za besedilom »zastopnik dopolnilnih zavarovanj« doda besedilo »in banka iz osmega odstavka 558. člena tega zakona«.

V četrtem odstavku se beseda »in« nadomesti z vejico in za besedilom »zastopnik dopolnilnih zavarovanj« doda besedilo »in banka iz osmega odstavka 558. člena tega zakona« ter za besedilom »na svoji spletni strani« doda besedilo », če imajo vzpostavljeno,«.

63. člen

V 610. členu se v prvem odstavku na koncu 27. točke pika nadomesti s podpičjem ter doda nova, 28. točka, ki se glasi:

»28. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o imetnikih kvalificiranih deležev zavarovalnice in pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev v skladu s 3. točko prvega odstavka 252. člena tega zakona, in sicer na način, kot je določen v sklepu, ki določa poročila in obvestila zavarovalnic.«.

64. člen

V 611. členu se v prvem odstavku v 5. točki za besedilom: »ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prvim« doda beseda »in drugim«.

Za 9. točko se dodata novi 10. in 11. točka, ki se glasita:

»10. ne pošlje Agenciji za zavarovalni nadzor poročila o solventnosti in finančnem položaju v skladu s sedmim odstavkom 261. člena tega zakona;

11. ne pošlje Agenciji za zavarovalni nadzor poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s šestim odstavkom 403. člena tega zakona;«.

Dosedanje 10. do 16. točka postanejo 12. do 18. točka.

65. člen

V 613. členu se v prvem odstavku na koncu 7. točke pika nadomesti s podpičjem ter doda nova, 8. točka, ki se glasi:

»8. ne pošlje Agenciji za zavarovalni nadzor poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s šestim odstavkom 403. člena tega zakona.«.

66. člen

V 617.a členu se naslov spremeni tako, da se glasi: »(kršitve zavarovalnic, zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb pri distribuciji zavarovalnih produktov)«.

67. člen

V 620. členu se naslov spremeni tako, da se glasi: »(kršitve izrednega, likvidacijskega in stečajnega upravitelja)«.

V prvem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »se za prekršek kaznuje izredni« doda besedilo »ali likvidacijski«.

Za prvim odstavkom se dodata nova, drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje likvidacijski upravitelj, če Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži informacij v skladu z določbo 340.a člena.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje stečajni upravitelj, če Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži informacij v skladu z določbo 421.a člena.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

68. člen

(uskladitev na področju notranje revizije in distribucije zavarovalnih produktov)

(1) Nosilec funkcije notranje revizije, ki ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 163. člena zakona in je imel na dan začetka uporabe tega zakona naziv revizor ali pooblaščen revizor in pet let delovnih izkušenj pri opravljanju nalog notranje revizije v zavarovalnici, pridobi naziv preizkušeni notranji revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ali primerljivi strokovni naziv s področja notranjega revidiranja, najpozneje v treh letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Odgovorna oseba za distribucijo zavarovalnih produktov, ki ne izpolnjuje zahtev iz 4. točke prvega odstavka 50. člena, pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja najpozneje v treh letih od uveljavitve tega zakona.

69. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Novi 125.a, 143.a, sedmi in osmi odstavek 261., 314.a, 340.a, šesti in sedmi odstavek 403., 421.a, 491.a ter drugi odstavek 563.a člena zakona, ki urejajo informacije v zvezi z enotno točko dostopa, ustanovljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, se začnejo uporabljati 10. januarja 2030.

(3) Spremenjeni 3. in 5. točka tretjega odstavka ter peti odstavek 578. člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2025.

(4) Do začetka uporabe spremenjenih 3. in 5. točke tretjega odstavka ter petega odstavka 578. člena zakona se uporabljajo 3. in 5. točka tretjega odstavka ter peti odstavek 578. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19, 102/20, 48/23, 78/23 – ZZVZZ-T in 84/24 – odl. US).

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Člen spreminja 2. člen Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19, 102/20, 48/23, 78/23 – ZZVZZ-T in 84/24 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1), ki opredeljuje prenesene direktive Evropskega parlamenta in Sveta. Dodani sta:

- Direktiva (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (UL L št. 333 z dne 27. 12. 2022; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2556/EU) in
- Direktiva (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2864 z dne 20. 12. 2023; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2864/EU).

Navajanje direktiv upošteva dosednji pristopu ZZavar-1, pri čemer se posebej navajajo tudi direktive, ki spreminjajo druge direktive.

Navedeni direktivi med drugim spreminjata tudi Direktivo 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1) zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2864 z dne 20. 12. 2023), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/138/ES).

2. člen ZZavar-1 določa, da je njegov cilj tudi uskladiti slovensko zakonodajo z zakonodajo Evropske unije. Uskladitev se doseže tako, da se direktive Evropske unije prenesejo v slovenski pravni red.

K 2. členu

Člen spreminja 5. člen ZZavar-1, ki za predpise Evropske unije opredeljuje skrajšane naslove. V skladu s spremembami 2. člena ZZavar-1 se opredeli skrajšani naslov za Direktivo 2022/2556/EU in Direktivo 2023/2864/EU.

5. člen ZZavar-1 določa, da bo v nadaljnjem besedilu zakona uporabljenih več kratkih oznak ali okrajšav, ki bodo nadomeščale cela imena različnih predpisov Evropske unije. Okrajšave so uvedene zato, da bi bilo besedilo zakona preglednejše in krajše, saj so nekateri predpisi EU navedeni večkrat in so njihovi celotni naslovi zelo obsežni.

Skrajšani naslovi prispevajo k večji razumljivosti zakona in olajšajo uporabo zakona v praksi, na primer pri pripravi pogodb in odločitev.

K 3. členu

Člen dodaja drugi odstavek v 23. členu ZZavar-1 zaradi pravilnejšega prenosa II. alineje točke d trinajstega odstavka 13. člena Direktive 2009/138/ES.

S spremembo se upošteva cilj Direktive 2009/138/ES glede določitve območja nevarnosti pri zavarovanjih, kjer ne gre za:

- zavarovanja nevarnosti v zvezi z zemljišči, zgradbami ali premičnimi stvarmi v teh zgradbah, ki so zavarovane z isto zavarovalno pogodbo, če so zemljišča oziroma zgradbe na območju Republike Slovenije;

- zavarovanja prometnih sredstev, če so registrirana na območju Republike Slovenije, in
- zavarovanja nevarnosti v zvezi s potovanji in počitnicami, kadar zavarovalna pogodba velja največ štiri mesece, če je zavarovalec sklenil zavarovalno pogodbo v Republiki Sloveniji;

vendar gre za zavarovanja, kjer je zavarovalec pravna oseba s sedežem na območju Republike Slovenije, pri čemer zavarovalni posli krijejo nevarnosti, ki se nanašajo na pravno osebo s sedežem v drugi državi. V opisanem primeru se šteje, da zavarovalni posli krijejo nevarnosti v državi, kjer ima sedež pravna oseba, na katero se zavarovalni posli nanašajo.

K 4. členu

Obstoječi osmi odstavek 26. člena ZZavar-1 ne zagotavlja jasnosti glede poslov, ki jih zavarovalnica lahko opravlja v zavarovalniški skupini. Da bi odpravili dvome in različne razlage, je predlagano novo oblikovanje besedila. Osmi odstavek se dopolni z natančnejšo opredelitvijo dovoljenih vrst poslov. Dovoljene so le tiste vrste poslov, ki so že del rednega poslovanja zavarovalnice in so običajne za njeno osnovno dejavnost (na primer kadrovske, računovodske, informacijske, trženjske storitve in podobno). Ti posli se lahko izvajajo le v obsegu, ki je že uveljavljen v zavarovalniški skupini.

Nadalje je ključno, da se izrecno navede, da ta izjema velja samo, če zavarovalnica opravlja posle za interne potrebe zavarovalniške skupine. To pomeni, da ne sme iti za prikrito podizvajanje poslov na trgu.

K 5. členu

Člen dodaja v ZZavar-1 nova 42.a in 42.b člena, ki opredeljujeta instituta prisilne prodaje delnic in periodičnega plačila denarnega zneska. Člena sta potrebna z vidika učinkovitega izvajanja nadzora. Enaka instituta že veljata za banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

V praksi so primeri, v katerih imetnik kvalificiranega deleža ali osebe, ki delujejo usklajeno, nimajo dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: AZN) za pridobitev kvalificiranega deleža (neupravičeni imetniki). Po zdaj veljavnem ZZavar-1 lahko AZN izda odredbo o odsvojitvi delnic v skladu z 41. členom ZZavar-1, vendar v preteklosti izdaja odredbe ni privedla do želenega rezultata, to je prodaje kvalificiranega deleža zavarovalnice imetniku, ki bi pred pridobitvijo kvalificiranega deleža pridobil ustrezno dovoljenje AZN za pridobitev kvalificiranega deleža.

Predlagana 42.a in 42.b člen ZZavar-1 sta pripravljena po zgledu 301. člena zakona, ki ureja bančništvo. Cilj nadzorniških ukrepov prisilne prodaje delnic in periodičnih plačil denarnih zneskov je zagotoviti, da ima nadzorovani subjekt kvalificiranega imetnika, ki zadosti pogojem iz 36. člena ZZavar-1. Če neupravičeni imetnik delnic po izdaji odredbe o odsvojitvi delnic, teh delnic ne odsvoji, ima AZN kot nadzornik po trenutno veljavni ureditvi zgolj možnost izdaje odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic. V nadzorniški praksi se je izkazalo, da je treba pristojnosti AZN razširiti. Navedena člena in 42. člen ZZavar-1 dajejo AZN pooblastilo, da izda odločbo o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic, odločbo o prisilni prodaji delnic in kršitelju naloži periodično plačilo denarnega zneska. Ukrepi, ki sledijo neizpolnjeni odredbi o odsvojitvi delnic, se tako dopolnjujejo in so lahko predpisani tudi hkrati.

Uvedba institutov prisilne prodaje delnic in periodičnih plačil denarnega zneska je v skladu z določili Direktive 2009/138/ES, ki v 62. členu ureja napotilo nadzornim organom držav članic, da v primerih, ko je verjetno, da bo vpliv, ki ga izvajajo fizične ali pravne osebe ali takšne osebe, ki delujejo usklajeno, škodoval skrbnemu in varnemu upravljanju zavarovalnice, nadzorni organi matične države članice podjetja, v katerem se doseže ali poveča kvalificirani delež, sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi odpravijo navedeno stanje. Takšni ukrepi lahko na primer obsegajo sodne odredbe, kazni proti direktorjem in menedžerjem ali začasne prepovedi glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali deleža v lasti posameznih delničarjev ali družbenikov.

K 6. členu

Člen spreminja peti odstavek 43. člena ZZavar-1 tako, da v skladu s spremembami v prejšnjem členu tega zakona razširi določbe, ki se smiselno uporabljajo za udeležence kvalificiranega delničarskega sporazuma, z določbami glede institutov prisilne prodaje delnic in periodičnih plačil denarnega zneska.

Kvalificirani delničarski sporazum je delničarski sporazum med delničarji zavarovalnice, ki dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v zavarovalnici. Pred sklenitvijo tega sporazuma morajo delničarji pridobiti dovoljenje AZN za pridobitev kvalificiranega deleža.

Pojasnila za uvedbo institutov prisilne prodaje delnic in periodičnih plačil denarnega zneska so enaka pojasnilom v obrazložitvi k prejšnjemu členu.

K 7. členu

Člen spreminja 50. člen ZZavar-1 tako, da namesto pojma »trdni sistem upravljanja zavarovalnice« uvede pojem »učinkoviti sistem upravljanja zavarovalnice«. Direktiva 2009/138/ES v prvem odstavku 41. člena govori o učinkovitem, in ne o trdnem sistemu upravljanja. Navedeni člen Direktive 2009/138/ES določa, da države članice zahtevajo od vseh zavarovalnic in pozavarovalnic, da imajo na voljo učinkoviti sistem upravljanja, ki zagotavlja dobro in preudarno upravljanje dejavnosti. Sistem vključuje najmanj ustrezno pregledno organizacijsko strukturo z jasno dodelitvijo in ustrezno ločitvijo odgovornosti ter učinkoviti sistem za zagotovitev prenosa informacij. Sistem upravljanja je predmet rednega notranjega pregleda.

Sprememba v 4. točki prvega odstavka 50. člena ZZavar-1 je v skladu z Direktivo (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L št 26 z dne 2. 2. 2016, str. 19), zadnjič spremenjeno z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/896 z dne 5. decembra 2023 o spremembi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se prilagodijo osnovni zneski v eurih za poklicno odškodninsko zavarovanje in finančno zmogljivost zavarovalnih in pozavarovalnih posrednikov ter posrednikov dopolnilnih zavarovanj (UL L št. 2024/896 z dne 20.3.2024), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/97EU). V skladu z Direktivo 2016/97/EU mora odgovorna oseba za distribucijo zavarovalnih produktov, ki jo imenuje zavarovalnica, izpolnjevati zahteve po stalnem poklicnem usposabljanju, torej pridobiti dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali poslov zavarovalnega posrednika.

Direktiva 2016/97/EU v 5. pododstavku drugega odstavka 10. člena določa, da ni treba od vseh fizičnih oseb, ki delajo v zavarovalnici in opravljajo dejavnost distribucije zavarovalnih produktov, zahtevati, da izpolnjujejo pogoje glede ustreznega znanja. Pogoje glede ustreznega znanja pa morajo izpolnjevati osebe v upravljavski strukturi zavarovalnic, ki so odgovorne za distribucijo zavarovalnih in pozavarovalnih produktov, in vse druge osebe, neposredno vključene v distribucijo teh produktov. Med navedene osebe spadajo tudi odgovorne osebe za distribucijo zavarovalnih produktov.

Sprememba v 6. točki prvega odstavka prenaša prvi odstavek 2. člena Direktive (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti za finančni sektor (UL L št. 333 z dne 27/12/2022, str. 153–163; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2556/EU).

Direktiva 2022/2556/EU je pomemben korak k povečanju digitalne odpornosti v finančnem sektorju Evropske unije. Ta direktiva je del širšega svežnja ukrepov Evropske komisije za digitalne finance, ki si prizadeva spodbujati inovacije in konkurenčnost na tem področju, hkrati pa zmanjševati povezana tveganja. Uporablja se za različne finančne institucije, vključno z bankami, investicijskimi podjetji, zavarovalnicami in plačilnimi sistemi.

K 8. členu

Člen spreminja 52. člen ZZavar-1 tako, da je razvidno, da gre pri pogojih, ki jih za nosilce ključnih funkcij določa drugi odstavek, za sposobnost in primernost. Sprememba je potrebna zaradi večje jasnosti sklicevanja ZZavar-1 na navedene pogoje v drugih določbah in je usklajena s prvim odstavkom 42. člena Direktive 2009/138/ES.

K 9. členu

Člen črta 60. člen ZZavar-1, ker ta enači pogoje za opravljanje funkcije prokurista s pogoji za opravljanje člana uprave v zavarovalnici. Za takšne pogoje ni podlage v Direktivi 2009/138/ES, prav tako je takšna ureditev v neskladju z določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki prav tako ločuje funkcijo prokurista od funkcije poslovodne osebe.

Klub črtanju 60. člena ZZavar-1 bo AZN še naprej opravljala nadzor tudi nad prokuristi zavarovalnic, vendar v okviru pristojnosti na področju upravljanja tveganj ter na podlagi zahtev, ki jih za predstavnike upravljavskih organov v zavarovalnici v 273. členu določa Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II). Besedilo velja za EGP (UL L št. 12 z dne 17.1.2015, str. 1–797), zadnjič spremenjena z Delegirano uredba Komisije (EU) 2024/2765 z dne 24. junija 2024 o popravku poljske jezikovne različice Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L št. 2024/2765 z dne 25.10.2024), (v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 2015/35/EU).

273. člen Delegirane uredbe 2015/35/EU določa, da zavarovalnice in pozavarovalnice vzpostavijo, izvajajo in vzdržujejo dokumentirane politike in ustrezne postopke, da bi ves čas zagotavljale sposobnost in primernost vseh oseb, ki dejansko vodijo podjetje ali imajo druge ključne funkcije, kakor predvideva 42. člen Direktive 2009/138/ES.

Ocena, ali je določena oseba sposobna, vključuje oceno njenih poklicnih in formalnih kvalifikacij, znanja in zadevnih izkušenj v zavarovalniškem sektorju, drugih finančnih sektorjih ali drugih podjetjih in upošteva dolžnosti osebe ter, če je to primerno, njene sposobnosti na področju zavarovalništva, financ, računovodstva, aktuarstva in upravljanja.

K 10. členu

Člen spreminja 68. člen ZZavar-1 tako, da podeli nadzornemu svetu pristojnosti, da poleg soglasja k letnemu načrtu poda tudi soglasje k strategiji dela notranje revizije zavarovalnice. Gre za uskladitev s petim odstavkom 281.a člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17, 22/19 – ZPosS, 158/20 – ZIntPK-C, 18/21, 18/23 – ZDU-1O, 75/23 in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1).

Navedeni člen ZGD-1 v petem odstavku določa, da nadzorni svet da soglasje k letnemu in večletnemu načrtu dela notranje revizije.

ZZavar-1 v prvem odstavku 164. člena določa, da notranja revizija pripravi, izvaja in vzdržuje strategijo dela za obdobje, v katerem je zagotovljena pokritost celotnega poslovanja zavarovalnice, vključno s celotnim sistemom upravljanja zavarovalnice. Strategija je vsebinsko večletni pregled pokritosti poslovnih procesov z revizijskimi pregledi in tako pomeni večletni načrt dela notranje revizije.

K 11. členu

Člen dodaja nov 125.a člen ZZavar-1, s katerim se prenese četrti odstavek 7. člena Direktive 2023/2864/EU.

AZN mora tako informacije o izdanih in odvzetih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov za namen enotne točke dostopa, vzpostavljene na podlagi Uredbe (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centraliziran dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalske trge in trajnostnost (UL L, 2023/2859 z dne 20. 12. 2023), zadnjič spremenjene z Direktivo (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in Uredbe (EU) 2023/2859 (UL L, 2024/1760 z dne 5. 7. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/2859/EU), poslati EIOPA. EIOPA je organ za zbiranje podatkov za namen enotne točke dostopa za navedene podatke.

V drugem odstavku 125.a člena ZZavar-1 so opredeljene zahteve glede informacij, ki se pošiljajo EIOPA.

K 12. členu

Člen spreminja peti odstavek 132. člena ZZavar-1 tako, da popravi sklic na prvi odstavek 131. člena ZZavar-1. Gre za redakcijski popravek, saj sta bila naknadno z novelami v ZZavar-1 dodana nova 131.a in 131.b člen.

Črta se zadnji stavek petega odstavka. Navedeni stavek presega ureditev v Direktivi 2009/138/ES in tako omejuje tržne aktivnosti slovenskih zavarovalnic oziroma slovenskim zavarovalnicam ovira začetek neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov na območju tretje države. Iz prakse izhaja, da izdajanje pisnega dokazila nadzornega organa tretje države, da tretja država dovoljuje neposredno opravljanje zavarovalnih poslov, ni praksa nadzornih organov tretjih držav. Poleg tega velikokrat izhaja že iz zakonodaje tretjih držav, da dovoljujejo neposredno opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic na svojem območju.

K 13. členu

Člen spreminja 133. člen ZZavar-1, ki ureja opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic.

Za zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, se s spremembo uporabljajo tudi nekatere določbe 545. člena ZZavar-1, ki ureja obveznosti zavarovalnega zastopnika pred sklenitvijo zavarovalnih pogodb in svetovanje.

Uporaba sklica samo na 560. člen ZZavar-1, kakor ureja zdaj veljavni ZZavar-1, ni dovolj, saj se je v praksi izkazalo, da ga zavarovalnice držav članic ne uporabljajo v primeru neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov. Zato se 133. člen ZZavar-1 dopolni z navedenimi določbami 545. člena ZZavar-1, ki bodo veljale tudi pri neposredni prodaji na območju Republike Slovenije.

K 14. členu

Člen dodaja nov 143.a člen ZZavar-1, s katerim se prenese četrti odstavek 7. člena Direktive 2023/2864/EU.

AZN mora informacije o izdanih in odvzetih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov za namen enotne točke dostopa, vzpostavljene na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, poslati EIOPA. EIOPA je organ za zbiranje podatkov za namen enotne točke dostopa za navedene podatke.

V drugem odstavku 143.a člena ZZavar-1 so opredeljene zahteve glede informacij, ki se pošiljajo EIOPA.

K 15. členu

Člen v 158. členu ZZavar dodatno pojasni, da morajo organi vodenja in nadzora zavarovalnice v okviru svojih pristojnosti odobriti in redno preverjati tudi strategije in pisna pravila na področju distribucije zavarovalnih produktov.

V skladu s 1. točko prvega odstavka 154. člena ZZavar-1 spada distribucija zavarovalnih produktov v sistem upravljanja tveganj, vendar se v 2. točki prvega odstavka 158. člena ZZavar zaradi jasnosti ureditve in njene pomembnosti poleg upravljanja tveganj še posebej navede.

Obvezno odobravanje in redno preverjanje strategij in pravil distribucije zavarovalnih produktov sta pomembna dela sistema upravljanja zavarovalnice, ki prispevata k zaščiti ugleda, preprečevanju tveganj, izboljšanju odnosov s strankami in k optimizaciji poslovnih rezultatov.

K 16. členu

Gre za uskladitev s petim odstavkom 281 a. člena ZGD-1, ki določa, da nadzorni svet daje soglasja k imenovanju, razrešitvi in prejemu vodje notranje revizije ter k aktu, s katerim se urejajo namen, pomen in naloge notranje revizije, ter k letnemu in večletnemu načrtu dela notranje revizije.

Določba natančno opredeljuje postopek imenovanja in razrešitve nosilca funkcije notranje revizije v zavarovalnici, pri čemer poudarja ključno vlogo upravnega odbora oziroma uprave, ki mora za te odločitve pridobiti soglasje nadzornega sveta. Poleg tega nadzorni svet odobrava tudi prejeme nosilca te funkcije, s čimer se zagotavlja preglednost in preprečuje morebitno nasprotje interesov. Ta ureditev zagotavlja, da ključna funkcija notranje revizije v zavarovalnici opravlja svoje naloge neodvisno.

Sprememba v tretjem odstavku se osredotoča na sprejetje notranjega akta, ki ga morata skupaj potrditi upravni odbor oziroma uprava in nadzorni svet. Ta akt podrobno ureja namen, pomen in naloge notranje revizije, s čimer se jasno določa njeno delovanje. S tem se zagotavlja, da je notranja revizija učinkovita in prispeva k boljšemu delovanju zavarovalnice. Celotna ureditev tako zagotavlja, da je notranja revizija v zavarovalnici ustrezna in nadzorovana.

K 17. členu

Člen spreminja besedilo 163. člena. Gre za uskladitev s tretjim odstavkom 281 a. člena ZGD-1, ki določa, da naloge notranjega revidiranja opravlja oseba, ki ima lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v družbi v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi notranjega revidiranja. Oseba ima tudi naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ali primerljivi strokovni naziv s področja notranjega revidiranja.

Vpis v seznam aktivnih preizkušenih notranjih revizorjev kaže, da je oseba ustrezno strokovno usposobljena in da je strokovna organizacija s seznama ni izbrisala zaradi strokovne oporečnosti.

K 18. členu

Člen spreminja 164. člen ZZavar-1 tako, da uprava zavarovalnice sprejme strategijo dela in letni načrt dela notranje revizije. Nadzorni svet daje soglasje k strategiji dela in letnemu načrtu dela notranje revizije.

Notranja revizija kot neodvisna strokovna služba je odgovorna za pripravo, izvajanje in vzdrževanje strategije dela in letnega načrta, ki morata pokrivati celotno poslovanje zavarovalnice in temeljiti na oceni tveganj. To zagotavlja, da revizija samostojno določa področja svojega dela in prednostne naloge, kar je ključno za njeno neodvisnost. Vendar pa ta neodvisnost ni absolutna.

Uprava in nadzorni svet imata ključno nadzorno vlogo. Uprava sprejme strategijo in letni načrt, kar pomeni, da preverja skladnost revizijskih aktivnosti s splošnimi cilji zavarovalnice in zagotavlja, da so viri ustrezno dodeljeni. Nadzorni svet s svojim soglasjem potrjuje, da so revizijske dejavnosti ustrezne, učinkovite in v skladu z najboljšimi praksami. Ta sistem uravnoteženja zagotavlja, da notranja revizija deluje neodvisno, a hkrati pod nadzorom organov vodenja, kar je ključno za zagotavljanje celovitega in učinkovitega sistema upravljanja zavarovalnice.

Če lahko notranjo revizijo delno izvajajo zunanji izvajalci, mora letni načrt dela natančno opredeliti vsebino, obseg in vrednost teh storitev. To zagotavlja preglednost in preprečuje morebitno nasprotje interesov, ki bi lahko ogrozilo neodvisnost revizije. S tem se zagotavlja, da notranja revizija ne glede na vir izvajanja ohranja svojo neodvisnost in objektivnost pri ocenjevanju delovanja zavarovalnice.

K 19. členu

Člen spreminja 165. člen ZZavar-1 z namenom uskladitve s četrnim odstavkom 281.a člena ZGD-1. Navedena določba ZGD-1 določa, da se letno poročilo o delu notranje revizije najpozneje v treh mesecih po koncu poslovnega leta predloži v seznanitev upravi ter hkrati nadzornemu svetu in revizijski komisiji, če jo družba ima. Letno poročilo se v roku iz prejšnjega stavka predloži v seznanitev tudi revizorju računovodskih izkazov.

Prav tako je uskladitvi z ZGD-1, in sicer s šestim odstavkom 281.a člena, namenjen nov peti odstavek 165. člena ZZavar-1. Revizijska komisija lahko brez vednosti uprave od notranje revizije zahteva dodatne informacije poleg informacij iz tretjega odstavka tega člena.

Revizijska komisija ima vlogo nadzornega organa in je odgovorna za celovito oceno poslovanja zavarovalnice. Da bi lahko izpolnila to nalogo, potrebuje podrobne in zanesljive informacije.

Revizijska komisija je neodvisni organ, ki ni podrejen upravi. Namen zahteve po dodatnih informacijah je zaščititi interese zavarovalnice. Če bi bila uprava vnaprej obveščena o vseh zahtevah revizijske komisije, bi to lahko vplivalo na objektivnost in popolnost informacij, ki jih prejme revizijska komisija.

K 20. členu

Člen spreminja 169. člen ZZavar-1.

V besedilu o pogojih za nosilca aktuarske funkcije se črta besedilo »ali pooblaščenega aktuarja«. Črtanje je namenjeno uskladitvi s spremembami v Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 48/22 – uradno prečiščeno besedilo, 40/23 – ZČmIS-1, 78/23 – ZORR, 84/23 – ZDOsk-1, 125/23 – odl. US in 133/23), v katerem je bil pojem »pooblaščen aktuar« zamenjan s pojmom »nosilec aktuarske funkcije«.

S spremembo v 2. točki prvega odstavka 169. člena ZZavar-1 se zagotovi, da imajo nosilci aktuarske funkcije poleg zahtevanega znanja tudi ustrezne izkušnje pri opravljanju nalog aktuarske funkcije. V ta namen je pojem »primerljivi portfelj« dodatno opredeljen.

Za polnopravne člane strokovnega združenja aktuarjev, ki je polnopravni član Mednarodnega aktuarskega združenja (IAA) in Evropskega aktuarskega združenja (AAE), se s spremembo drugega odstavka 169. člena ZZavar-1 šteje, da izpolnjujejo pogoje glede znanja s področja aktuarstva in finančne matematike. Obe mednarodni instituciji od svojih polnopravnih članov zahtevata stalno strokovno izpopolnjevanje.

K 21. členu

Člen v prvem odstavku 171. člena ZZavar-1 podrobneje ureja prenos 28. točke 13. člena Direktive 2009/138/ES. Zunanje izvajanje se tako opredeli kot kakršen koli dogovor med zavarovalnico ali pozavarovalnico in prevzemnikom storitev, ki je nadzorovani ali nenadzorovani subjekt, v skladu s katerim prevzemnik storitev neposredno ali posredno opravlja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer opravljala zavarovalnica ali pozavarovalnica sama.

Sprememba v petem odstavku 171. člena ZZavar-1 uskladi besedilo z drugim odstavkom 49. člena Direktive 2009/138/ES, ki ureja zunanje izvajanje ključnih ali pomembnih operativnih funkcij ali dejavnosti, in ne zunanjega izvajanja pomembnega dela poslovanja, kot določa obstoječe besedilo v ZZavar-1.

Z novim devetim odstavkom 171. člena ZZavar-1 se AZN v skladu s 34. členom Direktive 2009/138/ES podeli preventivno in popravljivo pooblastilo, da zahteva spremembo pogodbe o izločenem poslu ali predčasno prenehanje v skladu s pogodbo o izločenem poslu ali predčasni pristop k izvedbi izhodnega načrta, če so za to v ZZavar-1 določeni pogoji izpolnjeni.

Zaradi večje jasnosti ZZavar-1 se z novim desetim odstavkom 171. člena ZZavar-1 zavarovalnice v zvezi z ureditvijo izločenih poslov napotijo na določila pravnega akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega in drugega odstavka 50. člena Direktive 2009/138/ES. Gre za Delegirano uredbo 2015/35/EU.

K 22. členu

Člen dodaja nov tretji odstavek v 233. členu ZZavar-1, ki določa, da se zneski glede zahtevanega minimalnega kapitala zavarovalnice usklajujejo v skladu z obvestili o prilagoditvi zneskov v skladu z inflacijo iz Direktive 2009/138/ES. Navedena obvestila objavi Evropska komisija v Uradnem listu Evropske unije.

Zaradi novega tretjega odstavka v 233. členu ZZavar-1 spremenjenih zneskov glede zahtevanega najmanjšega zneska kapitala zavarovalnice ne bo treba vsakič posodablјati v ZZavar-1 in bodo neposredno veljala obvestila Evropske komisije.

Določba, ki nalaga AZN, da objavi spremenjene zneske minimalnega kapitala zavarovalnic na svojih spletnih straneh, zagotavlja enostaven in neposreden dostop do teh ključnih informacij za vse zainteresirane strani.

K 23. členu

Člen s spremembo besedila 1. alineje prvega odstavka 236 člena ZZavar-1 natančneje prenese besedilo prvega odstavka 132. člena Direktive 2009/138/ES. Navedena določba Direktive

2009/138/ES določa, da zavarovalnice in pozavarovalnice vlagajo vsa svoja sredstva v skladu z načelom preudarne osebe, ki je nato podrobneje opredeljeno. Navedena opredelitev je v ZZavar-1 prenesena v 237., 238. in 239. členu.

Dodatno je načelo preudarne osebe opredeljeno v aktih, ki jih izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka ter a) in b) točke drugega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES.

Načelo preudarne osebe je temeljni koncept v okviru Direktive 2009/138/ES. To načelo določa, da morajo zavarovalnice pri svojem poslovanju, zlasti pri vlaganju sredstev, ravnati tako, kot bi ravnala preudarna oseba v podobnih okoliščinah.

K 24. členu

Člen dodaja nov tretji odstavek v 240. členu ZZavar-1, ki natančneje prenaša četrti odstavek 276. člena Direktive 2009/138/ES.

Nov tretji odstavek v 240. členu ZZavar-1 določa, da kjer za sredstvo, vpisano v register sredstev, uporabljenih za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, velja stvarna pravica v dobro upnika ali tretje osebe, s posledico, da del vrednosti sredstva ni na voljo za namen kritja obveznosti, se to dejstvo vpiše v register in znesek, ki ni na voljo, ni vključen v celotno vrednost sredstev.

Znesek, ki ni na voljo zaradi stvarne pravice, se ne vključi v celotno vrednost sredstev, ki se upošteva pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij. To pomeni, da se upošteva samo tisti del vrednosti sredstva, ki je resnično na voljo za kritje obveznosti do zavarovancev.

Nov tretji odstavek 240. člena ZZavar-1 je pomemben korak k večji preglednosti in zanesljivosti nadzora nad sredstvi zavarovalnic. S tem se krepi zaščita zavarovancev in prispeva k stabilnosti finančnega sistema.

K 25. členu

Člen spreminja 252. člen ZZavar-1, ki ureja poročila zavarovalnice AZN.

Pri dopolnitvi 7. točke prvega odstavka gre za natančnejši prenos tretjega odstavka 49. člena Direktive 2009/138/ES, ki se glasi: »zavarovalnice in pozavarovalnice pravočasno obvestijo nadzorne organe pred oddajo ključnih ali pomembnih funkcij ali dejavnosti v zunanje izvajanje in o poznejšem vsebinskem razvoju v zvezi s temi funkcijami ali dejavnostmi«.

8. točka prvega odstavka 252. člena ZZavar-1 je namenjena večji jasnosti in uskladitvi poročanja zavarovalnice glede sprejema in sprememb pisnih pravil sistema upravljanja. Ker je sistem upravljanja zavarovalnice opredeljen v 50. členu ZZavar-1, sprememba uvaja sklic nanj.

Pri novi 11. točki prvega odstavka 252. gre za uskladitev z ostalimi deli ZZavar-1. Zahteva po poročanju o letnem poročilu o delu notranje revizije AZN je del nadzornega mehanizma in izboljšuje pregled AZN nad poslovanjem zavarovalnice.

K 26. členu

Člen v 261. člen ZZavar-1 dodaja nova sedmi in osmi odstavek, ki prenašata prvi odstavek 7. člena Direktive 2023/2864/EU.

Zavarovalnica mora poročilo o solventnosti in finančnem položaju ter informacije, povezane s poročilom o solventnosti in finančnem položaju hkrati z objavo za enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, predložiti tudi AZN. Informacije, ki jih zavarovalnica predloži AZN, izpolnjujejo zahteve iz Direktive 2023/2864/EU in Uredbe 2023/2859/EU.

AZN je v skladu z novo predlaganim 491.a členom ZZavar-1 organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v 2. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU za zavarovalnice v zvezi s poročilom o solventnosti in finančnem položaju na posamezni ravni v skladu z 261. členom tega zakona.

Enotna točka dostopa v Evropski uniji je ustanovljena z namenom poenotenja in izboljšanja dostopa do informacij o poslovanju zavarovalnic in preglednosti na zavarovalniškem in drugih trgih v Evropski uniji.

K 27. členu

Člen s spremembami v 277. členu ZZavar-1, ki ureja namen in obseg nadzora nad zavarovalnicami, določa, da AZN med drugim tudi nadzoruje, če zavarovalnica posluje v skladu z dobrimi poslovnimi običaji pri sklepanju in izvrševanju zavarovalnih pogodb.

Dosedanja ureditev v ZZavar-1 omogoča, da AZN sprejme nadzorne ukrepe v primeru kršitev dobrih poslovnih običajev le glede zavarovalne zastopniške in posredniške družbe ter zavarovalnih zastopnikov in posrednikov. AZN nima neposredne pristojnosti za ukrepanje proti zavarovalnici, ki krši dobre poslovne običaje pri sklepanju in izvrševanju zavarovalnih pogodb. Za zaščito zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb je predlagana razširitev nadzornih pristojnosti tako, da AZN po novem tudi nadzoruje, če zavarovalnica posluje v skladu z dobrimi poslovnimi običaji pri sklepanju in izvrševanju zavarovalnih pogodb.

K 28. členu

Člen spreminja 289. člen ZZavar-1 tako, da postane jasno, da navedeni člen ureja sodelovanje AZN z nadzornimi organi vseh finančnih družb držav članic.

V drugem odstavku 289. člena ZZavar-1 je dodana nova 2. točka. Dopolnitev je namenjena večji jasnosti izmenjave informacij med nadzornimi organi držav članic. V skladu z razlago zdaj veljavnega besedila ZZavar-1 je izmenjava informacij za namene preverjanja, ali so izpolnjeni pogoji sposobnosti in primernosti članov organa vodenja ali nadzora finančne družbe ali oseb, ki opravljajo druge ključne funkcije v finančni družbi, ali pogoji primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, spadala v 1. točko drugega odstavka 289. člena ZZavar-1. Izmenjava navedenih informacij med nadzornimi organi je dejanska praksa, ki jo ti izvajajo.

Tretji odstavek se črta, saj ob upoštevanju predhodnih sprememb ni več smiseln.

K 29. členu

Člen spreminja 301. člen ZZavar-1, ki ureja zapisnik o pregledu poslovanja. V drugem odstavku navedenega člena se podaljšuje rok za pripombe zavarovalnice na zapisnik. Rok za pripombe zavarovalnice na zapisnik določa tako, da ta ni krajši od 15 dni, kar omogoči AZN, da v primeru obsežnih in kompleksnih ugotovitev že v zapisniku določi daljši rok za podajanje pripomb.

Rok za pripombe je tako odvisen od obsežnosti in kompleksnosti ugotovitev ter upošteva potrebne analize in druge naloge zavarovalnice. Daljši rok za podajanje pripomb bo zavarovalnici omogočil pripravo bolj kakovostnih pripomb.

AZN bo prilagodila odzivni rok glede na kompleksnost primera, kar bo omogočilo učinkovitejši nadzorni postopek.

K 30. členu

Člen dodaja nov 314.a člen ZZavar-1, s katerim se prenese četrti odstavek 7. člena Direktive 2023/2864/EU.

AZN mora informacije o izdanih in odvzetih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov za namen enotne točke dostopa, vzpostavljene na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, poslati EIOPA. EIOPA je organ za zbiranje podatkov za namen enotne točke dostopa za navedene podatke.

V drugem odstavku 314.a člena ZZavar-1 so opredeljene zahteve glede informacij, ki se pošiljajo EIOPA.

K 31. členu

Člen dodaja nov 340.a člen ZZavar-1, s katerim se prenese peti odstavek 7. člena Direktive 2023/2864/EU.

AZN je v skladu z novo predlaganim 491.a členom ZZavar-1 organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v 2. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU za likvidacijske upravitelje v zvezi z informacijami iz 337. člena ZZavar-1. V ta namen mora likvidacijski upravitelji AZN v 30 dneh od izdaje odločbe o začetku prisilne likvidacije poslati »vabilo za prijavo terjatev in roki, ki jih je treba spoštovati«, kot je opredeljeno v 337. členu ZZavar-1.

V drugem odstavku 340.a člena ZZavar-1 so opredeljene zahteve glede pošiljanja informacij AZN, ki so v skladu z Direktivo 2023/2864/EU in Uredbo 2023/2859/EU.

K 32. členu

Člen v 403. členu ZZavar-1 dodaja nova šesti in sedmi odstavek, ki prenašata prvi odstavek 7. člena Direktive 2023/2864/EU.

Družbe:

- zavarovalnica, ki je v skupini odgovorna za zagotavljanje primernih lastnih virov sredstev v višini zahtevanega solventnostnega kapitala,
- zavarovalni ali mešani finančni holding, ki je končni nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding na ravni EU, ali
- druga družba v skupini, ki jo določi AZN po posvetovanju z ustreznimi nadzornimi organi in skupino,

morajo poročilo o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine in informacije, povezane s poročilom o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine, hkrati z objavo za namen enotne točke dostopa, vzpostavljene na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, predložiti tudi AZN. Informacije, ki jih navedene družbe predložijo Agenciji za zavarovalni nadzor, morajo izpolnjevati zahteve iz Direktive 2023/2864/EU in Uredbe 2023/2859/EU.

AZN je v skladu z novo predlaganim 491.a členom ZZavar-1 organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v 2. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU za osebe iz drugega odstavka te obrazložitve v zvezi s poročilom o solventnosti in finančnem položaju na skupinski ravni v skladu s 403. členom ZZavar-1.

Enotna točka dostopa v Evropski uniji je ustanovljena za poenotenje in izboljšanje dostopa do informacij o poslovanju zavarovalnic in skupin ter preglednosti na zavarovalniškem in drugih trgih v Evropski uniji.

K 33. členu

Člen dodaja nov 421.a člen ZZavar-1, s katerim se prenese peti odstavek 7. člena Direktive 2023/2864/EU.

AZN je v skladu z novo predlaganim 491.a členom ZZavar-1 organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v 2. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU za stečajne upravitelje v zvezi z informacijami iz 415. člena ZZavar-1. V ta namen ji morajo stečajni upravitelji v 30 dneh od izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka poslati »vabilo za prijavo terjatev in roki, ki jih je treba spoštovati«, kot je opredeljeno v 415. členu ZZavar-1.

V drugem odstavku 421.a člena ZZavar-1 so opredeljene zahteve glede pošiljanja informacij AZN v skladu z Direktivo 2023/2864/EU in Uredbo 2023/2859/EU.

K 34. členu

Člen dodaja nov četrti odstavek v 456. členu ZZavar-1, ki ureja pridobivanje podatkov AZN iz centralnega registra prebivalstva.

AZN potrebuje pri izvajanju svojih nalog za pravilno in pravočasno vročanje pisanj pravilne osebne podatke nadzorovanih oseb. Iz dosedanjih izkušenj pri vročanju pisanj ugotavlja, da v svojih evidencah pogosto nima svežih podatkov o naslovih nadzorovanih oseb, saj o spremembi naslova ni bila obveščena. Način vročanja pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom, članom uprave zavarovalnice oziroma poslovodstvu zavarovalnega holdinga, odvetnikom ter subjektom nadzora, ki niso osebe iz pravkar navedenih skupin, je urejen v 458. členu ZZavar-1. Dodatno 459. člen ZZavar-1 določa, da se za nadomestno osebno vročitev uporabljajo določbe o obveznem osebni vročanju po zakonu, ki ureja upravni postopek.

Če vročevalec AZN obvesti, da oseba na navedenem naslovu ni znana oziroma da je preseljena, AZN na podlagi prvega odstavka 456. člena ZZavar-1 pošlje poizvedbo glede pravilnega naslova osebe na ministrstvo za notranje zadeve. Ministrstvo pošlje AZN podatke iz centralnega registra prebivalstva.

Na podlagi navedenega in z vidika ekonomičnosti postopkov se AZN zagotovi neposredni in brezplačni dostop do podatkov centralnega registra prebivalstva.

K 35. členu

Člen spreminja 482. člen ZZavar-1 tako, da določi, kdaj začne teči rok tudi za izdajo drugih dovoljenj AZN. Gre za redakcijski popravek, ki pri določitvi roka zajame tretji odstavek 482. člena ZZavar-1.

K 36. členu

Člen spreminja prvi odstavek 483. člena ZZavar-1 tako, da določi, da AZN izda potrdilo o prejemu zahteve za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh dneh. Če je zahteva nepopolna, v potrdilu navede to in da bo izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahteve.

Sprememba je v skladu z 58. členom Direktive 2009/138/ES, ki določa, da nadzorni organi takoj, vsekakor pa v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila glede pridobitve kvalificiranega deleža, prihodnjemu pridobitelju pisno potrdijo njegov prejem. Obstoječi prvi odstavek 483. člena ZZavar-1 je strožji od navedene določbe Direktive 2009/138/ES. Dokumentacija in informacije, ki jih mora prihodnji kvalificirani imetnik predložiti k zahtevi, so podrobneje predpisane s podzakonskim aktom. Gre za obširno gradivo. V primeru pomanjkljive zahteve je pregled, priprava in pošiljanje sklepa o odpravi pomanjkljivosti z natančnim opisom pomanjkljivosti v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve časovno prezahtevna.

K 37. členu

Člen spreminja 484. člen ZZavar-1 tako, da je v prvem odstavku navedeno, da postanejo odločbe, odredbe in sklepi AZN izvršljivi v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. To pomeni, da se bo za izvršitev odločb, odredb in sklepov uporabljalo že obstoječe in dobro uveljavljeno pravno ogrodje, ki ureja izvrševanje upravnih aktov. S tem se zagotavljata pravna varnost in predvidljivost postopka za vse udeležence.

V tretjem odstavku se v skladu s slovensko zakonodajo določi, da je za izvršbo pravnomočnih odločb ali delov odločb AZN, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, pristojna Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS). Za izvršbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčno izvršbo. Predlagana sprememba, ki za izvršbo denarnih obveznosti iz odločb Agencije za zavarovalni nadzor določa pristojnost Finančne uprave Republike Slovenije, prinaša pomembno spremembo v primerjavi s prejšnjo ureditvijo, ko je bilo za izvršbo pristojno sodišče.

Davčna izvršba je posebni upravni postopek, ki ga ureja Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US, 131/23 – ZORZFS in 100/24). Poleg davčnih obveznosti FURS izterjuje tudi denarne nedavčne obveznosti na predlog drugih predlagateljev. Gre za obveznosti, ki so jih z aktom naložili drugi organi, ki so pristojni za odmero teh obveznosti (policija, sodišča, upravne enote, ZZZS in podobno). FURS v teh primerih akt drugega organa le prisilno izvrši, kar opravi na predlog organa, ki je obveznost z aktom odmeril.

Izvršilni naslov je v teh primerih odločba, sklep, plačilni nalog ali druga listina, opremljena s potrdilom o izvršljivosti, ki ga izda predlagatelj izvršbe. Predlagatelji svoje predloge za izvršbo FURS pošiljajo v elektronski obliki z uporabo aplikacije elzvršbe. Pri tem imajo odgovornost, da pošiljajo le podatke, ki se nanašajo na izvršljive izvršilne naslove.

Pred začetkom izvršbe FURS dolžnika praviloma opomni (po pošti, z aplikacijo eDavki ali po telefonu), naj prostovoljno poravna neplačane zapadle obveznosti. Če dolжник po opominu poravna svoj dolg, se izogne davčni izvršbi in z njo povezanimi stroški. Opominjanje po zakonu ni obvezno, gre za prostovoljno dejanje FURS. Izvršba se začne z izdajo sklepa o izvršbi.

Dolжник se lahko zoper sklep o izvršbi pritoži v osmih dneh od njegove vročitve. Pritožbo vloži pri davčnem organu, ki je sklep izdal. Pritožba ne zadrži začete izvršbe. S pritožbo zoper sklep o izvršbi ni mogoče izpodbijati samega izvršilnega naslova. To pomeni, da se upoštevajo le pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na postopek izvršbe, ne pa tudi navedbe, ki se nanašajo na odločbo, sklep, plačilni nalog, obračun ali podobno, ki se prisilno izvršuje.

Predmet izvršbe je lahko vsako dolžnikovo premoženje ali premoženjska pravica, če ni z zakonom izvzeta iz izvršbe. Vendar pa mora Finančna uprava Republike Slovenije upoštevati načela davčne

izvršbe in predmet izvršbe izbrati tako, da je vrednost premoženja dolžnika, ki je predmet izvršbe, v sorazmerju z višino obveznosti, ki se izterjuje.

Države članice EU si pri izterjavi davščin v primeru, ko ima dolžnik prebivališče ali premoženje v drugi državi članici, vzajemno nudijo pomoč. Dolg je zato mogoče na primer izterjati tudi iz denarnih sredstev dolžnika na bančnem računu v tujini.

K 38. členu

Člen uvaja nov 491.a člen, s katerim se v slovenski pravni red prenašata tretji in peti odstavek 7. člena in 13. člen Direktive 2023/2864/EU. AZN je organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v 2. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU za:

- zavarovalnice in osebe iz prvega odstavka 403. člena tega zakona v zvezi s poročilom o solventnosti in finančnem položaju na posamezni in skupinski ravni v skladu z 261. in 403. členom ZZavar-1 (natančneje urejeno v 26. in 32. členu tega zakona),
- sklepe, ki jih sprejme in objavi AZN glede postopkov reorganizacije in prenehanja zavarovalnic,
- likvidacijske in stečajne upravitelje v zvezi z informacijami v zvezi z likvidacijo oziroma stečajem (natančneje urejeno v 31. in 33. členu tega zakona) in
- ukrepe nadzora zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov.

Organi za zbiranje podatkov zbirajo, hranijo in izvajajo tehnično avtomatizirano preverjanje ustreznosti informacij, ki jih predložijo subjekti. Uporabljajo vmesnik za aplikacijsko programiranje in zagotavljajo, da so informacije na enotni točki dostopa na voljo vsaj deset let. Organi za zbiranje podatkov lahko zavrnejo informacije, ki jih predložijo subjekti, kadar so te očitno neprimerne, zlonamerne ali zunaj obsega informacij iz člena. Naloge organa za zbiranje podatkov so natančno opredeljene v 5. členu Uredbe 2023/2859/EU.

Informacije za enotno točko dostopa izpolnjujejo zahteve iz Direktive 2023/2864/EU, opredeljene v drugem odstavku predlaganega 491.a člena.

K 39. členu

Člen spreminja četrti odstavek 494. člena ZZavar-1 tako, da je sekretar strokovnega sveta AZN upravičen do 70 odstotkov sejnine članov strokovnega sveta. Enaka določba velja za sekretarja sveta Agencije za trg vrednostnih papirjev v skladu s 475. členom Zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16, 9/17, 77/18 – ZTFI-1, 66/19 – ZTFI-1A, 123/21 – ZTFI-1B in 45/24 – ZTFI-1C).

Sekretar se namreč aktivno udeležuje sej sveta, pripravlja gradivo, vodi zapisnike in opravlja druge naloge, povezane z delom sveta.

K 40. členu

Člen spreminja 514. člen ZZavar-1, ki ureja finančni načrt in letni obračun AZN. Pristojnost za potrditev finančnega načrta in letnega obračuna AZN preide z vlade na ministra, pristojnega za finance. Sprememba pristojnosti je v skladu s sedmim odstavkom 58. člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2025 in 2026 (Uradni list RS, št. 104/24; v nadaljnjem besedilu: ZIPRS2526) in ima za cilj poenotenje postopkov. ZIPRS2526 določa, da morajo posredni uporabniki proračuna ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov sprejete finančne načrte in programe dela poslati v soglasje pristojnemu ministrstvu najpozneje v 45 dneh po prejemu izhodišč.

K 41. členu

V prvem odstavku 517. člena ZZavar-1 je redakcijski popravek, s katerim besedo »zavarovance« nadomesti beseda »zavarovalce. Prvi odstavek se tako bere: »Prevzemna zavarovalnica nemudoma po prejemu dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb o prenosu obvesti zavarovalce.«.

Uskladitev v prvem odstavku je v skladu z drugim odstavkom 517. člena ZZavar-1, ki ureja način obveščanja zavarovalcev v primeru prenosa zavarovalnih pogodb.

K 42. členu

Člen spreminja 521. člen ZZavar-1, ki ureja zavarovalno pogodbo in splošne zavarovalne pogoje. Razvijalce zavarovalnih produktov napoti na uporabo Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/2358 z dne 21. septembra 2017 o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami glede nadzora in upravljanja produktov za zavarovalnice in distributerje zavarovalnih produktov (UL L št. 341 z dne 20.12. 2017, str. 1–7; v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba Komisije 2017/2358/EU) in z navedeno uredbo uskladi izrazoslovje.

S spremembo v devetem odstavku se določi, da morajo poleg zavarovalnic tudi drugi distributerji zavarovalnih produktov, ki razvijajo zavarovalne produkte, imeti vzpostavljene in pisno opredeljene postopke za odobritev vsakega zavarovalnega produkta ali pomembnih prilagoditev obstoječih zavarovalnih produktov.

Čeprav praviloma distributerji ne razvijajo zavarovalnih produktov, obstajajo tudi izjeme. Nekateri večji distributerji lahko v sodelovanju z zavarovalnicami sodelujejo pri razvoju novih produktov, ki so prilagojeni posebnim potrebam njihovih strank.

V desetem in enajstem odstavku se natančneje določi, da je postopek odobritve zavarovalnega produkta sorazmeren in primeren glede na zahtevnost in tveganja zavarovalnega produkta ter značilnosti, obseg in kompleksnost poslovanja razvijalca zavarovalnega produkta.

Določba omogoča, da se postopek odobritve prilagodi posebnim značilnostim posameznega zavarovalnega produkta. Za kompleksnejše in bolj tvegane produkte so potrebni podrobnejši in zahtevnejši postopki, medtem ko lahko za preprostejše produkte razvijalci produktov postopek poenostavijo. Prav tako se od večjih in kompleksnejših razvijalcev produktov zahteva, da imajo vzpostavljene robustnejše sisteme upravljanja tveganj in bolj razdelane postopke. Gre za uvedbo načela sorazmernosti pri razvoju zavarovalnih produktov.

V dvanajstem odstavku se za razvijalce zavarovalnih produktov dodatno določi, da poleg rednega pregledovanja zavarovalnih produktov opravijo pregled tudi ob izrednih dogodkih. Izredni dogodki, na primer naravne katastrofe, pandemije ali gospodarske krize, lahko povzročijo drastične spremembe v zavarovalniškem okolju. Obstoječi zavarovalni produkti morda po izrednem dogodku ne bodo več ustrezno pokrivali tveganj. Zato je nujno, da se takšni produkti čim prej prilagodijo novim razmeram.

V petnajstem odstavku se zavarovalnice in druge distributerji zavarovalnih produktov pri razvijanju zavarovalnih produktov napotijo na uporabo Delegirane uredbe Komisije 2017/2358/EU.

Doda se nov sedemnajsti odstavek, ki je dejansko zdaj veljavni petnajsti odstavek, v katerem so sklici prilagojeni drugim spremembam v 521. členu ZZavar-1.

K 43. členu

Člen spreminja 522. člen ZZavar-1, ki ureja obveščanje zavarovalcev ob sklenitvi zavarovalne pogodbe. S spremembami se natančno določi, v katerih primerih distributer zavarovalnih produktov obvešča zavarovalce in morebitne zavarovalce. Ob sklenitvi zavarovalne pogodbe distributer zavarovalnih produktov zagotovi zavarovalcem in morebitnim zavarovalcem podatke, kot so podrobneje določeni v prvem odstavku 522. člena ZZavar-1. Namen te določbe je zagotoviti preglednost postopka in zaščito zavarovalcev, da so pred sklenitvijo pogodbe seznanjeni z vsemi pomembnimi informacijami.

Na področju zavarovanj, kjer zavarovalec prevzema tveganja – večinoma gre za življenjska zavarovanja – mora distributer zagotoviti zavarovalcu tudi podatke za razumevanje tveganj, ki jih s sklenitvijo zavarovalne pogodbe prevzame zavarovalec. Ta ureditev poudarja, da mora biti zavarovalec dobro informiran in dobro razumeti vse vidike zavarovalne pogodbe.

K 44. členu

Člen spreminja 524. člen ZZavar-1, ki ureja način zagotavljanja podatkov strankam.

V prvem odstavku 524. člena ZZavar-1 se doda, da morajo biti podatki zagotovljeni na trajnem nosilcu, kot je opredeljen v 7. členu ZZavar-1.

Trajni zapis podatkov preprečuje morebitne zlorabe distributerjev zavarovalnih produktov, saj so podatki o pogodbenih pogojih enostavno dostopni in preverljivi.

Zahteva po zagotavljanju podatkov na trajnem nosilcu podatkov ne ščiti le zavarovalcev in zavarovancev, ampak tudi distributerje zavarovalnih produktov. Takšen dokaz je namreč pomembna varovalka za distributerje z vidika dokazljivosti izpolnitve obveznosti, zaščite pred odgovornostjo in preprečevanja zlorab.

Drugi in tretji odstavek 524. člena ZZavar-1 se spreminjata z namenom jasnejšega zapisa in uskladitve s prvim odstavkom 524. člena ZZavar-1.

K 45. členu

Člen spreminja 528.b člen ZZavar-1 tako, da ta določba glede preprečevanja nasprotja interesov postane veljavna tudi za banke, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte. S tem se izenačijo zahteve za banke z zahtevami, ki veljajo za druge distributerje zavarovalnih naložbenih produktov.

Banke morajo sprejeti in izvajati učinkovito organizacijsko in upravno ureditev, ki omogoča sprejetje vseh potrebnih ukrepov, s katerimi preprečijo, da bi nasprotje interesov škodilo interesom njenih zavarovalcev in morebitnih zavarovalcev, in ki je sorazmerna glede na opravljene aktivnosti, prodane zavarovalne naložbene produkte in vrsto distributerja zavarovalnih naložbenih produktov.

V skladu z osmim odstavkom 558. člena ZZavar-1 lahko namreč dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Evropske centralne banke.

K 46., 47. in 48. členu

Spreminjajo se 528.c, 528.č in 528.d člen ZZavar-1 tako, da navedene določbe postanejo veljavne tudi za banke, ki distribuirajo zavarovalne naložbene produkte. S tem se izenačijo zahteve za banke z zahtevami, ki veljajo za druge distributerje zavarovalnih naložbenih produktov.

V skladu z osmim odstavkom 558. člena ZZavar-1 lahko namreč dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Evropske centralne banke.

K 49. členu

Člen v 532. členu ZZavar-1 dodaja nov tretji odstavek, ki določa, da se zneski glede velikih nevarnosti usklajujejo v skladu z obvestili iz Direktive 2009/138/ES o prilagoditvi zneskov v skladu z inflacijo. Navedena obvestila objavi Evropska komisija v Uradnem listu Evropske unije.

Zaradi novega tretjega odstavka v 233. členu ZZavar-1 s spremenjenimi zneski glede zahtevanega najmanjšega kapitala zavarovalnice ne bo treba vsakič posodabljati ZZavar-1 in bodo neposredno veljala obvestila Evropske komisije.

Določba, ki nalaga AZN, da objavi spremenjene zneske glede velikih nevarnosti na svojih spletnih straneh, zagotavlja enostaven in neposreden dostop do teh ključnih informacij za vse zainteresirane strani.

K 50. členu

Člen spreminja 545. člen ZZavar-1 tako, da se v prvem odstavku opravijo redakcijski popravki v zvezi s sklici zaradi tokratnih in predhodnih sprememb ZZavar-1. Zaradi jasnosti se doda tudi sklic na 522. člen ZZavar-1, ki ureja obveščanje distributerjev zavarovalnih produktov ob sklenitvi zavarovalne pogodbe.

Dvajseti odstavek 545. člena ZZavar-1 se črta, ker je vsebina celovitejše urejena v veljavnem dvaindvajsetem oziroma novem enaindvajsetem odstavku 545. člena ZZavar-1.

Dvaindvajseti odstavek 545. člen ZZavar-1 ureja, da obveznosti, ki veljajo za zavarovalnega zastopnika, veljajo v primeru spletnega sklepanja zavarovalnih pogodb in v drugih primerih, kjer zavarovalni zastopnik oziroma zavarovalni posrednik ni prisoten, tudi za druge distributerje zavarovalnih produktov.

Druge spremembe 545. člena ZZavar-1 so redakcijske ali pa so namenjene natančnejši ureditvi, katere zahteve za zavarovalne zastopnike se uporabljajo tako v zvezi z zavarovalci kot tudi zavarovanci.

K 51. členu

Člen spreminja 558. člen ZZavar-1, ki ureja splošne določbe glede pogojev za opravljanje dejavnosti in poslov zavarovalnega zastopanja in zavarovalnega posredovanja.

Sprememba sklica v šestem odstavku 558. člena ZZavar-1 je redakcijska.

V sedmem odstavku 558. člena ZZavar-1 se odpravi napaka, saj se navedeni odstavek za zavarovalne posredniške družbe ne uporablja. Iz besedila se tako črta besedilo »in zavarovalno posredniška družba«.

Sprememba v 3. točki je namenjena jasnejšemu razumevanju besedila.

K 52. členu

Člen spreminja 561. člena ZZavar-1, ki ureja dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja in dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja. Sprememba naslova je redakcijski popravek, ki ne spreminja vsebine.

Drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 561. člena ZZavar-1 sta spremenjena tako, da lahko fizična oseba, ki želi pridobiti dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, pridobi trimesečne izkušnje tudi pri subjektih s sedežem v drugi državi članici. Iz veljavne ureditve izhaja, da mora oseba trimesečne izkušnje s področja zavarovalnih poslov pridobiti v Republiki Sloveniji.

V skladu z ureditvijo Direktive 2016/97/EU je smiselno, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja upoštevajo tudi delovne izkušnje, ki jih oseba pridobi v drugih državah članicah. Gre za analogijo z ureditvijo, da smejo zavarovalni zastopniki oziroma posredniki držav članic, ki so v državi članici upravičeni opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, izvajati posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja neposredno ali prek podružnice v Republiki Sloveniji.

Pri spremembi v 5. točki tretjega odstavka 561. člena ZZavar-1 gre za omogočitev osebam, za katere je končan postopek osebnega stečaja, da po petih letih ponovno vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja.

Določba, ki preprečuje osebam, ki so bile v osebnem stečaju, opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, je upravičena, vendar je treba najti uravnoteženo rešitev, ki na eni strani ščiti interese zavarovalcev in zavarovancev, na drugi strani pa omogoča rehabilitacijo oseb, ki so bile v osebnem stečaju.

Šesti odstavek 561. člena ZZavar-1 se črta, ker je vsebina prenesena v nov 561.a člen ZZavar-1.

Spremembe v sedmem in osmem odstavku 561. člena ZZavar-1 so redakcijske. Pri 12. točki sedmega odstavka gre za uskladitev dikcije z dikcijo v 6. točki prvega odstavka 570. člena ZZavar-1.

Z novim devetim odstavkom 561. člena ZZavar-1 se določi, da v primeru odvzema dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja po 1., 2., 3., 5., 6., 9., 11., in 13. točki osmega odstavka 561. člena ZZavar-1 prenehajo vsa izdana dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Veljavni ZZavar-1 ne določa eksplicitno, da se z odvzemom dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja odvzame tudi dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja in obratno.

Spremembe v desetem in dvanajstem odstavku 561. člena ZZavar-1 so redakcijske.

Veljavni štirinajsti odstavek 561. člena ZZavar-1 se preoblikuje v dva odstavka. Sedanji štirinajsti odstavek namreč ureja dve različni vsebini, in sicer, kdo lahko predlaga odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja, in dolžnosti obveščanja oziroma koga AZN obvesti o odvzetih dovoljenjih. Zaradi razdelitve je spremenjen štirinajsti in dodan nov petnajsti odstavek 561. člena ZZavar-1.

K 53. členu

Člen dodaja nov 561.a člen ZZavar-1, ki ureja stalno poklicno usposabljanje zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov.

561.a člen ZZavar-1 ureja, da zavarovalni zastopniki in posredniki redno posodablajo svoje znanje, kar je nujno zaradi dinamičnega razvoja zavarovalniškega trga in pogostih zakonodajnih sprememb.

S predlogom, da zavarovalnice, zavarovalne zastopniške družbe, zavarovalne posredniške družbe, zastopniki dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena ZZavar-1 in banke iz osmega odstavka 558. člena ZZavar-1 sprejmejo ustrezne notranje kontrole, se na te subjekte prenaša del odgovornosti za spremljanje in nadzor nad stalnim poklicnim usposabljanjem svojih zastopnikov in posrednikov.

Ureditev je v skladu z Direktivo 2016/97/EU, ki navaja, da lahko države članice zahtevajo za zaposlene pri zavarovalnicah ali pozavarovalnicah, ki opravljajo dejavnost distribucije zavarovalnih ali pozavarovalnih produktov, da zavarovalnica ali pozavarovalnica ali posrednik preveri, ali sta znanje in sposobnost posrednikov v skladu z obveznostmi, določenimi v prvem odstavku 3. člena, in po potrebi tem posrednikom omogočijo usposabljanje ali poklicni razvoj, ki ustreza zahtevam glede zavarovalnih produktov.

Če zavarovalni zastopnik ali posrednik ne izpolni obveznosti stalnega poklicnega usposabljanja, mu preneha veljati dovoljenje za opravljanje poslov. Ta sankcija je namenjena zagotavljanju, da dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja opravljajo le strokovno usposobljeni posamezniki.

Če je osebi prenehalo veljati dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, lahko ponovno zahteva izdajo dovoljenja. Zahtevi priloži dokazila o izpolnjevanju pogojev iz ZZavar-1 po dnevu prenehanja veljavnosti dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

K 54. členu

Člen spreminja 562. člen ZZavar-1, ki ureja registre zavarovalnih zastopniških družb, zavarovalnih posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

Na koncu prvega odstavka 562. člena ZZavar-1 se doda novo besedilo, ki nalaga AZN, da zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki, ki ne izpolnjujejo več pogojev za opravljanje distribucije zavarovalnih produktov, izbrišejo iz registrov, in kadar je to primerno, da se o izbrisu obvesti država članica gostiteljica. Gre za natančnejši prenos 5. pododstavka četrtega odstavka 3. člena Direktive 2016/97/EU.

Sprememba v drugem odstavku 562. člena ZZavar-1 je redakcijska.

V šestem odstavku 562. člena ZZavar-1 se doda besedilo, ki določa, da se v register zastopnikov dopolnilnih zavarovanj vpiše tudi dejavnost, v okviru katere zastopnik dopolnilnih zavarovanj opravlja distribucijo zavarovalnih produktov kot dopolnilno dejavnost. V zdajšnjem registru tega podatka ni in stranke lahko zmotno menijo, da sme zastopnik dopolnilnih zavarovanj distribuirati vse vrste zavarovalnih produktov.

K 55. členu

Člen z novim drugim odstavkom 563. člena ZZavar-1 opredeli zahteve glede informacij o ukrepih nadzora zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov za namen enotne točke dostopa v skladu s 13. členom Direktive 2023/2864/EU.

AZN je v skladu z novim 491.a členom ZZavar-1 organ za zbiranje podatkov, kakor je opredeljen v 2. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU za ukrepe nadzora zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov.

AZN tako zbira, hrani in izvaja tehnično avtomatizirano preverjanje ustreznosti informacij, ki jih predložijo subjekti. Uporablja vmesnik za aplikacijsko programiranje in zagotavlja, da so informacije na enotni točki dostopa na voljo vsaj deset let. Organi za zbiranje podatkov lahko zavrnejo informacije, ki jih predložijo subjekti, kadar so te očitno neprimerne, zlonamerne ali izven obsega informacij iz člena. Naloge organa za zbiranje podatkov so natančno opredeljene v 5. členu Uredbe 2023/2859/EU.

K 56. členu

Sprememba v 1. točki tretjega odstavka 564. člena ZZavar-1 je redakcijska in popravi sklic, ki zaradi črtanja šestega odstavka 561. člena ZZavar-1 ni več primeren. Nadomesti ga sklic na nov prvi odstavek 561.a člena, ki ga uvaja predlog zakona.

K 57. členu

Člen spreminja 570. člen ZZavar-1, ki ureja odvzem in prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

V 3. točki prvega odstavka 570. člena ZZavar-1 se črta beseda »sistematično«, saj se je dokazovanje sistematičnosti v sodnih postopkih izkazalo za neizvedljivo.

V 10. točki prvega odstavka 570. člena ZZavar-1 se doda, da AZN odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, če je družbenik ali zakoniti zastopnik ali prokurist družbe oseba, ki je prokurist družbe, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, kadar koli v zadnjih dveh letih pred odvzemom dovoljenja, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja tej družbi pravnomočna v zadnjih petih letih. Doslej je takšna določba veljala samo za družbenike, katerih delež je omogočal vpliv na delovanje družbe, in za zakonite zastopnike družbe.

V 12. točki prvega odstavka 570. člena ZZavar-1 se črta beseda »ponavljajoče«, ker ni ustrezna za to vrsto kršitve. Izpolnjevanje pogojev iz 567.a člena ZZavar-1 je po naravi stvari trajajoče stanje in se, ko nastopi, ne ponavlja. Vsi pravni subjekti, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, morajo namreč v vsakem trenutku izpolnjevati pogoje iz 567.a člena ZZavar-1, ki za poslovodne osebe in odgovorne osebe za izvajanje postopkov distribucije zavarovalnih produktov predpisuje izpolnjevanje zahtev za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

V tretjem odstavku 570. člena ZZavar-1 gre za redakcijski popravek, ki je v skladu s predhodnimi spremembami tega člena.

K 58. členu

Člen spreminja 571. člen ZZavar-1, ki ureja poročanje zavarovalnih zastopniških in zavarovalnih posredniških družb ter zastopnikov dopolnilnih zavarovanj. Spreminja se poročanje v delu, ki je zahtevano samo za zavarovalne posredniške družbe, in ne tudi za zavarovalne zastopniške družbe in zastopnike dopolnilnih zavarovanj.

Zavarovalnim posredniškim družbam tako ni več treba poročati AZN o strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah. Gre za zmanjševanje nepotrebnih upravnih bremen. Morajo pa poročati o izpolnjevanju obveznosti glede zavarovanja poklicne odgovornosti. Zavarovanje poklicne odgovornosti ščiti stranke pred morebitno škodo, ki bi jo utrpeli zaradi napačne ali zanemarljive storitve posrednika.

K 59. členu

Člen spreminja 573. člen ZZavar-1, ki ureja delovanje zavarovalnih zastopniških in zavarovalnih posredniških družb ter zastopnikov dopolnilnih zavarovanj držav članic.

V tretjem odstavku odpravlja napako tako, da se doda sklic na drugi odstavek 573. člena ZZavar-1. Določba se tako uporablja tudi za zavarovalne zastopniške ali zavarovalne posredniške družbe ali zastopnike dopolnilnih zavarovanj, ki so v državi članici upravičeni opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja oziroma dejavnost distribucije zavarovalnih produktov in v Republiki Sloveniji opravljajo distribucijo zavarovalnih produktov prek podružnice. Doslej se je določba uporabljala samo za navedene osebe držav članic, ki v Republiki Sloveniji opravljajo distribucijo zavarovalnih produktov neposredno.

K 60. členu

Člen spreminja 575.a člen ZZavar-1, ki ureja razdelitev nadzornih pristojnosti med matično državo članico in državo članico gostiteljico za zavarovalne zastopniške družbe, zavarovalne posredniške družbe, zastopnike dopolnilnih zavarovanj ali banke, ki opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

S spremembo v prvem odstavku 575.a člen ZZavar-1 se med možnostmi, da se AZN s pristojnim organom druge države članice dogovori, da ukrepa namesto nje, črtajo primeri, povezani z učinkovitim sistemom upravljanja in kršitvami članov uprave.

V drugem odstavku 575.a člena ZZavar-1 gre za redakcijski popravek za večjo jasnost določbe.

K 61. členu

V primeru insolventnosti zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle zavarovanja avtomobilske odgovornosti, je izvajanje nalog Slovenskega zavarovalnega združenja v zvezi s škodnim skladom in uradom za izplačilo odškodnin procesno in vsebinsko podobno. Slovensko zavarovalno združenje nima vzpostavljenega sistema upravljanja, kot velja za zavarovalnice, zato pri svojem delovanju lahko le smiselno sledi zahtevam ZZavar-1.

Slovensko zavarovalno združenje nima statusa finančne institucije (zavarovalnice) in zato ne more izpolnjevati zahtev Direktive 2009/138/ES oziroma kapitalskih zahtev. Zaradi tega se iz petega odstavka 578. člena ZZavar-1 izloči zahteva po smiselni uporabi 4.8 oddelka ZZavar-1. Pri izvajanju nalog po Zakonu o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 93/07 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 33/16 – PZ-F, 41/17 – PZ-G in 45/24; v nadaljnjem besedilu: ZOZP) Slovensko zavarovalno združenje ne prevzema zavarovalnih tveganj (ne sklepa

zavarovalnih pogodb po Mednarodnih standardih računovodskega poročanja (v nadaljnjem besedilu: MSRP) št. 17). Za namene izračuna rezervacij iz naslova obravnave škod ne uporablja določil MSRP 17 – Zavarovalne pogodbe, temveč določila MRS 37 – Rezervacije, pogoje obveznosti in pogoja sredstva.

Pri sklicevanju na smiselno uporabo 5. poglavja ZZavar-1 - Poslovne knjige, letno poročilo in poročilo o solventnosti in finančnem položaju se izloči zahteva po poročanju o solventnosti in finančnem položaju. Kot že navedeno, Slovensko zavarovalno združenje ne prevzema zavarovalnih tveganj.

Kot izhaja iz 253. člena ZZavar-1 so zavarovalnice pri pripravi računovodskega poročila zavezane upoštevati splošna pravila ZGD-1, ki v enajstem odstavku 54. člena določa, da zavarovalnice sestavljajo računovodska poročila v skladu z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (v nadaljnjem besedilu: MSRP). Uporaba MSRP za izvajanje nalog Slovenskega zavarovalnega združenja po pooblastilih, ki izhajajo iz določil ZOZP, je po vsebini in obsegu nesorazmerna. Takšna zahteva ni odraz ključnega namena MSRP, da omogoča mednarodno primerjavo računovodskih poročil vlagateljem na mednarodnih trgih. Sprememba v petem odstavku 578. člena ZZavar-1 tako določa, da se za poročanje Slovenskega zavarovalnega združenja, na področjih ZOZP, uporabljajo slovenski računovodski standardi.

K 62. členu

Člen spreminja 579. člen ZZavar-1, ki ureja reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki. Med ponudnike zavarovalnih storitev, ki morajo vzpostaviti notranji postopek reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj ter združenj potrošnikov, so dodane banke, ki tržijo zavarovalne produkte. Gre za redakcijski popravek.

Ponudniki storitev objavijo informacijo o notranjem postopku reševanja pritožb na svoji spletni strani, če jo imajo vzpostavljeno. V vseh primerih pa objavijo informacijo o notranjem postopku reševanja pritožb na vidnem mestu v vseh poslovnih prostorih, v katerih poslujejo s strankami.

K 63. členu

Člen spreminja 610. člen ZZavar-1, ki ureja globe zavarovalnicam v primeru hujših kršitev. Med hujše kršitve se doda kršitev, ko zavarovalnica ne poroča AZN o imetnikih kvalificiranih deležev zavarovalnice in pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev v skladu s 3. točko prvega odstavka 252. člena ZZavar-1.

Imetniki kvalificiranih deležev imajo pomemben vpliv na poslovanje zavarovalnice. Zato je pomembno, da je AZN seznanjena z njihovo identiteto. S sankcijami glede poročanja se želi doseči, da zavarovalnice resneje jemljejo svojo obveznost poročanja in tako poslujejo pregledno in v skladu s predpisi.

K 64. členu

Člen spreminja 611. člen ZZavar-1, ki ureja lažje kršitve zavarovalnice. V 5. točki prvega odstavka se dodaja sklic na drugi odstavek 252. člena, ki smiselno dopolnjuje prvi odstavek 252. člena. Med lažje kršitve se dodata novi kršitvi novih določb tega zakona. Gre za kršitev določb glede zagotavljanja poročila o solventnosti in finančnem položaju za enotno točko dostopa v skladu s sedmim odstavkom 261. člena in šestim odstavkom 403. členom ZZavar-1.

K 65. členu

Člen spreminja 613. člen ZZavar-1, ki ureja kršitve zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga. Med kršitve se doda nova kršitev nove določbe tega zakona. Gre za kršitev določbe glede pošiljanja poročila o solventnosti in finančnem položaju za enotno točko dostopa v skladu s šestim odstavkom 403. členom ZZavar-1.

K 66. členu

Člen spreminja 617.a člen ZZavar-1, ki ureja kršitve zavarovalnic, zavarovalnih zastopniških in posredniških družb pri distribuciji zavarovalnih produktov. Cilj spremembe naslova je uskladitev s 563.a členom ZZavar-1, ki ureja ukrepe za nadzor zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov.

K 67. členu

Člen spreminja 620. člen ZZavar-1, ki ureja kršitve izrednega, likvidacijskega in stečajnega upravitelja.

Med kršitve navedenih oseb dodaja novi kršitvi za likvidacijskega in stečajnega upravitelja v skladu z novimi določbami tega zakona. Gre za kršitev določb glede predložitve informacij iz 340.a in 421.a člena ZZavar-1, ki jih morata likvidacijski in stečajni upravitelj za enotno točko dostopa sporočiti AZN.

K 68. členu

Člen je prehodna določba.

Določba je namenjena zaščiti posameznikov, ki so že opravljali funkcijo notranje revizije v zavarovalnici, vendar nimajo vseh formalnih kvalifikacij, ki jih zahteva ta zakon. Tem posameznikom se omogoča prehodno obdobje treh let, v katerem morajo pridobiti potrebne kvalifikacije, da lahko še naprej opravljajo notranjo revizijo.

Prehodna določba omogoča, da se spremembe izvedejo čim manj obremenjujoče za notranjo revizijo zavarovalnic. Določba hkrati zagotavlja, da se ohrani kakovost notranje revizije in se kadri usposobijo za delo v skladu z novimi zahtevami.

Enako prehodno obdobje velja za odgovorne osebe za distribucijo zavarovalnih produktov, ki nimajo dovoljenja AZN za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja.

K 69. členu

Člen je končna določba, ki določa, da ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Drugi odstavek določa, da se določbe 125.a, 143.a, sedmega in osmega odstavka 261., 314.a, 340.a, šestega in sedmega odstavka 403., 421.a, 491.a in drugega odstavka 563.a člena Zakona o zavarovalništvu, ki urejajo informacije v zvezi z enotno točko dostopa, ustanovljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, začnejo uporabljati 10. januarja 2030.

Začetek uporabe je usklajen s 7. in 13. členom Direktive 2023/2864/EU.

Tretji odstavek je določba za začetek uporabe določb o spremembah obveznega zavarovanja odgovornosti zavarovalnih posrednikov. Za prilagoditev je predvideno enoletno obdobje, saj morajo zavarovalnice prilagoditi zavarovalne produkte, nato pa z zavezanci skleniti nova zavarovanja.

Četrti odstavek v skladu z nomotehničnimi predpisi določa uporabo dotedanjega (prejšnjega) predpisa do uporabe novega. Takšna ureditev se uporabi v primeru, ko sta začetek veljavnosti in uporabe novega predpisa ločena.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen (prenos direktiv Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);
2. Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);
3. Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev) (UL L št. 26 z dne 2. februarja 2016, str. 19);
4. Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L št. 373 z dne 21. decembra 2004, str. 37);
5. Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1) zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge) (Omnibus II), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1);
6. Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113);
7. Direktiva 2013/14/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene (UL L št. 145 z dne 31. maja 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/14/EU), v delu, v katerem se nanaša na uporabo bonitetnih ocen v pokojninskih družbah;
8. Direktiva 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1);
9. Direktiva 2019/2177 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov in Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 155).

5. člen

(kratice predpisov Evropske unije)

V tem zakonu so za predpise Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) uporabljeni ti skrajšani naslovi:

1. Direktiva 2002/87/ES je Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 35 z dne 11. februarja 2003, str. 1–27);
2. Direktiva 2003/41/ES je Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 235 z dne 23. septembra 2003, str. 10);
3. Direktiva 2004/39/ES je Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L št. 145 z dne 30. aprila 2004, str. 1);
4. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), (UL L št. 302 z dne 17. novembra 2009, str. 32);
5. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1);
6. Uredba 1093/2010 je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12–47);
7. Uredba 1094/2010 je Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 48–83);
8. Direktiva 2013/36/EU je Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 105–203);
9. Direktiva 2019/2177/EU je Direktiva 2019/2177/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov in Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 155).

23. člen

(območje nevarnosti)

(1) Šteje se, da zavarovalni posli krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji:

1. pri zavarovanju nevarnosti v zvezi z zemljišči, zgradbami ali v zvezi s premičnimi stvarmi v teh zgradbah, ki so za varovane z isto zavarovalno pogodbo, če so zemljišča oziroma zgradbe na območju Republike Slovenije;
2. pri zavarovanju prometnih sredstev, če so ta prometna sredstva registrirana na območju Republike Slovenije;
3. pri zavarovanju nevarnosti v zvezi s potovanji in počitnicami, kadar zavarovalna pogodba velja največ štiri mesece, če je zavarovalec sklenil zavarovalno pogodbo v Republiki Sloveniji;
4. pri drugih zavarovanjih, ki niso zajeta v prejšnjih točkah, kadar je zavarovalec:
 - fizična oseba, če ima ta oseba bivališče na območju Republike Slovenije, ali
 - pravna oseba, če ima ta pravna oseba sedež na območju Republike Slovenije.

(2) Prometno sredstvo je kopensko vozilo, tirno vozilo, plovilo, zrakoplov ali druga letalna naprava.

26. člen

(dejavnost zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica sme opravljati samo zavarovalne posle.

(2) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle v posamezni zavarovalni vrsti ali skupini. Skupaj pa lahko opravlja zavarovalne posle le v eni od naslednjih zavarovalnih skupin:

1. življenjska zavarovanja,
2. premoženjska zavarovanja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih vrstah iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja iz 1. in 2. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v ustrezni zavarovalni vrsti.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov le v zavarovalni vrsti iz 1. oziroma 2. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah iz skupine življenjskih zavarovanj, če je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti iz skupine življenjskih zavarovanj.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko zavarovalnica, ki je 1. maja 2004 hkrati opravljala zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in v zavarovalni skupini premoženjskih zavarovanj, še naprej hkrati opravlja navedene zavarovalne posle (v nadaljnjem besedilu: kompozitna zavarovalnica).

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle, ki so z zavarovalnimi posli v neposredni zvezi.

(7) Za posle iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. terminske pogodbe, opcije in drugi izvedeni finančni instrumenti, če prispevajo k zmanjševanju tržnih tveganj (zaščita pred tržnimi tveganji);
2. posredovanje pri prodaji oziroma prodaja v zavarovalnih primerih poškodovanih predmetov, ki ob reševanju škodnih primerov pripadejo zavarovalnici;
3. izvajanje ukrepov za preprečevanje in odpravljanje nevarnosti, ki ogrožajo zavarovano premoženje in osebe;
4. ocena ravni izpostavljenosti zavarovalnega objekta in ocenjevanje škod;
5. opravljanje drugih intelektualnih in tehničnih storitev v zvezi z zavarovalnimi posli;
6. zastopanje ali posredovanje pri sklepanju zavarovalnih poslov za druge zavarovalnice in pri sklepanju dodatnega zavarovanja iz dvanajstega dela Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17 in 65/17; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2).

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle za druge družbe v zavarovalniški skupini, vendar le, če ne povečujejo tveganj za zavarovalniško skupino, in le tiste vrste poslov, ki so del poslovanja zavarovalnice v okviru njene osnovne dejavnosti.

(9) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi dejavnost upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninske sklade, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa navedeni zakon.

(10) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v eni ali več zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, lahko opravlja zavarovalne posle tudi v zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, za katere ni pridobila dovoljenja, če so izpolnjeni vsi ti pogoji:

1. zavarovanje krije nevarnost, ki je:
 - povezana z nevarnostjo, ki jo krije zavarovanje v zavarovalni vrsti, za katero je zavarovalnica pridobila dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: glavna nevarnost),
 - v zvezi z istim predmetom kot glavna nevarnost,
 - krita z isto zavarovalno pogodbo;
2. če gre za nevarnost, ki je v razmerju do glavne nevarnosti pomožnega pomena;
3. ne gre za nevarnost, ki jo krijejo zavarovanja iz 14., 15. in 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona;
4. ne glede na prejšnjo točko lahko zavarovalnica opravlja zavarovalne posle tudi za nevarnosti iz 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če so ta zavarovanja dodatna zavarovanju, ki krije glavno nevarnost iz 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona in so izpolnjeni pogoji iz 1. točke tega odstavka ter eden od naslednjih pogojev:
 - glavna nevarnost se nanaša le na pomoč, ponujeno osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko so proč od svojega doma ali svojega običajnega prebivališča, ali

- zavarovanje se nanaša na nevarnost, ki izhajajo iz uporabe morskih plovil oziroma je z njo povezano.

(11) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle pozavarovanj, če je pridobila dovoljenje za opravljanje pozavarovalnih poslov.

43. člen

(delničarski sporazum)

(1) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v zavarovalnici, in sklenejo sporazum o usklajenem uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), v osmih dneh po sklenitvi o tem sporazumu obvestijo Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v zavarovalnici in nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), pred sklenitvijo tega sporazuma pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere skupni delež udeležencev kvalificiranega delniškega sporazuma preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobijo novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi če:

1. namerava h kvalificiranemu delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec ali
2. bi po sklenitvi delničarskega sporazuma iz prvega odstavka tega člena zaradi pridobitve dodatnih delnic ali zaradi pristopa novega udeleženca skupni delež udeležencev sporazuma dosegel ali presegel kvalificirani delež v zavarovalnici.

(5) Določbe 31., 34. do 42. člena ter 45. in 47. člen tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za udeležence kvalificiranega delničarskega sporazuma.

50. člen

(trden in zanesljiv sistem upravljanja)

(1) Zavarovalnica vzpostavi in uresničuje trden in zanesljiv sistem upravljanja, ki obsega najmanj:

1. pregledno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
2. učinkovit sistem prenosa informacij;
3. učinkovite in v organizacijsko strukturo ter procese odločanja zavarovalnice integrirane ključne funkcije upravljanja. Ključne funkcije upravljanja so funkcija upravljanja tveganj, funkcija spremljanja skladnosti, funkcija notranje revizije in aktuarska funkcija;

4. učinkovito ter v organizacijsko strukturo in procese upravljanja vključeno funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov. Za izvajanje te funkcije uprava zavarovalnice imenuje odgovorno osebo, ki smiselno izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 561. člena tega zakona;
5. strategijo, pisna pravila, procese in postopke upravljanja tveganj;
6. ukrepe za zagotovitev rednega in stalnega poslovanja, ki so skladni z njenimi sistemi, viri in postopki, med katere sodi tudi izdelava kriznega načrta.

(2) Zavarovalnica ima pisno opredeljena pravila sistema upravljanja, ki določajo najmanj način upravljanja tveganj, spremljanje skladnosti, sistem notranjih kontrol, notranjo revizijo, aktuarsko funkcijo, distribucijo zavarovalnih produktov in izločene posle, če zavarovalnica del poslovanja prenese na drugo osebo. Pravila sistema upravljanja so pregledna in razumljiva.

(3) Pravila sistema upravljanja so predmet rednega, najmanj letnega pregleda. Pravila sistema upravljanja predhodno potrdi upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice s soglasjem nadzornega sveta zavarovalnice.

(4) Zavarovalnice vzpostavijo, vzdržujejo in posodablajo evidenco vse dokumentacije v zvezi z distribucijo zavarovalnih produktov in imenovanjem odgovorne osebe za funkcijo distribucije.

(5) Sistem upravljanja je sorazmeren naravi, obsegu in zahtevnosti poslov zavarovalnice.

(6) Zavarovalnica na področju sistema upravljanja poleg tega zakona upošteva tudi akte in regulativne tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 50. člena Direktive 2009/138/ES, ter predpise, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

52. člen

(nosilci ključnih funkcij)

(1) Nosilec ključne funkcije zavarovalnice je oseba, ki jo je upravni odbor ali uprava s soglasjem nadzornega sveta pooblastil kot osebo, ki je odgovorna za eno ali več ključnih funkcij zavarovalnice.

(2) Nosilec ključne funkcije je lahko le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za zanesljivo in preudarno opravljanje nalog ključne funkcije;
2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
3. nad njo ni bil začel postopek osebnega stečaja;
4. ni oseba, ki v zavarovalnici opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista;
5. ni oseba, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih zavarovalnici pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše kršitve 4. oziroma 8. poglavja tega zakona;
6. je oseba dobrega ugleda in integritete.

(3) Nosilec funkcije notranje revizije poleg pogojev iz prejšnjega odstavka, izpolnjuje tudi pogoj iz 163. člena tega zakona. Nosilec aktuarske funkcije poleg pogojev iz prejšnjega odstavka, izpolnjuje tudi pogoje, ki so navedeni v 169. členu tega zakona.

(4) O podelitvi pooblastila nosilcu ključne funkcije zavarovalnica v roku osmih dni, od podelitve pooblastila, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu poda tudi utemeljitve glede primernosti novo pooblaščenega nosilca ključne funkcije.

(5) Če v zvezi z nosilcem ključne funkcije nastopijo okoliščine, da nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena, mu zavarovalnica odvzame pooblastilo za ključno funkcijo.

(6) Zavarovalnica v roku osmih dni od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije Agencijo za zavarovalni nadzor pisno obvesti o razlogih, ki so privedli do odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije.

(7) Nosilec ključne funkcije v roku osmih dni od dne, ko je po lastni volji prenehal opravljati naloge ključne funkcije, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razlogih za prenehanje opravljanja nalog ključne funkcije.

(8) V primeru odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije zavarovalnica pooblasti novega nosilca ključne funkcije v najkrajšem možnem času, vendar najkasneje v treh mesecih od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma od dneva prenehanja opravljanja nalog ključne funkcije.

(9) Za namen ugotavljanja in nadzora nad izpolnjevanjem pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita podatke iz 2. točke drugega odstavka tega člena od nosilca ključne funkcije, lahko pa jih pridobita iz kazenske evidence.

(10) Za namen ugotavljanja in nadzora izpolnjevanja pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita podatke iz 3. točke drugega odstavka tega člena iz poslovnega registra oziroma druge evidence.

(11) Za osebe, ki niso državljani Republike Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita kot zadosten dokaz glede 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena enakovredne dokumente pristojnih organov držav, v katerih je tuji državljan prebival v zadnjih desetih letih pred pooblastitvijo za nosilca ključne funkcije.

60. člen

(prokura)

(1) Zavarovalnica lahko podeli prokuro in jo vpiše v sodni register le osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 57. člena tega zakona.

(2) Če je bilo članu uprave zavarovalnice odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, zavarovalnica tej osebi pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme podeliti prokure in prokure ne sme vpisati v sodni register.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži upravi in nadzornemu svetu zavarovalnice, da razreši prokurista, če:

- ta ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 57. člena tega zakona,

- je kršen prejšnji odstavek.

68. člen

(pristojnosti nadzornega sveta zavarovalnice)

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ima nadzorni svet zavarovalnice tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k poslovni strategiji zavarovalnice;
2. daje soglasje upravi k finančnemu načrtu zavarovalnice;
3. daje soglasje upravi k pisnim pravilom sistema upravljanja iz drugega odstavka 50. člena tega zakona;
4. daje soglasje upravi k letnemu načrtu dela notranje revizije;
5. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

132. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov v tretji državi)

(1) Zavarovalnica opravlja zavarovalne posle v tretji državi prek podružnice ali neposredno, ob upoštevanju predpisov te države.

(2) Za ustanovitev podružnice v tretji državi zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice v tretji državi).

(3) Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 127. člena, prvi odstavek 128. člena in 130. člen tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava zavarovalnica ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu s tem zakonom.

(5) Za neposredno opravljanje zavarovalnih poslov v tretji državi se smiselno uporablja prvi odstavek prejšnjega člena. Zavarovalnica lahko začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v tretji državi z dnem, ko o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. Del obvestila je tudi pisno dokazilo nadzornega organa tretje države, da tretja država dovoljuje neposredno opravljanje zavarovalnih poslov.

133. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic)

(1) Zavarovalnica, ki ima v državi članici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, lahko zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah opravlja tudi

na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Za zavarovalnico, ki je v državi članici svojega sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo Direktiva 2009/138/ES ne uporablja, prvi odstavek tega člena ne velja.

(3) Za zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, se uporabljajo naslednje določbe zakonov in predpisov, izdanih v zvezi z njihovim izvrševanjem:

1. 521. do 528. d člen tega zakona,
2. 560. člen tega zakona,
3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 7. člena tega zakona,
4. določbe drugih zakonov, ki zaradi zaščite javne koristi urejajo varstvo potrošnikov, preprečevanje pranja denarja oziroma druga področja, in ki veljajo za zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji.

158. člen

(odgovornost organov vodenja in nadzora za spoštovanje pravil o upravljanju tveganj)

(1) Organi vodenja in nadzora zavarovalnice v okviru svojih pristojnosti zagotovijo, da zavarovalnica posluje v skladu z zakonodajo, in v zvezi s tem zlasti:

1. pisno določijo natančna, pregledna in dosledna notranja razmerja glede odgovornosti, ki:
 - zagotavljajo jasno razmejitev pristojnosti in nalog v zavarovalnici in učinkovit sistem za zagotovitev prenosa informacij ter
 - preprečujejo nastanek nasprotja interesov;
- 2.odobrijo in redno preverjajo strategije in pisna pravila glede upravljanja tveganj, sistema notranjih kontrol, notranje revizije, aktuarske funkcije in, če je primerno, glede izločenih poslov ter zagotovijo njihovo izvajanje.

(2) Strategije in pisna pravila glede upravljanja tveganj iz 2. točke prejšnjega odstavka zajemajo najmanj področja iz 154. člena tega zakona.

(3) Strategije in pisna pravila iz 2. točke prvega odstavka tega člena so najmanj enkrat letno predmet notranjega pregleda.

161. člen

(notranja revizija)

(1) Zavarovalnica organizira funkcijo notranje revizije, ki je neposredno podrejena upravi zavarovalnice ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih delov zavarovalnice.

(2) Nosilca funkcije notranje revizije pooblasti in mu odvzame pooblastilo upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom.

(3) Upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom sprejme akt o delovanju notranje revizije.

(4) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, imajo dostop do vseh informacij in listin zavarovalnice v kakršnikoli obliki, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog. Nosilec funkcije notranje revizije ima neposreden in neomejen dostop do članov uprave, revizijske komisije ter nadzornega sveta zavarovalnice.

163. člen

(opravljanje notranje revizije)

Nosilec funkcije notranje revizije je oseba, ki je pridobila naziv preizkušeni notranji revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

164. člen

(načrt dela notranje revizije)

(1) Notranja revizija pripravi, izvaja in vzdržuje strategijo dela za obdobje, v katerem je zagotovljena pokritost celotnega poslovanja zavarovalnice, vključno s celotnim sistemom upravljanja zavarovalnice. Strategija dela je zasnovana na oceni tveganj.

(2) Na podlagi strategije dela iz prejšnjega odstavka izdela notranja revizija letni načrt dela za naslednje leto, ki je zasnovan na oceni tveganj in obsega:

1. področja poslovanja, na katerih bo notranja revizija opravila pregled poslovanja, in
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(3) Letni načrt dela notranje revizije sprejme upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom zavarovalnice.

165. člen

(poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Notranja revizija najmanj za vsako polletje izdela poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega najmanj:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja,
2. oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja tveganj na področjih poslovanja, ki so bila predmet pregleda,
3. oceno primernosti in učinkovitosti delovanja sistema notranjih kontrol na področjih poslovanja, ki so bili predmet pregleda,
4. ugotovitve in priporočila notranje revizije na podlagi posameznih pregledov poslovanja,

5. ugotovitve v zvezi z uresničevanjem priporočil notranje revizije.

(2) Notranja revizija izdela letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresnitvi letnega načrta dela notranje revizije,
2. povzetek pomembnejših ugotovitev notranje revizije na podlagi opravljenih pregledov poslovanja, vključno z oceno primernosti in učinkovitosti delovanja sistemov notranjih kontrol in upravljanja tveganj na revidiranih področjih.

(3) Polletno in letno poročilo notranja revizija predloži upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava zavarovalnice seznani skupščino z letnim poročilom o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta.

169. člen

(nosilec aktuarske funkcije)

(1) Nosilec aktuarske funkcije izpolnjuje pogoje iz 1. točke drugega odstavka 52. člena tega zakona, če:

1. ima znanje s področja aktuarstva in finančne matematike;
2. je vsaj zadnji dve leti pred pooblastitvijo opravljal aktuarsko funkcijo ali naloge pooblaščenega aktuarja na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovoren kot nosilec aktuarske funkcije oziroma je vsaj zadnji dve leti pred pooblastitvijo opravljal naloge, ki jih nadzira, kontrolira oziroma koordinira nosilec aktuarske funkcije ali pooblaščen aktuar, na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovoren kot nosilec aktuarske funkcije.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše vsebino znanja s področja aktuarstva in finančne matematike iz 1. točke prejšnjega odstavka.

171. člen

(izločeni posel)

(1) Izločeni posel je funkcija oziroma aktivnost zavarovalnice, dana v zunanje izvajanje, ki je ključna oziroma pomembna za poslovanje zavarovalnice.

(2) Zavarovalnica v zvezi z izločenimi posli sprejme akt, s katerim določi pristop k izločenemu poslu in postopke izvajanja izločenih poslov za čas trajanja pogodbe o izločenem poslu, kar vključuje zlasti:

1. kriterij določitve, ali je funkcija oziroma aktivnost ključna oziroma pomembna;
2. način izbora prevzemnika izločenega posla ustrezne kakovosti in način oziroma pogostost ocenjevanja njegovih rezultatov oziroma izvajanja storitev;
3. metode in postopek spremljanja skladnosti in učinkovitosti izvajanja izločenega posla;

4. pogoje, ki jih izpolnjuje prevzemnik izločenega posla;
5. druge sestavine, ki se vključijo v pogodbo s prevzemnikom izločenega posla.

(3) Zavarovalnica vodi seznam vseh izločenih poslov. Vsebina seznama se določi v pisnih pravilih, ki jih zavarovalnica izdela v zvezi z izločenimi posli.

(4) Zavarovalnica je v celoti odgovorna za izpolnjevanje svojih obveznosti, tudi kadar prenese pomemben del poslovanja v zunanje izvajanje kot izločeni posel.

(5) Izločitev pomembnega dela poslovanja v zunanje izvajanje ne sme:

1. poslabšati kakovosti sistema upravljanja zavarovalnice,
2. neupravičeno povečati operativnega tveganja,
3. omejiti sposobnosti Agencije za zavarovalni nadzor za spremljanje skladnosti zavarovalnice z njenimi obveznostmi,
4. ogroziti stalnosti in ustreznosti storitev zavarovalcem.

(6) Izločen posel je predmet upravljanja tveganj in notranje kontrole.

(7) Zavarovalnica šest tednov pred sklenitvijo pogodbe o izločenem poslu oziroma njenih spremembah o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor prepove sklenitev pogodbe o izločenem poslu ali njene spremembe, če bi bili glede na vrsto oziroma obseg izločenih poslov lahko ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ali če bi bilo zaradi izločenih poslov lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalnimi posli, ki jih opravlja zavarovalnica, oziroma bi bile kršene določbe četrtega ali petega odstavka tega člena.

233. člen

(načela zahtevanega minimalnega kapitala)

(1) Zahtevani minimalni kapital je enak znesku primernih osnovnih lastnih virov sredstev, pod katerim bi bili zavarovalci, zavarovanci ali drugi upravičenci zavarovalnih pogodb izpostavljeni nesprejemljivi stopnji tveganja, če se zavarovalnici dovoli nadaljnje poslovanje.

(2) Zahtevani minimalni kapital zavarovalnice ne sme biti nikoli nižji od (absolutni prag):

1. 2.700.000 eurov za zavarovalnice, ki opravljajo posle iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj, razen v primeru kritja tveganj iz zavarovalnih vrst 10 do 15, kot so določene v drugem odstavku 7. člena tega zakona, ko znesek ne sme biti nikoli nižji od 4.000.000 eurov;
2. 4.000.000 eurov za zavarovalnice, ki opravljajo posle iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj;
3. 3.900.000 eurov za pozavarovalnice in zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj;
4. vsote zneskov iz 1. in 2. točke tega odstavka za zavarovalnice iz tretjega do petega odstavka 26. člena tega zakona.

236. člen

(naložbe zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica nalaga vsa svoja sredstva v skladu z:

- 4.12. oddelkom tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka in a) in b) točk drugega odstavka 135. člena [Direktive 2009/138/ES](#).

(2) Zavarovalnica vsa sredstva nalaga samo v sredstva in finančne instrumente, katerih tveganja lahko primerno opredeli, meri, spremlja, upravlja, nadzira in o njih poroča ter ustrezno upošteva v svoji oceni solventnostnih potreb iz 1. točke drugega odstavka 156. člena tega zakona.

(3) Zavarovalnica vsa sredstva, še posebno sredstva, ki krijejo zahtevani minimalni kapital in zahtevani solventnostni kapital, nalaga na način, ki zagotavlja varnost, kakovost, likvidnost in donosnost njenega celotnega portfelja. Poleg tega zavarovalnica izvede lokalizacijo sredstev tako, da zagotovi njihovo razpoložljivost.

240. člen

(registri sredstev)

(1) Zavarovalnica vodi register sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalnih skupinah življenjskih in premoženjskih zavarovanj, ločeno vodi register sredstev premoženjskih zavarovanj, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije iz zavarovalnih pogodb iz skupine premoženjskih zavarovanj, in register sredstev življenjskih zavarovanj, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije iz zavarovalnih pogodb iz skupine življenjskih zavarovanj.

(3) Zavarovalnica določi pravila, v skladu s katerimi vodi registre sredstev iz tega člena.

252. člen

(poročila o posameznih dejstvih in okoliščinah)

(1) Zavarovalnica poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini;
3. imetnikih kvalificiranih deležev zavarovalnice in pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;
4. razrešitvi in imenovanju članov uprave zavarovalnice;

5. razrešitvi oziroma prenehanju opravljanja nalog nosilca ključne funkcije in imenovanju nosilca ključne funkcije;
6. sprejemu in spremembi poslovne strategije zavarovalnice iz 1. točke 68. člena tega zakona;
7. sprejemu in spremembi finančnega načrta zavarovalnice iz 2. točke 68. člena tega zakona;
8. sprejemu in spremembi pisnih pravil sistema upravljanja, upravljanja tveganj, spremljanja skladnosti, notranjih kontrol, notranje revizije in izločenih poslov zavarovalnice iz 3. točke 68. člena tega zakona;
9. nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica;
10. začetku opravljanja in prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah;
11. vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali je zavarovalnica vključena v zavarovalno skupino, ter o osebah in načinu povezav v zavarovalni skupini, v katero je zavarovalnica vključena;
12. lastni oceni tveganj in solventnosti;
13. vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali zavarovalnica posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj;
14. vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora Agencije za zavarovalni nadzor oziroma za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Uprava zavarovalnice Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti o teh dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali izpolnjevanje kapitalskih zahtev zavarovalnice;
2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov;
3. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da zavarovalnica ne dosega zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala, zahtev glede zavarovalno-tehničnih rezervacij ali premoženja, ki krije zavarovalno-tehnične rezervacije;
4. če je zavarovalnica začela obširnejšo prenovu informacijskih sistemov ali če je zavarovalnica začela razvijati novo ponudbo storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo, če prenova ali razvoj predstavljata pomemben del poslovanja zavarovalnice;
5. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil in obvestil iz prvega in drugega odstavka tega člena ter obseg, način in roke poročanja oziroma obveščanja.

261. člen

(poročilo o solventnosti in finančnem položaju)

(1) Zavarovalnica vsako leto izdela in na svoji javni spletni strani objavi poročilo o solventnosti in finančnem položaju v skladu s:

- 5. poglavjem tega zakona,
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. člena Direktive 2009/138/ES, in
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 56. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Poročilo o solventnosti in finančnem položaju vsebuje:

1. opis poslov in delovanja zavarovalnice;
2. opis sistema upravljanja in oceno njegove ustreznosti glede na tveganja zavarovalnice;
3. za vsako vrsto tveganja opis izpostavljenosti, koncentracije, občutljivosti in uporabljenih tehnik za zmanjševanje tveganja;
4. ločen opis podlag in metod za vrednotenje sredstev, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti, skupaj z obrazložitvijo pomembnejših razlik od podlag in metod za vrednotenje, uporabljenih v računovodskih izkazih;
5. opis upravljanja kapitala, zlasti:
 - strukturo, znesek in kakovost lastnih virov sredstev,
 - zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital,
 - možnost iz 213. člena tega zakona, ki se uporablja za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala,
 - opis razlik med predpostavkami standardne formule in internega modela,
 - znesek neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali pomembnejše neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom v poslovnem letu z obrazložitvijo njihovih vzrokov in posledic, kakor tudi kakršnihkoli ukrepov za njihovo rešitev, ki so bili sprejeti.

(3) Opis za sredstva, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti iz 4. točke prejšnjega odstavka, v primeru, kadar se uporabi uskladivena prilagoditev iz 182. člena tega zakona, vključuje opis uskladivene prilagoditve ter portfelja obveznosti in pripadajočih oziroma dodeljenih sredstev, za katere se uporabi uskladivena prilagoditev, kot tudi količinsko opredelitev učinka, ki ga ima sprememba uskladivene prilagoditve na nič na finančno stanje zavarovalnice.

(4) Opis za sredstva, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti iz 4. točke drugega odstavka tega člena vključuje tudi izjavo o tem, ali zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitnost iz 184. člena tega zakona, in količinsko opredelitev učinka, ki ga ima sprememba prilagoditve za nestanovitnost na nič na finančno stanje zavarovalnice.

(5) Opis strukture, zneska in kakovosti lastnih virov sredstev iz prve alineje 5. točke drugega odstavka tega člena vključuje analizo pomembnejših sprememb v primerjavi s strukturo, zneskom in kakovostjo lastnih virov sredstev v predhodnem poročevalskem obdobju, obrazložitev kakršnihkoli pomembnejših razlik v zvezi z vrednostjo teh elementov v računovodskih izkazih ter kratek opis prenosljivosti lastnih virov sredstev.

(6) Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz druge alineje 5. točke drugega odstavka tega člena ločeno prikaže zahtevani solventnostni kapital, izračunan s standardno formulo ali notranjim modelom iz 4.10. oddelka, ter kapitalski dodatek v skladu s 309. členom tega zakona. Ločeno je prikazana tudi utemeljitev in vpliv specifičnih parametrov, ki jih v skladu z 217. členom tega zakona uporablja zavarovalnica. Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala vključuje, če je primerno, navedbo, da je njegov končni znesek še vedno predmet nadzorne ocene.

277. člen

(namen in obseg nadzora nad zavarovalnicami)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnico z namenom preverjanja zakonitosti njenega poslovanja, predvsem pa, ali zavarovalnica posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj in drugimi pravili, določenimi s tem zakonom, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in drugimi zakoni, ki urejajo opravljanje finančnih storitev, ki jih opravlja zavarovalnica, ter predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Nadzor Agencije za zavarovalni nadzor je pretežno usmerjen v prihodnost in k tveganjem zavarovalnice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico:

1. pregleda in oceni sistem upravljanja iz 50. člena tega zakona ter sistem poročanja iz 279. člena tega zakona,
2. ocenjuje tveganja, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in
3. ocenjuje finančni položaj in tveganja, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena zaradi razmerij z drugimi osebami v zavarovalni skupini.

(4) V pregled in oceno po prejšnjem odstavku sodi zlasti preverjanje in ocena:

1. sistema upravljanja, vključno z lastno oceno tveganj in solventnosti,
2. zavarovalno-tehničnih rezervacij,
3. kapitalske ustreznosti,
4. naložbenih pravil,
5. kakovosti in količine lastnih virov sredstev,
6. skladnosti notranjega modela z zahtevami tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj.

(5) Če opravlja zavarovalnica zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor preverja in oceni tudi tehnične vire zavarovalnice za opravljanje poslov pomoči.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja pregledovanje in ocenjevanje zavarovalnice z namenom ugotoviti, ali sistem upravljanja iz 50. člena tega zakona ter sistem poročanja iz 279. člena tega zakona, ki ju je vzpostavila zavarovalnica, in lastni viri sredstev zavarovalnice zagotavljajo trden in zanesljiv sistem upravljanja ter ustrezne mehanizme za obvladovanje tveganj, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(7) Pri nadzoru zavarovalnice upošteva Agencija za zavarovalni nadzor naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena. Narava, obseg in zahtevnost tveganj zavarovalnice upošteva Agencija za zavarovalni nadzor tudi pri določitvi pogostosti in podrobnosti preverjanja in ocenjevanja.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor redno opravlja nadzor nad posamezno zavarovalnico in redno spremlja njeno poslovanje, kar vključuje tako pregledovanje poročil, ki jih je zavarovalnica dolžna pošiljati Agenciji za zavarovalni nadzor, kot tudi opravljanje pregledov poslovanja na mestu samem.

289. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi držav članic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornimi organi drugih držav članic in jim posreduje informacije, ki so potrebne za izvajanje njihovih nalog. Za uresničitev tega namena drugemu nadzornemu organu:

1. na njegovo zahtevo posreduje vse informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog tega nadzornega organa;
2. na lastno pobudo pošlje vse informacije, ki so pomembne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa, če je bila izrečena globa ali drug ukrep iz tega zakona.

(2) Informacija je potrebna za izvajanje nalog nadzornega organa države članice, če jo potrebuje pri opravljanju svojih nalog v naslednje namene:

1. da preveri, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov zavarovanja, in da olajša spremljanje opravljanja takšnih poslov; zlasti glede spremljanja tehničnih določb, zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in sistema upravljanja;
2. da naloži sankcije;
3. pri upravnih pritožbah zoper odločbe nadzornega organa;
4. v sodnih postopkih v zvezi z delom nadzornega organa.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor in drugih nadzornih organov Republike Slovenije z nadzornim organom države članice, če ta zahteva posvetovanje ali informacije pri odločanju o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v nadzorovani finančni družbi te države članice, ki jo je vložila:

1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji ali
3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor s svojim delovanjem na področju nadzora zavarovalnih poslov spodbuja sodelovanje med nadzornimi organi držav članic, zlasti izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzornimi organi države sedeža in države gostiteljice.

(5) Za nadzorne organe iz tega člena velja za podatke, ki jih prejmejo na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

301. člen

(zapisnik o pregledu poslovanja)

- (1) Pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor o pregledu poslovanja sestavijo zapisnik.
- (2) Zapisnik je izdan v 15 dneh po končanem pregledu poslovanja s pozivom, da lahko da zavarovalnica v roku 15 dni od prejema zapisnika nanj pripombe. Če je zaradi razjasnitve dejanskega stanja, ki izhaja iz navajanih novih dejstev in predlaganih dokazov, potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v tem delu ponovi pregled poslovanja.
- (3) Če Agencija za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, o tem pisno obvesti zavarovalnico.

403. člen

(poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine)

- (1) Osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona najmanj enkrat letno javno objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine. Za poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine se uporabljajo:
- določbe 261. do 264. člena tega zakona,
 - akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 256. člena Direktive 2009/138/ES, in
 - izvedbeni tehnični standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi petega odstavka 256. člena Direktive 2009/138/ES.
- (2) Če Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine soglaša, lahko poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine, ki ga pripravi udeležena družba, vsebuje:
1. informacije na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom tega člena in
 2. informacije v skladu z 261. do 264. členom tega zakona za katerokoli podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ki so posamično prepoznavne.
- (3) Pred izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje in upošteva stališče drugih članov kolegija.
- (4) Če skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju, ki ga je odobril nadzornik skupine za posamezno podrejeno zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ne vsebuje vseh podatkov v skladu s 261. do 264. členom tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor od te podrejene zavarovalnice zahteva razkritje manjkajočih podatkov.
- (5) Osebe iz prvega odstavka tega člena oziroma podrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji zagotovijo, da je poročilo oziroma skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju v slovenskem jeziku objavljeno na javnih spletnih straneh te družbe.

456. člen

(posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor)

(1) Za izvajanje nalog po tem zakonu državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo zahtevane podatke in dokumente, potrebne za izvedbo postopka nadzora, vključno s podatki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe, določeni kot poslovna skrivnost, in podatki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja tajne podatke, določeni kot tajni.

(2) Za izvajanje nalog po tem zakonu policija, državno tožilstvo in sodišča Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo vse podatke, vključno z osebnimi podatki, povezanimi s predkazenskimi in kazenskimi postopki, ki so se začeli zaradi domnevnih kršitev določb tega zakona zoper osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor.

(3) Osebe iz prvega ali drugega odstavka tega člena podatke iz prvega ali drugega odstavka tega člena posredujejo ne glede na pravila o dopustnosti posredovanja teh podatkov, pri čemer upoštevajo pravila, ki določajo varnostne ukrepe ob posredovanju podatkov. Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi varstvo njej posredovanih podatkov.

482. člen

(rok za odločitev)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo teh dovoljenj odloči v šestih mesecih od prejema zahteve:

1. za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
2. za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice v ustanavljanju,
3. za izdajo dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnice,
4. za izdajo dovoljenja na podlagi določb 4. poglavja tega zakona ali predpisa o upravljanju tveganj.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov oziroma o dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja odloči v petnajstih delovnih dneh od njenega prejema.

(3) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj Agencija za zavarovalni nadzor odloči v treh mesecih od prejema zahteve.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti ali zahtevo na podlagi prvega odstavka 480. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom, oziroma od izdaje zahteve na podlagi prvega odstavka 480. člena tega zakona do izteka roka za predložitev dodatnih podatkov ali listin oziroma do prejema dodatnih podatkov ali listin, če so predložene v določenem roku, oziroma do zaključka pregleda poslovanja iz 2. točke prvega odstavka 480. člena tega zakona.

(5) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena po prejšnjem členu vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

483. člen

(posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na šesti odstavek 479. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izda potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče:

1. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve,
2. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(3) Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža odloči v 60 delovnih dneh. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče, če:

1. je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala potrdilo – od izdaje potrdila,
2. Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v potrdilu iz drugega odstavka tega člena navede dan, s katerim poteče rok iz prejšnjega odstavka.

(5) V postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se ne uporabljajo 2. točka prvega odstavka, drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 480. člena ter četrti odstavek 482. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne podatke in listine, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne podatke in listine), če tako zahtevo izda najpozneje 50. delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda zahtevo za dodatne podatke in listine v skladu s prejšnjim odstavkom, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne podatke in listine do dneva, ko vložnik predloži dodatne podatke in listine, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Agencija za zavarovalni nadzor lahko po prejemu podatkov in listin na podlagi prve zahteve v skladu s prejšnjim odstavkom zahteva še dodatne

podatke in listine, vendar druga in naslednje zahteve Agencija za zavarovalni nadzor za dodatne podatke in listine ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor s prvo zahtevo za dodatne podatke in listine odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih podatkov in listin na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izda potrdilo o prejemu teh dodatnih podatkov in listin. V potrdilu o prejemu dodatnih podatkov in listin na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena je naveden dan, s katerim poteče rok iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

(10) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, v dveh delovnih dneh po sprejetju te odločitve in do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena, izda in odpravi pisni odpravek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.

(11) Če Agencija za zavarovalni nadzor do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena ne izda in odpravi pisnega odpravka odločbe o zavrnitvi ali zavrženju zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, izdala dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(12) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo kvalificiranega imetnika izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo te ugotovitvene odločbe.

(13) Ne glede na prvi odstavek 507. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor na svojih javnih spletnih straneh objavi izveček odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

484. člen

(odločba)

(1) Odločbe Agencije za zavarovalni nadzor postanejo izvršljive v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Ne glede na prejšnji stavek, postanejo odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznost, izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice oseba, ki ji je bilo dovoljenje odvzeto, preneha izpolnjevati pogoje za opravljanje funkcije člana uprave.

(3) Pravnomočne odločbe Agencije za zavarovalni nadzor, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor.

494. člen

(sestava strokovnega sveta agencije)

(1) Strokovni svet agencije sestavlja pet članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: člani strokovnega sveta), od katerih je eden predsednik oziroma predsednica strokovnega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsednik strokovnega sveta) in od katerih najmanj dva nista zaposlena v Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Direktor agencije je član strokovnega sveta agencije in lahko tudi predsednik strokovnega sveta agencije.

(3) Člani strokovnega sveta so upravičeni do sejin in povračil stroškov, ki jih enkrat letno določi strokovni svet na obrazložen predlog predsednika strokovnega sveta. Stroški iz prejšnjega stavka ne smejo presegati stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali, zaradi opravljanja funkcije člana strokovnega sveta. Člani strokovnega sveta agencije, ki so z agencijo v delovnem razmerju, opravljajo svoje delo v okviru strokovnega sveta agencije izven svojega rednega delovnega časa.

(4) Strokovni svet agencije ima sekretarja, ki pomaga predsedniku strokovnega sveta agencije pri pripravi in izvedbi seje. Sekretar strokovnega sveta agencije zagotavlja pomoč pri organizaciji dela strokovnega sveta agencije, skrbi za zbiranje in pripravo gradiv, za sklice sej, vodenje zapisnikov, arhiviranje ter opravlja druge strokovne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo strokovnega sveta agencije in izvajanje administrativnih del v zvezi z delom strokovnega sveta agencije. Sekretarja na predlog predsednika strokovnega sveta agencije imenuje strokovni svet agencije izmed zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor. Sekretar opravlja delo za strokovni svet v okviru svojega delovnega razmerja.

514. člen

(finančni načrt in letni obračun)

(1) Strokovni svet agencije do 31. marca vsakega leta sprejme letni obračun za preteklo leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Letni obračun Agencije za zavarovalni nadzor pregleda pooblaščen revizor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ministru, pristojnemu za finance, v desetih dneh po sprejetju dostavi letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt.

(4) Šteje se, da sta finančni načrt in letni obračun potrjena, če Vlada Republike Slovenije v 15 dneh po njunem prejemu ne odloči drugače.

(5) Do soglasja Vlade Republike Slovenije k finančnem načrtu se financiranje Agencije za zavarovalni nadzor izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet agencije.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor z letnim obračunom in finančnim načrtom seznani Državni zbor Republike Slovenije. Letni računovodski izkazi so sestavni del letnega poročila in se objavijo.

517. člen

(obveščanje zavarovalcev)

(1) Prevezemna zavarovalnica nemudoma po prejemu dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb o prenosu obvesti zavarovance.

(2) Prevezemna zavarovalnica o prenosu zavarovalnih pogodb obvesti zavarovalce z objavami v sredstvih javnega obveščanja in na svojih javno dostopnih internetnih straneh na območju, na katerem zavarovanja, ki se prenašajo, krijejo nevarnosti, razen ob zavarovanju izvoznih kreditov, pri čemer je treba zavarovalce obvestiti v sredstvih javnega obveščanja na območju njihovega sedeža. Pozavarovalnicam in zavarovalnicam za prenos pozavarovalnih pogodb pri obveščanju zavarovalcev ni treba uporabljati sredstev javnega obveščanja.

521. člen

(zavarovalna pogodba in splošni zavarovalni pogoji)

(1) Če zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, zavarovalna pogodba obsega zlasti določbe o:

1. firmi, pravnoorganizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, prek katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. dogodkih, z nastopom katerih nastane obveznost zavarovalnice opraviti izpolnitev na podlagi zavarovalne pogodbe, in primerih, v katerih je zaradi posebnih razlogov obveznost zavarovalnice izključena;
3. načinu izpolnitve, obsegu, morebitnih garancijah in dospelosti obveznosti zavarovalnice;
4. določitvi in plačilu premije ter o pravnih posledicah, če premija ni plačana;
5. trajanju zavarovalne pogodbe, in sicer zlasti:
 - če in na kakšen način se trajanje molče podaljša,
 - če, na kakšen način in v katerem časovnem trenutku je zavarovalno pogodbo mogoče odpovedati oziroma sicer v celoti oziroma delno razvezati in kakšne so obveznosti zavarovalnice v takšnih primerih;
6. izgubi zahtevkov iz zavarovalne pogodbe v primeru zamude rokov;
7. v primeru življenjskih zavarovanj tudi o pogojih in obsegu izplačil akontacij ter posojil na zavarovalno pogodbo, o pogojih, pod katerimi je zavarovalec udeležen pri dobičku zavarovalnice, in merilih za izračun te udeležbe ter o pogojih in načinu izračuna odkupne vrednosti ter kapitalizacije;
8. v primeru nezgodnih in zdravstvenih zavarovanj, pri katerih se zavarovalno-tehnične rezervacije izračunavajo z metodami za življenjska zavarovanja, tudi o pogojih in načinu izračunavanja teh rezervacij in s tem povezanih sprememb premije zaradi staranja zavarovanca, o pravicah, ki izhajajo iz že oblikovanih zavarovalno-tehničnih rezervacij v

primeru prenehanja zavarovanja ali v primeru menjave zavarovanja v okviru iste zavarovalnice ali v primeru menjave zavarovalnice, ter o vplivih drugih dejavnikov na spreminjanje premije.

(2) V primeru družbe za vzajemno zavarovanje so obvezne določbe iz prejšnjega odstavka lahko namesto v zavarovalni pogodbi vsebovane v statutu.

(3) Določbe zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena lahko v škodo zavarovalca odstopajo od splošnih zavarovalnih pogojev samo:

1. če so za to podani razlogi, ki so utemeljeni glede na predmet zavarovanja, in
2. če je zavarovalec na takšno odstopanje izrecno pisno pristal.

(4) V primeru zavarovanja stroškov postopka iz 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona zavarovalna pogodba ne sme določati, da zavarovalnica krije samo stroške pravnega zastopanja po odvetniku ali drugi osebi, ki jo imenuje zavarovalnica.

(5) Zavarovalna pogodba ne sme biti v nasprotju s prisilnimi določbami drugih zakonov, ki urejajo zavarovalno pogodbo ali posamezne vrste zavarovalnih pogodb.

(6) Zavarovalnice vse ponudnike in potencialne zavarovance, ki želijo dostopiti do zavarovalnih storitev, obravnavajo enako, vendar v postopku selekcije in ocene nevarnosti ter pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin lahko upoštevajo merila zavarovalne stroke ali le naslednje zavarovančeve osebne okoliščine in značilnosti: starost, zdravstveno stanje, invalidnost in poklic ter druge osebne okoliščine, ki lahko utemeljeno vplivajo na višino prevzete nevarnosti, razen spola, materinstva in nosečnosti.

(7) Zavarovalnice lahko v zvezi z zavarovanji iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalnih vrst nezgodno zavarovanje in zdravstveno zavarovanje upoštevajo osebno okoliščino spola pri izračunavanju premij in dajatev na skupni ravni, če ne vodi v razlikovanje na individualni ravni. Zavarovalnice lahko obdelujejo dejavnik spola za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in interno določanje cen, za določanje cen pozavarovanja, za trženje in oglaševanje ter za oceno tveganja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalne vrste zdravstveno in nezgodno zavarovanje.

(8) (prenehal veljati)

(9) Zavarovalnice, zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalno posredniške družbe, ki ustvarjajo zavarovalne produkte, imajo vzpostavljene postopke za odobritev vsakega zavarovalnega produkta ali pomembnih prilagoditev obstoječih zavarovalnih produktov pred njihovo distribucijo, ki jih izvajajo in redno pregledujejo.

(10) Postopek odobritve zavarovalnega produkta iz prejšnjega odstavka mora biti sorazmeren in primeren glede na vrsto zavarovalnega produkta.

(11) V postopku odobritve zavarovalnega produkta se opredeli ciljni trg za zavarovalni produkt, zagotovi, da so ocenjena vsa pomembna tveganja za ta trg, da je predvidena strategija distribucije v skladu z opredeljenim ciljnim trgom in da se sprejmejo ustrezni ukrepi za zagotovitev, da se zavarovalni produkt prodaja na opredeljenem ciljnem trgu.

(12) Zavarovalnica redno pregleduje zavarovalne produkte iz devetega odstavka tega člena in upošteva vse dogodke, ki bi lahko bistveno vplivali na morebitno tveganje za opredeljeni ciljni trg, pri čemer oceni najmanj, ali je zavarovalni produkt še v skladu s potrebami opredeljenega ciljnega trga in ali je načrtovana strategija distribucije še ustrezna.

(13) Zavarovalnice, zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalno posredniške družbe, ki ustvarjajo zavarovalne produkte, dajo distributerjem zavarovalnih produktov na voljo vse ustrezne

informacije o zavarovalnem produktu, postopku za odobritev zavarovalnega produkta in o opredeljenem ciljnem trgu zavarovalnega produkta.

(14) Kadar distributer zavarovalnih produktov ponuja ali priporoča zavarovalni produkt, ki ga ni ustvaril sam, mora pridobiti informacije iz prejšnjega člena ter se seznaniti z lastnostmi in opredeljenim ciljnim trgom zavarovalnega produkta na način, da je v celoti informiran o vsem potrebnem za distribucijo teh produktov.

(15) Določbe devetega do štirinajstega odstavka tega člena ne posegajo v druge zahteve tega zakona in drugih zavezujočih predpisov, kakor tudi ne v zahteve v zvezi z razkritjem, primernostjo ali ustreznostjo, prepoznavanjem in obvladovanjem nasprotja interesov ter plačil za distribucijo zavarovalnih produktov.

(16) Deveti do štirinajsti odstavek tega člena se ne uporabljajo za zavarovanja velikih nevarnosti iz 532. člena tega zakona.

522. člen

(obveščanje zavarovalcev ob sklenitvi zavarovalne pogodbe)

(1) Distributer zavarovalnih produktov ob sklenitvi zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka prejšnjega člena stranke z obvestilom v pisni ali elektronski obliki seznani s podatki o:

1. firmi, pravnoorganizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, prek katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. splošnih zavarovalnih pogojih, ki veljajo za zavarovalno razmerje;
3. pravu, ki se uporabi za zavarovalno pogodbo, ali v primerih z mednarodnim elementom o pravici stranke, da sama izbere pravo, ki se uporablja za zavarovalno pogodbo v skladu z uredbo iz drugega odstavka 529. člena tega zakona;
4. dostopu do poročila o solventnosti in finančnem položaju zavarovalnice iz 261. člena tega zakona;
5. notranjem postopku za reševanje pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj in o izvajalcu izvensodnega reševanja sporov iz prvega in drugega odstavka 579. člena;
6. načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice ter morebitnih garancijah;
7. času trajanja zavarovalne pogodbe;
8. višini premije, pri čemer je zavarovalna premija razčlenjena na zavarovalno premijo za posamezne nevarnosti, če zavarovalno razmerje krije nevarnosti iz več zavarovalnih vrst, in o višini prispevkov, davkov in drugih stroškov, ki se zaračunavajo poleg premije, in o skupnem znesku plačil;
9. roku, v katerem ponudnika veže ponudba;
10. pravici do preklica, odstopa ali drugih opcijah;
11. nazivu in naslovu nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnico;
12. pogojih za vzpostavitev mirovanja;
13. tem, če zagotavlja svetovanje glede zavarovalnega produkta, ki ga prodaja.

(2) V primeru življenjskih zavarovanj pisno oziroma elektronsko obvestilo iz prejšnjega odstavka ali predloženi zavarovalni pogoji vsebujejo tudi informacije za razumevanje tveganj, ki jih s sklenitvijo zavarovalne pogodbe prevzame zavarovalec, in informacijo o pravici iz 525. člena tega zakona.

(3) V primeru življenjskega zavarovanja, nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja s pravico do povračila dela zavarovalne premije obvestilo zavarovalcu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsega tudi podatke o:

1. osnovah in merilih za udeležbo pri dobičku;
2. tabeli odkupnih vrednosti;
3. minimalni zavarovalni vsoti ali minimalnemu obdobju trajanja zavarovanja za spremembo zavarovanja v zavarovanje brez premije (kapitalizacija) in o pravicah iz takega zavarovanja;
4. v primeru zavarovanj, pri katerih so upravičenja vezana na enote investicijskega sklada, o naložbah in naravi sredstev investicijskega sklada;
5. v primeru zavarovanj, pri katerih so upravičenja neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev ali drugo referenčno vrednostjo, o indeksu vrednostnih papirjev ali o drugi referenčni vrednosti;
6. o davčni ureditvi, ki velja v primeru zavarovanja.

(4) Kadar se zavarovalni produkt kot del paketa ali skupnega dogovora ponudi skupaj s stranskim produktom ali stransko storitvijo, ki ni zavarovanje, seznani distributer zavarovalnih produktov zavarovalca o tem, ali obstaja možnost nakupa posameznih delov ločeno, ter v tem primeru zagotovi ustrezen opis posameznih delov paketa ali skupnega dogovora ter zagotovi ločeni prikaz stroškov in plačil za vsak posamezni del.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka in če se tveganje ali zavarovalno kritje, ki izhaja iz takega paketa ali skupnega dogovora, ponujenega zavarovalcu, razlikuje od tveganj ali zavarovalnih kritij posameznih delov, distributer zavarovalnih produktov zagotovi ustrezen opis posameznih delov paketa ali skupnega dogovora ter spremembe tveganj ali zavarovalnih kritij, ki nastanejo zaradi medsebojnega vplivanja.

(6) Kadar je zavarovalni produkt dopolnilni produkt blaga ali storitve, ki ni zavarovalna pogodba, kot del paketa ali skupnega dogovora, distributer zavarovalnih produktov ponudi zavarovalcu možnost nakupa blaga ali storitve ločeno. Ta določba se ne uporablja, kadar je zavarovalni produkt dopolnilni produkt v razmerju do investicijske storitve ali dejavnosti, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v razmerju do investicijskih skladov in alternativnih investicijskih skladov, kot so opredeljeni v zakonih, ki urejata investicijske sklade in alternativne investicijske sklade, v razmerju do dodatnega pokojninskega zavarovanja, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja dodatno pokojninsko zavarovanje, v razmerju do kreditne pogodbe, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja potrošniške kredite, ali v razmerju do plačilnega računa, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme.

(7) V primerih iz četrtega in šestega odstavka tega člena distributer zavarovalnih produktov določi zahteve in potrebe zavarovalca glede na zavarovalne produkte, ki so del celotnega paketa ali skupnega dogovora.

(8) Četrty do sedmi odstavek tega člena se ne nanašajo na zavarovalne produkte, ki zagotavljajo kritja za različne vrste tveganj (paketne zavarovalne pogodbe).

524. člen

(način zagotavljanja podatkov)

(1) Distributer zavarovalnih produktov zagotovi zavarovalcu in potencialnemu zavarovalcu podatke iz 521. do 523. člena tega zakona pisno v slovenskem jeziku. Podatki so podani razumljivo, odkrito, pošteno in strokovno v skladu z najboljšimi interesi zavarovalcev.

(2) Brez poseganja v določila zakona, ki ureja varstvo potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami, so podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih distributer zavarovalnih produktov zagotovi zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu, vključno s trženjskimi sporočili, pošteni, jasni in nezavajajoči. Trženjska sporočila so vedno jasno prepoznavna kot taka.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko distributer zavarovalnih produktov zavarovalca ali potencialnega zavarovalca o podatkih iz prvega odstavka tega člena obvešča izključno po elektronski pošti ob izrecnem pisnem soglasju zavarovalca ali potencialnega zavarovalca glede navedenega načina obveščanja, pri čemer je zavarovalec ali potencialni zavarovalec pisno obveščen, da lahko to soglasje po elektronski pošti ali na drug način kadarkoli umakne.

528.b člen

(preprečevanje nasprotja interesov)

Brez poseganja v prvi in drugi odstavek 524. ter prvi odstavek 527.a člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, ki distribuira zavarovalne naložbene produkte, sprejme in izvaja učinkovito organizacijsko in upravno ureditev, ki omogoča sprejem vseh potrebnih ukrepov, s katerimi prepreči, da bi nasprotje interesov iz 528.c člena tega zakona škodilo interesom njenih zavarovalcev in potencialnih zavarovalcev, in ki je sorazmerna glede na opravljene aktivnosti, prodane zavarovalne naložbene produkte in vrsto distributerja zavarovalnih naložbenih produktov.

528.c člen

(nasprotja interesov)

(1) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba in zavarovalno posredniška družba sprejmejo ustrezne ukrepe za ugotavljanje medsebojnih nasprotij interesov, vključno med njihovimi vodilnimi in zaposlenimi ali katero koli osebo, ki je posredno ali neposredno povezana z njimi prek nadzora, in njihovimi strankami, ali med strankami, ki nastanejo med distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov.

(2) Kadar organizacijski ali administrativni ukrepi, ki jih v skladu s prejšnjim členom sprejme zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba za obvladovanje nasprotja interesov, ne zadoščajo za razumno zagotovitev, da bo tveganje za škodovanje interesom potencialnih zavarovalcev preprečeno, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zavarovalnica potencialnemu zavarovalcu pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe nedvoumno in pravočasno razkrije splošne značilnosti ali vire nasprotja interesov.

(3) Ne glede na štirinajsti odstavek 545. člena tega zakona je razkritje iz prejšnjega odstavka podano na trajnem nosilcu podatkov in vsebuje dovolj podrobnosti, pri čemer so upoštevane značilnosti zavarovalnice in potencialnega zavarovalca, da lahko slednji sprejme informirano odločitev glede distribucije zavarovalnih naložbenih produktov, v okviru katere je prišlo do nasprotja interesov.

528.č člen

(informacije, ki se zagotovijo zavarovalcem ali potencialnim zavarovalcem)

(1) Brez poseganja v 545. in 551. člen tega zakona se ustrezne informacije zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu zagotovijo pravočasno pred sklenitvijo pogodbe, ob upoštevanju distribucije zavarovalnih naložbenih produktov in vseh stroškov ter povezanih dajatev. Te informacije vključujejo najmanj naslednje:

1. ob svetovanju: ali bo zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu redno zagotavljala oceno primernosti zavarovalnih naložbenih produktov, ki se priporočijo temu zavarovalcu, iz 528.d člena tega zakona;

2. glede informacij o zavarovalnih naložbenih produktih in predlaganih investicijskih strategijah: ustrezne smernice in opozorila v zvezi z naložbenimi življenjskimi zavarovanji, glede tveganj, povezanih z zavarovalnimi naložbenimi produkti ali v zvezi s posameznimi predlaganimi naložbenimi strategijami, ki se podajo v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in o zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) in v skladu z drugimi zavezujočimi predpisi;

3. glede informacij o vseh stroških in povezanih dajatvah, ki jih je treba razkriti: informacije o stroških in povezanih dajatvah, ki se podajo v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in o zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) in v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/653 z dne 8. marca 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in o zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) z določitvijo regulativnih tehničnih standardov glede prikaza, vsebine, pregleda in revizije dokumentov s ključnimi informacijami ter pogojev za izpolnitev zahteve za zagotavljanje takih dokumentov, ter informacije o tem, kako zavarovalec plača za naložbeno življenjsko zavarovanje, in o morebitnih plačilih tretjih oseb.

(2) Informacije iz 3. točke prejšnjega odstavka se, kadar je to potrebno, zavarovalcu zagotovijo redno vsaj vsako leto v času trajanja naložbenega življenjskega zavarovanja.

(3) Informacije iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo v razumljivi obliki na način, ki zavarovalcem ali potencialnim zavarovalcem omogoča, da razumejo značilnosti in tveganja ponujenega zavarovalnega naložbenega produkta ter da se posledično odločajo o naložbi na podlagi informacij. Te informacije se lahko zagotovijo v standardizirani obliki.

(4) Brez poseganja v 8. in 9. točko drugega odstavka in deveti odstavek 545. člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba izpolnjuje obveznosti iz 521. do 528.c člena tega zakona, kadar katerikoli osebi, razen zavarovalcu ali osebi, ki deluje v njegovem imenu, plača ali od nje prejme honorar ali provizijo ali ji zagotovi ali od nje prejme nedenarno korist v zvezi z zagotavljanjem zavarovalnega naložbenega produkta ali izvajanjem pomožne storitve, razen kadar plačilo ali zagotovitev koristi:

1. nima škodljivega vpliva na kakovost zadevne storitve za zavarovalca in
2. ne vpliva na izpolnjevanje dolžnosti zavarovalnice, zavarovalnega zastopnika, zavarovalnega posrednika, zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe, da deluje pošteno, pravično in strokovno v skladu z najboljšimi interesi zavarovalca.

528.d člen

(ocena primernosti in ustreznosti ter poročanje zavarovalcem in potencialnim zavarovalcem)

(1) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu od zavarovalca ali potencialnega zavarovalca pridobi tudi potrebne informacije v zvezi z znanjem in izkušnjami s področja naložb, povezanih s specifično vrsto zavarovalnega produkta ali storitve, ter v zvezi s finančnim položajem te osebe, kar vključuje njeno zmožnost kritja izgub ter naložbene cilje te osebe, vključno z njeno stopnjo dovoljenega tveganja, da lahko zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu priporoči zavarovalne naložbene produkte, ki so zanj primerni in so predvsem v skladu z dovoljenim tveganjem te osebe in njeno zmožnostjo za kritje izgub.

(2) Pri investicijskem svetovanju zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, ki priporoča paket ali skupni dogovor v skladu s četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona, zagotovi, da je paket ali skupni dogovor primeren.

(3) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba pri distribuciji zavarovalnih produktov, ki niso produkti iz prvega in drugega odstavka tega člena, v zvezi s prodajo brez svetovanja zavarovalca ali potencialnega zavarovalca pozove, da zagotovi informacije glede svojega znanja in izkušenj s področja naložb, povezanih z vrsto zavarovalnega produkta ali storitve, da zavarovalnici, zavarovalnemu zastopniku, zavarovalnemu posredniku, zavarovalno zastopniški družbi ali zavarovalno posredniški družbi omogoči, da oceni, ali je predvidena storitev ali zavarovalni produkt ustrezen za zavarovalca ali potencialnega zavarovalca. Kadar se predvidi paket ali skupni dogovor v skladu s četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona, se pri oceni upošteva, ali je paket ali skupni dogovor ustrezen.

(4) Če zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba na podlagi informacij, prejetih v skladu s prejšnjim odstavkom, meni, da zavarovalni produkt ni ustrezen za zavarovalca ali potencialnega zavarovalca, zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalca ali potencialnega zavarovalca na to opozori. To opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki.

(5) Kadar zavarovalci ali potencialni zavarovalci ne zagotovijo informacij iz tretjega odstavka tega člena ali kadar zagotovijo nezadostne informacije v zvezi s svojim znanjem in izkušnjami, jih zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba opozori, da ne more ugotoviti, ali je predvideni zavarovalni produkt zanje ustrezen. To opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki.

(6) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona v primerih, ko ni svetovanja v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti, ni treba pridobiti informacij niti opraviti ocene in podati opozorila iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, kadar so izpolnjeni vsi ti pogoji:

1. distribucija se nanaša na enega od teh zavarovalnih naložbenih produktov:

- pogodbo, pri kateri gre samo za izpostavljenost naložbenemu tveganju v zvezi s finančnimi instrumenti, ki se v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, štejejo za nezapletene in v zvezi z enotami investicijskih skladov po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ter posebnih investicijskih skladov po zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade, katerih struktura ni takšna, da bi bila tveganja za zavarovalca težko razumljiva, ali

- drugo nezapleteno zavarovalno naložbo;

2. distribucija zavarovalnega naložbenega produkta poteka na pobudo zavarovalca ali potencialnega zavarovalca;

3. zavarovalec ali potencialni zavarovalec je jasno obveščen, da pri distribuciji zavarovalnega naložbenega produkta zavarovalnici, zavarovalnemu zastopniku, zavarovalnemu posredniku, zavarovalno zastopniški družbi ali zavarovalno posredniški družbi ni treba oceniti primernosti ponujenega ali zagotovljenega zavarovalnega naložbenega produkta in da zavarovalec ali potencialni zavarovalec ni deležen ustrezne zaščite v zvezi s pravili o poslovanju. Tako opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki;

4. zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba spoštuje zahteve iz 528.b in 528.c člena tega zakona.

(7) Vse zavarovalnice, zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki, zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, vključno s tistimi, ki poslujejo v okviru svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja, pri sklepanju zavarovalnih pogodb z zavarovalci, ki imajo običajno bivališče ali so ustanovljeni v državi članici, ki ne uporablja odstopanja iz prejšnjega odstavka, upoštevajo predpise v tej državi članici.

(8) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba vzpostavi evidenco dokumentov, sklenjenih med njo in zavarovalcem, v katerih so določene pravice in obveznosti podpisnikov ter drugi pogoji, pod katerimi zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba zagotavlja svoje storitve zavarovalcu. Pravice in obveznosti strank pogodbe so lahko vključene s sklici na druge dokumente ali pravna besedila.

(9) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu na trajnem nosilcu podatkov zagotovi primerna poročila o storitvah, ki jih zagotavlja. Ta poročila vključujejo redna sporočila zavarovalcu, ob upoštevanju vrste in zapletenosti posameznih zavarovalnih naložbenih produktov in lastnosti storitev, ki se zagotavljajo zavarovalcu, ter, kadar je to ustrezno, vključujejo stroške v zvezi s transakcijami in storitvami, izvedenimi v imenu zavarovalca.

(10) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu zavarovalcu pred sklenitvijo pogodbe na trajnem nosilcu podatkov zagotovi izjavo o ustreznosti, v kateri navede podrobnosti svetovanja in kako ta nasvet ustreza željam, ciljem in drugim značilnostim zavarovalca. Pri tem veljajo pogoji iz štirinajstega do sedemnajstega odstavka 545. člena tega zakona.

(11) Kadar se pogodba sklene s sredstvi komuniciranja na daljavo, kar onemogoča predhodno predložitev izjave o ustreznosti, lahko zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba izjavo o ustreznosti posreduje na trajnem nosilcu podatkov takoj, ko se zavarovalec zaveže s pogodbo, pod pogojem, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. zavarovalec soglaša, da bo izjavo o ustreznosti prejel brez nepotrebnega odlašanja po sklenitvi pogodbe, in

2. je zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu dala možnost odložitve sklenitve pogodbe, da bi ta pred tem prejel izjavo o ustreznosti.

(12) Kadar zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba obvesti zavarovalca, da bo izvedla redno ocenjevanje ustreznosti, redno poročilo vsebuje posodobljeno oceno o primernosti zavarovalnega naložbenega produkta glede na želje, cilje in druge značilnosti zavarovalca.

532. člen

(velike nevarnosti)

(1) Velike nevarnosti so nevarnosti, ki so razvrščene v zavarovalne vrste iz:

1. 4., 5., 6., 7., 11. in 12. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona;
2. 14. in 15. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če se zavarovalec osebno poklicno ukvarja z industrijsko ali trgovinsko dejavnostjo ali pa opravlja katerega od svobodnih poklicev in so nevarnosti povezane s to dejavnostjo;
3. 3., 8., 9., 10., 13. in 16. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če zavarovalec presega meje najmanj dveh od teh meril:
 - bilančno vsoto 6.600.000 eurov,
 - letni neto promet 13.600.000 eurov,
 - povprečno število zaposlenih 250 v poslovnem letu.

(2) Če zavarovalec spada v skupino podjetij, za katera se pripravlja konsolidirana bilanca, se merila iz 3. točke prejšnjega odstavka uporabljajo na osnovi konsolidirane bilance.

545. člen

(obveznosti zavarovalnega zastopnika)

(1) Določbe prvega do osmega odstavka 521. in 528.č člena tega zakona veljajo tudi za zavarovalnega zastopnika.

(2) Pred predstavitvijo vsebine zavarovanja in sklenitvijo zavarovalne pogodbe ter, če je potrebno, tudi pri poznejših spremembah in dopolnitvah zavarovalne pogodbe zavarovalni zastopnik zavarovalcu izroči tudi pisno obvestilo o:

1. svojem osebnem imenu,
2. številki in datumu odločbe o izdaji dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja in registru, v katerem je mogoče preveriti izdajo dovoljenja,
3. tem, če zagotavlja svetovanje glede zavarovalnega produkta, ki ga prodaja,

4. firmi in naslovu zavarovalnice, zavarovalno zastopniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj oziroma banke iz osmega odstavka 558. člena tega zakona, s katero oziroma katerim ima zavarovalni zastopnik sklenjeno pogodbo, na podlagi katere opravlja posle zavarovalnega zastopanja,
5. tem, za katere zavarovalnice deluje, z navedbo firme in poslovnega naslova vsake zavarovalnice,
6. tem, da ima sam oziroma zavarovalno zastopniška družba oziroma zastopnik dopolnilnih zavarovanj oziroma banka iz osmega odstavka 558. člena tega zakona, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju, neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10 % delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice,
7. tem, da ima zavarovalnica oziroma od nje odvisna družba neposredni ali posredni delež, ki predstavlja več kot 10 % delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalno zastopniške družbe oziroma zastopnika dopolnilnih zavarovanj oziroma banke iz osmega odstavka 558. člena tega zakona, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju,
8. vrsti prejetega plačila za distribucijo v zvezi z zavarovalno pogodbo, še posebej o tem, če v zvezi z zavarovalno pogodbo:
 - deluje na podlagi honorarja, ki ga neposredno plača zavarovalec;
 - deluje na podlagi kakršnekoli provizije, ki je že zajeta v zavarovalni premiji;
 - deluje na podlagi kakršnegakoli drugega plačila, vključno s katero koli ekonomsko koristjo, ki se ponudi ali plača v zvezi z zavarovalno pogodbo;
 - prejme plačilo, ki je kombinacija plačil iz prejšnjih alinej,
9. izvensodnem postopku reševanja sporov iz drugega odstavka 579. člena tega zakona.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka zavarovalni zastopnik v zvezi z zavarovalno pogodbo zavarovalcu izroči tudi pisno obvestilo o tem, če:

1. zavarovalcu svetuje glede sklenitve pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena, oziroma
2. ga veže pogodbeno obveznost za distribucijo zavarovalnih produktov izključno z eno zavarovalnico ali več zavarovalnicami, v tem primeru zavarovalca obvesti tudi o imenih zavarovalnic, ki jih zastopa, oziroma
3. ga ne veže pogodbeno obveznost za distribucijo zavarovalnih produktov izključno z eno zavarovalnico ali več zavarovalnicami in ne svetuje glede sklenitve pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena. V tem primeru zavarovalca obvesti tudi o imenih zavarovalnic, ki jih zastopa.

(4) Če zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o tem, da mu svetuje glede sklenitve zavarovalne pogodbe na podlagi korektne in poštene analize, takšen nasvet oblikuje na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na trgu, ki mu omogočajo podati priporočilo v skladu s strokovnimi merili, da bo lahko zavarovalec s sklenitvijo takšne pogodbe uresničil svoje potrebe in zahteve.

(5) Ne glede na obveznosti glede obveščanj iz 522. člena tega zakona oziroma poleg njih, ne glede na to, ali je zagotovil svetovanje, in ne glede na to, ali je zavarovalni produkt del paketa iz četrtega do osmega odstavka 522. člena tega zakona, zavarovalni zastopnik pred sklenitvijo pogodbe zavarovalcu zagotovi informacije o zavarovalnem produktu na razumljiv način tako, da mu omogoči

sprejetje informirane odločitve, pri čemer upošteva kompleksnost zavarovalnega produkta in vrsto zavarovalca.

(6) Pri zavarovalnih pogodbah iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj se informacije iz prejšnjega odstavka zagotovijo v obliki standardiziranega dokumenta v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov (v nadaljnjem besedilu: dokument z informacijami o zavarovalnem produktu), ki ga sestavi zavarovalnica in za katerega velja, da:

1. je kratek in vsebinsko celovit dokument;
2. je pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
3. ni manj razumljiv, ko je natisnjen ali fotokopiran v črno- beli obliki, če je izvirnik barven;
4. je napisan v uradnih jezikih ali enem od uradnih jezikov, ki se uporabljajo v delu države članice, kjer se zavarovalni produkt ponuja, ali, če se tako dogovorita zavarovalec in distributer zavarovalnih produktov, v drugem jeziku;
5. je resničen in ni zavajajoč;
6. vsebuje naslov »Dokument z informacijami o zavarovalnem produktu« na vrhu prve strani;
7. vključuje izjavo, da je namen dokumenta zagotoviti povzetek informacij o zavarovanju, da ni prilagojen individualnim potrebam in zahtevam zavarovalca in da so popolne predpogodbene in pogodbene informacije o zavarovanju v drugih dokumentih.

(7) Dokument z informacijami o zavarovalnem produktu vsebuje naslednje informacije:

1. informacije o vrsti zavarovanja;
2. povzetek zavarovalnega kritja, vključno z glavnimi zavarovanimi tveganji, zavarovalne vsote in po potrebi geografski obseg in povzetek izključenih tveganj;
3. način plačila premij in trajanje plačil;
4. glavne izjeme, ko ni mogoče podati zahtevka;
5. obveznosti ob začetku pogodbe;
6. obveznosti med trajanjem pogodbe;
7. obveznosti v primeru vložitve zahtevka;
8. čas trajanja pogodbe, vključno z datumi začetka in konca veljavnosti pogodbe;
9. pogoje za odstop od pogodbe.

(8) V primeru iz prve alineje 8. točke drugega odstavka tega člena zavarovalni zastopnik obvesti zavarovalca o višini honorarja ali, kadar to ni mogoče, o metodi za izračun honorarja.

(9) Če zavarovalca po sklenitvi zavarovalne pogodbe zavezuje kakšno plačilo poleg tekočih premij in načrtovanih plačil, zavarovalni zastopnik za vsako tovrstno plačilo razkrije podatke iz drugega, tretjega in osmega odstavka tega člena.

(10) Kadar se pred sklenitvijo zavarovalnega produkta zagotovi svetovanje, da zavarovalni zastopnik zavarovalcu tudi osebno priporočilo, ki pojasnjuje, zakaj je posamezen zavarovalni

produkt najustreznejši glede na zahteve in potrebe zavarovalca oziroma potencialnega zavarovalca.

(11) Zavarovalni zastopnik pred sklenitvijo pogodbe na podlagi informacij, pridobljenih od zavarovalca, opredeli njegove zahteve in potrebe.

(12) Podrobnosti iz desetega in enajstega odstavka tega člena se oblikujejo glede na zapletenost predlaganega zavarovalnega produkta in vrsto zavarovalca.

(13) Vsaka zavarovalna pogodba, ki jo predlaga zavarovalni zastopnik, mora izpolnjevati določene zahteve in biti v skladu s potrebami zavarovalca.

(14) Vse informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena se zavarovalcu sporočijo:

1. v papirni obliki;
2. na jasen in natančen način, ki ga zavarovalec razume;
3. v uradnem jeziku države članice, v kateri zavarovalna pogodba krije tveganja, ali države članice, v kateri je nastala obveznost, ali v drugem jeziku, o katerem se zavarovalec in zavarovalni zastopnik dogovorita, in
4. brezplačno.

(15) Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka se lahko informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena zavarovalcu zagotovijo na enem od teh medijev:

- trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, kadar so izpolnjeni pogoji iz sedemnajstega odstavka tega člena, ali
- spletnem mestu, kadar so izpolnjeni pogoji iz osemnajstega odstavka tega člena.

(16) Kadar se zavarovalcu informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena zagotovijo z uporabo trajnega nosilca podatkov, ki ni papir, ali prek spletnega mesta, se zavarovalcu na njegovo zahtevo brezplačno zagotovi izpis informacij na papirju.

(17) Informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena se lahko zagotovijo z uporabo trajnega nosilca podatkov, ki ni papir, če so izpolnjeni ti pogoji:

- uporaba trajnega nosilca podatkov je primerna pri poslih med zavarovalnim zastopnikom in zavarovalcem in
- zavarovalec je lahko izbral med informacijami na papirju in trajnem nosilcu podatkov ter je izbral slednjega.

(18) Informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena se lahko zagotovijo prek spletnega mesta, če se naslovijo osebno na zavarovalca ali če so izpolnjeni vsi ti pogoji:

- zagotavljanje teh informacij prek spletnega mesta je primerno pri poslih med zavarovalnim zastopnikom in zavarovalcem;
- zavarovalec je privolil v zagotovitev teh informacij prek spletnega mesta;
- zavarovalec je bil po elektronski poti obveščen o naslovu spletnega mesta in o tem, kje na spletnem mestu so dostopne te informacije;

- zagotovljeno je, da te informacije ostanejo dostopne na spletnem mestu tako dolgo, kot jih lahko zavarovalec razumno potrebuje.

(19) Za namene iz sedemnajstega in osemnajstega odstavka tega člena se zagotavljanje informacij na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, ali preko spletnega mesta šteje za primerno pri poslih, sklenjenih med zavarovalnim zastopnikom in zavarovalcem, če obstaja dokaz, da ima zavarovalec reden dostop do interneta. Za tak dokaz se šteje elektronski poštni naslov zavarovalca za namene tega posla.

(20) Pri telefonski prodaji se informacije, ki jih zavarovalni zastopnik pošlje zavarovalcu pred sklenitvijo pogodbe, vključno z dokumentom z informacijami o zavarovalnem produktu, zagotovijo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov. Če je zavarovalec izbral, da bo predhodne informacije pridobil na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, zavarovalni zastopnik v skladu s štirinajstim in petnajstim odstavkom tega člena zavarovalcu zagotovi informacije takoj po sklenitvi zavarovalne pogodbe.

(21) Informacij iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena zavarovalnemu zastopniku ni treba podati, če gre za zavarovanja velikih nevarnosti iz 532. člena tega zakona.

(22) Kadar zavarovalni zastopnik podaja predstavitev vsebine zavarovanja oziroma sklepa zavarovanje v elektronski obliki, lahko tudi informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena poda v elektronski obliki.

558. člen

(splošne določbe)

(1) Dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja samo zavarovalno zastopniška ali posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Za opravljanje dejavnosti po prejšnjem odstavku se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega, tretjega, šestega ali osmega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi zastopniki dopolnilnih zavarovanj, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

(4) Zastopnik dopolnilnih zavarovanj je vsaka pravna oseba ali posameznik, razen kreditne institucije in investicijskega podjetja, kot sta opredeljena v 1. in 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, ki začne proti plačilu opravljati ali opravlja distribucijo zavarovalnih produktov kot dopolnilno dejavnost, če so izpolnjeni vsi ti pogoji:

1. glavna poklicna dejavnost te osebe ni distribucija zavarovalnih produktov;
2. oseba samo lastnim strankam distribuira določene zavarovalne produkte, ki dopolnjujejo blago ali storitev, s katero ta oseba ustvarja na trgu prihodke v okviru opravljanja svoje dovoljene dejavnosti.

(5) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na zastopnike dopolnilnih zavarovanj in se sklicujejo na družbo, se smiselno uporabljajo za zastopnike dopolnilnih zavarovanj, ki niso ustanovljeni kot gospodarska družba.

(6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka tega člena, ki opravlja distribucijo zavarovalnih produktov, kadar so hkrati izpolnjeni vsi ti pogoji:

1. zavarovanje je dopolnitev ali je v povezavi z izdelkom ali storitvijo, ki jo zastopnik dopolnilnih zavarovanj zagotavlja, in krije:
 - nevarnost okvare, izgube ali poškodovanja izdelkov ali stvari ali neuporabe storitve, ki jo posreduje, ali
 - nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo vplačano pri tem ponudniku, in
2. sorazmerni znesek letne premije zavarovanja ni višji od 600 eurov,
3. ne glede na prejšnjo točko znesek premije, plačan na osebo, ne presega 200 eurov, kadar je zavarovanje sklenjeno za tri mesece ali manj.

(7) Zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba in zavarovalno posredniška družba, ki opravlja dejavnost distribucije prek zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz prejšnjega odstavka, zagotovijo, da:

1. ima potencialni zavarovalec pred sklenitvijo pogodbe na voljo informacije o njeni identiteti in naslovu ter postopkih iz 579. člena tega zakona, ki zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem iz zavarovalne pogodbe omogočajo vlaganje pritožb;
2. so vzpostavljene ustrezne in sorazmerne ureditve za skladnost s prvim in drugim odstavkom 524. člena, prvim odstavkom 527.a člena in četrtem do osim odstavkom 522. člena tega zakona ter da so pred predložitvijo pogodbe upoštevane zahteve in potrebe stranke;
3. se pred sklenitvijo pogodbe stranki zagotovi dokument z informacijami o zavarovalnem produktu iz sedmega odstavka 545. člena tega zakona.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Evropske centralne banke. Evropska centralna banka izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor. Za dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja se smiselno uporablja zakon, ki ureja bančništvo.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor mnenje iz prejšnjega odstavka poda v 45 dneh od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano.

(10) Banka Slovenije obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja iz osmega odstavka tega člena v 15 dneh od dneva izdaje dovoljenja.

(11) Banka Slovenije obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o odvzemu oziroma prenehanju veljavnosti dovoljenja iz osmega odstavka tega člena v 15 dneh od izdaje odločbe.

561. člen

(dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja)

(1) Posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi, zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena tega zakona ali banki iz osmega odstavka 558. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik je oseba, ki pod nadzorom in ob navzočnosti mentorja, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, išče potencialne zavarovalce in sodeluje pri predstavitvi mentorja zavarovanj potencialnim zavarovalcem, pri čemer sme sam predstavljati zgolj osnovne značilnosti zavarovanja, kot so predmet zavarovanja, zavarovane nevarnosti, zavarovalna kritja, izključitve zavarovalnega kritja in zavarovalne vsote. Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik ne sme sklepati zavarovanj ali podajati drugih izjav v imenu ali za račun zavarovalnice, zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena ali banke iz osmega odstavka 558. člena tega zakona. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika se všteva v dokazovanje pogoja trimesečnih izkušenj, ki so potrebne za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Posamezni mentor iz prvega stavka tega odstavka je lahko hkrati mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom. Mentor iz prvega stavka tega odstavka je odgovoren za pravilnost in resničnost podanih izjav pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika, ki so podane potencialnemu zavarovalcu.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je uspešno opravila preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja,
2. ima najmanj trimesečne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobila na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalnico, zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnikom dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena ali banko iz osmega odstavka 558. člena tega zakona,
3. obvlada slovenski jezik,
4. da v zadnjih petih letih ni bila pravnomočno in nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje, gospodarstvo ali pravni promet na kazen zapora več kot treh mesecev,
5. da nad njo ni bil začel postopek osebnega stečaja,
6. ji Agencija za zavarovalni nadzor ni odvzela dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja pred manj kot petimi leti iz kateregakoli razloga iz 1. do 11. točke osmega odstavka tega člena.

(4) Če je bilo osebi odvzeto dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, v ponovni zahtevi za izdajo dovoljenja priloži dokazila, da je izpolnila pogoja iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka po datumu odvzema dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tudi, če iz podatkov, ki jih ima na voljo, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja ali zaradi ravnanj, ki jih je storila ali opustila, ogroženo opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v skladu z določbami tega zakona ali bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad opravljanjem poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(6) Zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki se stalno poklicno usposabljaajo tako, da ohranijo primerno raven storitev, ki ustreza njihovi vlogi in zavarovalniškemu trgu.

(7) Zavarovalni posrednik zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanja poslov zavarovalnega posredovanja predloži tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 551. člena tega zakona.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki niso izkaz dejanskega stanja;
3. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pooblašeni osebi ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopke pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
4. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik krši določbo drugega odstavka tega člena glede največjega dovoljenega števila pomožnih zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov pod mentorstvom;
5. je bil zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pravnomočno in nepogojno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo ali pravni promet na kazen zapora več kot treh mesecev;
6. je bil nad zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom začel postopek osebnega stečaja;
7. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz devetega do petnajstega odstavka 521. člena, iz četrtega do osmega odstavka 522. člena, iz prvega ali drugega odstavka 524. člena ter 527.a, 528.a, 528.b, 528.c, 528.č, 528.d ali 545. člena tega zakona;
8. zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 550. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 551. člena tega zakona;
9. je zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
10. zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrtrim odstavkom 551. člena tega zakona;
11. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik kot mentor dopušča pomožnemu zavarovalnemu zastopniku ali zavarovalnemu posredniku, da krši drugi odstavek tega člena;
12. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznost iz šestega odstavka tega člena.

(9) Za ponavljajočo se kršitev iz 7., 8. in 12. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik ali posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(10) Dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preneha veljati s prejemom izjave zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, da je prenehal opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(11) Če nastopi razlog iz prejšnjega odstavka, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(12) Z odločbo o pogojnem odvzemu dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če zavarovalni zastopnik ali posrednik v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih dejanj, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje. V primeru kršitev iz 5., 7., 8. in 9. točke osmega odstavka tega člena pogojni odvzem dovoljenja ni mogoč.

(13) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik v preizkusnem obdobju stori novo dejanje, zaradi katerega je mogoče odvzeti dovoljenje.

(14) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da zavarovalnica, delodajalec, Slovensko zavarovalno združenje in združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, Slovensko zavarovalno združenje ali združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. Slovensko zavarovalno združenje obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih iz prejšnjega stavka tega odstavka pošlje svojim članicam. Agencija za zavarovalni nadzor o odvzetem dovoljenju obvesti tudi delodajalca ali drugega pogodbenika, če izve, da oseba, kateri je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na podlagi drugega pravnega razmerja.

(15) Če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik prejel redno ali izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe na podlagi drugega pravnega razmerja zaradi kršitev obveznosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, delodajalec o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor ter nadzorni organ države gostiteljice.

562. člen

(register zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor skladno s šestim odstavkom tega člena vodi registre zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor skladno s petim odstavkom tega člena vodi registre zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičeni opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi eno samo informacijsko točko, ki omogoča hiter in enostaven dostop do teh registrov, ki so v elektronski obliki, in jih redno posodablja.

(2) Zavarovalnica skladno s šestim odstavkom tega člena vodi register zavarovalno zastopniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja. Zavarovalnica skladno s petim odstavkom tega člena vodi register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja. Zavarovalnica v okviru vodenja registra navede tudi osebno ime člana njene uprave, ki je odgovoren za distribucijo zavarovalnih produktov.

(3) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zastopnik dopolnilnih zavarovanj in banka iz osmega odstavka 558. člena tega zakona skladno s petim odstavkom tega člena vodi register zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno

posredniško družbo, zastopnikom dopolnilnih zavarovanj ali banko iz osmega odstavka 558. člena tega zakona opravljajo posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Zavarovalno zastopniška družba skladno s šestim odstavkom tega člena vodi register zavarovalno zastopniških družb in zastopnikov dopolnilnih zavarovanj, ki na podlagi pravnega razmerja z njo opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov so javni.

(5) Registri zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki so v Republiki Sloveniji pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: osebno ime zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, številko in datum izdanega dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ter informacije o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Registri zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki so v državi članici pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: osebno ime zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, registracijsko številko, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 573. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov v državi članici in o nadzornemu organu v državi članici.

(6) Registri zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank s sedežem v Republiki Sloveniji vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, številko in datum izdanega dovoljenja, osebno ime in funkcijo poslovodnih oseb družbe, ki so odgovorni za distribucijo zavarovalnih produktov, ter navedbo držav, v katerih lahko ta družba opravlja svojo dejavnost. Registri zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank držav članic vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, registracijsko številko, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 573. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj oziroma bank v državi članici in o nadzornem organu v državi članici. Pri zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah in bankah držav članic, ki na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preko podružnice, ustanovljene na območju Republike Slovenije, se vpišejo v register tudi podatki o firmi in naslovu podružnice ter osebna imena in funkcije oseb, ki vodijo podružnico. Registri zavarovalno zastopniških družb in zavarovalno posredniških družb tretjih držav, ki lahko preko podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe, firmo in naslov podružnice, številko in datum izdanega dovoljenja ter osebna imena in funkcije oseb, ki vodijo podružnico.

(7) Osebe iz prvega odstavka tega člena, vpisane v register, Agencijo za zavarovalni nadzor obvestijo o vsaki spremembi podatkov, ki se vpisujejo v register, v osmih dneh od spremembe.

563.a člen

(ukrepi nadzora zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov)

Če zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pri distribuciji zavarovalnih produktov krši določbe 522., 524., 528.b in 528.c, 545. ali 551. člena, Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. z odločbo odloči o javni objavi vrste kršitve in kršitelja, skladno z drugim odstavkom 281. člena tega zakona;
2. odredi prenehanje s kršitvijo in prepoved nadaljnje kršitve;
3. izreče odvzem dovoljenja za opravljanje poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
4. z odredbo začasno prepove članu posloводства zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe ali članu uprave zavarovalnice, v okvir katerega spada odgovornost za distribucijo zavarovalnih produktov, opravljanje te funkcije.

564. člen

(predpisi Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnega znanja ter usposobljenosti, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona, ki so predpisani ob upoštevanju posebnosti dejavnosti zavarovalnega zastopanja in zavarovalnega posredovanja, in sicer: vsebino in obseg strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, način izvajanja preizkusa zahtevanega znanja, izvajalca preizkusa in način izvajanja tega javnega pooblastila pri izvajalcu preizkusa.

(2) Zahteve glede strokovnega znanja in usposobljenosti iz prejšnjega odstavka zajemajo najmanj:

1. za zavarovanja v okviru premoženjskega zavarovanja, uvrščena v zavarovalne vrste od 1. do 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, poznavanje:

- a) splošnih pogojev teh zavarovanj, vključno z dodatnimi tveganji, če jih taka zavarovanja krijejo;
- b) zakonodaje na področju distribucije zavarovalnih produktov, kot so predpisi o varstvu potrošnikov, ustrezni davčni predpisi ter predpisi o socialnem varstvu in delovnopравни predpisi;
- c) obravnavanja zahtev zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;
- d) obravnavanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;
- e) ocenjevanja potreb stranke;
- f) zavarovalnega trga;
- g) standardov poslovne etike in
- h) finančnega področja.

2. za zavarovalne naložbene produkte poznavanje:

- a) zavarovalnih naložbenih produktov, vključno s splošnimi pogoji in neto premijami ter po potrebi zjamčenimi in nezajamčenimi prejemki;
- b) prednosti in slabosti posameznih naložbenih možnosti za zavarovalce;
- c) finančnih tveganj, ki jih nosijo zavarovalci;
- d) zavarovanj, ki krijejo življenjska tveganja, ter drugih varčevalnih produktov;

- e) organizacije in prejemkov, ki jih zagotavlja pokojninski sistem;
- f) zakonodaje na področju distribucije zavarovalnih produktov, kot so predpisi o varstvu potrošnikov in davčni predpisi;
- g) zavarovalnega trga in trga varčevalnih produktov;
- h) obravnavanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;
- i) ocenjevanja potreb stranke;
- j) standardov poslovne etike;
- k) finančnega področja ter
- l) upravljanja navzkrižja interesov;

3. za zavarovanja v okviru življenjskega zavarovanja, uvrščena v zavarovalne vrste od 19. do 24. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, razen zavarovanj iz prejšnje točke, poznavanje:

- a) teh zavarovanj, vključno s splošnimi pogoji, zajamčenimi prejemki in po potrebi dodatnimi tveganji;
- b) organizacije in prejemkov, ki jih zagotavlja pokojninski sistem, in
- c) zavarovalnega pogodbenega prava, predpisov o varstvu potrošnikov in varstvu osebnih podatkov, predpisov o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ter po potrebi ustreznih davčnih predpisov, predpisov o socialnem varstvu in delovnopравnih predpisov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejše:

1. pogoje za stalno poklicno usposabljanje iz šestega odstavka 561. člena tega zakona in postopke za izkazovanje ustreznosti stalnega poklicnega usposabljanja. Stalno poklicno usposabljanje iz šestega odstavka 561. člena tega zakona obsega vsaj 15 ur poklicnega usposabljanja ali izpolnjevanja zahtev glede poklicnega razvoja letno, pri čemer upošteva značilnosti prodajanih produktov, vrsto poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vlogo zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika ter aktivnosti, ki jih opravlja pri poslih zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;

2. pravila o načinu vodenja registrov iz 562. člena tega zakona, o podatkih, ki se vpisujejo v te registre, o načinu javnega dostopa do teh podatkov in o podrobnejši vsebini, načinu in rokih obveščanja o spremembi podatkov, ki se vpisujejo v te registre;

3. vsebino poročil iz 571. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

570. člen

(odvzem in prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če:

- 1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. družba v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki ne izkazujejo dejanskega stanja;
3. družba ali zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik, ki dela zanjo, huje krši 545., 547., 550., 551., 553. ali 555. člen tega zakona ali sistematično huje krši dobre poslovne običaje pri opravljanju dejavnosti ali poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
4. družba krši 567. člen tega zakona;
5. zavarovalno posredniška družba nima zavarovane odgovornosti v skladu s 568. členom tega zakona;
6. družba ponavljajoče krši obveznosti poročanja in obveščanja;
7. družba pooblaščenim osebam iz prvega ali drugega odstavka 295. člena tega zakona ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopek pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
8. zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik ali fizična oseba, ki za družbo opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, ponavljajoče krši prvi odstavek 561. člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo kršitev šteje kršitev, ki jo oseba ponovno stori vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve;
9. družba ne izpolni odredbe Agencije za zavarovalni nadzor ali jo ponovno krši po tem, ko je Agencija za zavarovalni nadzor za istovrstno kršitev v preteklosti z odločbo na podlagi prvega odstavka 305. člena tega zakona ugotovila, da so bile pretekle kršitve odpravljene, ali se je v skladu s 306. členom tega zakona za pretekle kršitve štelo, da so odpravljene;
10. je družbenik ali zakoniti zastopnik ali prokurist družbe oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje družbe, ali zakoniti zastopnik družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih pred odvzemom dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tej družbi, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja tej družbi pravnomočna v zadnjih petih letih;
11. družba ponavljajoče krši 560. člen tega zakona;
12. družba ponavljajoče krši 567. a člen tega zakona.

(2) Za odvzem dovoljenja po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljata 313. in 314. člen tega zakona.

(3) Za ponavljajočo se kršitev iz 6., 9., 11. in 12. točke prvega odstavka tega člena se šteje kršitev, ki jo družba znova stori vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve.

(4) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preneha veljati:

1. če družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,
2. če družba preneha opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja za več kot eno leto,
3. z začetkom stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije,
4. s končano redno likvidacijo,
5. z izbrisom družbe iz sodnega ali drugega ustreznega registra, razen kadar je dovoljenje prenehalo že na podlagi ene od prejšnjih točk,

6. s prejemom izjave družbe, da je prenehala z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, in dokazila o vpisu spremembe dejavnosti v sodni ali drug ustrezen register ali o sprejemu sklepa pristojnega organa, kadar tak vpis ni predviden.

(5) Družba Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o začetku ali prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor redno preverja veljavnost dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Če nastopi razlog iz četrtega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(7) Odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja lahko predlagata zavarovalnica ali Slovensko zavarovalno združenje. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, združenje zavarovalno zastopniških ali zavarovalno posredniških družb in Slovensko zavarovalno združenje. Slovensko zavarovalno združenje obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih iz prejšnjega stavka tega odstavka pošlje svojim članicam.

571. člen

(poročanje)

(1) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj v osmih dneh obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o spremembi podatkov ali listin, predloženih na podlagi drugega odstavka 569. člena tega zakona.

(2) Zavarovalno posredniška družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča tudi o strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravila za te zavarovalnice.

573. člen

(zavarovalno zastopniške in zavarovalno posredniške družbe ter zastopniki dopolnilnih zavarovanj države članice)

(1) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki je v državi članici upravičen opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja oziroma dejavnost distribucije zavarovalnih produktov, lahko na območju Republike Slovenije opravlja to dejavnost neposredno, potem ko Agencija za zavarovalni nadzor pristojnemu organu matične države članice zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe oziroma zastopnika dopolnilnih zavarovanj potrdi prejem obvestila iz drugega ali sedmega odstavka prejšnjega člena. Agencija za zavarovalni nadzor potrdi prejem obvestila takoj po prejemu.

(2) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki je v državi članici upravičen opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja oziroma dejavnost distribucije zavarovalnih produktov, lahko na območju Republike Slovenije opravlja to dejavnost prek podružnice potem, ko prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o predpisih o zaščiti javnih koristi iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona in obvestilo, da lahko začne poslovati v Republiki Sloveniji pod pogojem, da upošteva te predpise. Agencija za zavarovalni nadzor v mesecu dni od prejetja obvestila iz

sedmega odstavka prejšnjega člena od pristojnega organa matične države članice temu organu sporoči predpise o zaščiti javnih koristi iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona.

(3) Za osebe iz prvega odstavka tega člena veljajo 521., 522., 524. do 527., 527.a, 528.a do 528.d., 543. do 558. člen, drugi odstavek 565. člena ter 571. in 571.a člen tega zakona glede poslov, ki jih oseba opravlja na območju Republike Slovenije.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

(5) Določbe tega in 575. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za banke držav članic.

575.a člen

(razdelitev pristojnosti med matično državo članico in državo članico gostiteljico)

(1) Če je primarni kraj poslovanja zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v drugi državi članici, se lahko Agencija za zavarovalni nadzor dogovori s pristojnim organom te druge države članice, da ukrepa namesto Agencije za zavarovalni nadzor v zvezi s 50. členom, 3. točko prvega odstavka 63. člena, 280.a členom, tretjim do šestim odstavkom 281. člena, 2. točko prvega odstavka in četrtem odstavkom 289. člena, tretjim odstavkom 291. člena, 427. členom, drugim odstavkom 456. člena, 463. in 507. členom, devetim do šestnajstim odstavkom 521. člena, 522. členom, prvim in drugim odstavkom 524. člena, 528.a do 528.d členom, 545. in 546. členom, četrtem odstavkom 551. člena, drugim odstavkom 552. člena, 558., 560., 561. in 563. členom, prvim in drugim odstavkom 564. člena, 565. členom, 567.a in 568. členom, prvim do tretjim odstavkom 574. člena ter 579. in 623. členom tega zakona. V primeru dogovora Agencije za zavarovalni nadzor s pristojnim organom druge države članice iz tega odstavka, Agencija za zavarovalni nadzor o tem nemudoma obvesti zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banko, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v drugi državi članici, in EIOPA.

(2) Kadar je Agencija za zavarovalni nadzor v vlogi pristojnega organa države gostiteljice, je odgovorna za zagotavljanje, da so storitve, ki jih oseba iz prejšnjega odstavka opravlja na ozemlju Republike Slovenije, v skladu z obveznostmi iz devetega do šestnajstega odstavka 521. člena, 522. člena, prvega in drugega odstavka 524. člena, prvega odstavka 527.a člena, 528.a do 528.d člena in 545. člena tega zakona.

(3) Kadar je Agencija za zavarovalni nadzor v vlogi pristojnega organa države gostiteljice, ima pravico, da opravlja nadzor nad osebo iz prvega odstavka tega člena in izreka ukrepe nadzora, ki so potrebni, da se Agenciji za zavarovalni nadzor omogoči izvajanje obveznosti iz prejšnjega odstavka v zvezi s storitvami, ki jih oseba iz prvega odstavka tega člena opravlja na ozemlju Republike Slovenije.

578. člen

(Slovensko zavarovalno združenje)

(1) Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki lahko na ozemlju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle, ter druge družbe in organizacije se lahko združujejo v Slovensko zavarovalno združenje.

(2) Za Slovensko zavarovalno združenje se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Slovensko zavarovalno združenje:

1. opravlja posle, predvidene s sprejetimi mednarodnimi sporazumi o zavarovanju lastnikov vozil proti odgovornosti (zelena karta) in predstavlja zavarovalnice v mednarodnih organizacijah zavarovalnic v zvezi s temi posli;

2. sprejema zavarovalne statistične standarde;

3. opravlja naloge v zvezi s škodnim skladom za:

- izplačilo škod, ki jih povzročijo vozniki neznanih in nezavarovanih vozil ter nezavarovanih zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav in nezavarovanih čolnov,

- izplačilo odškodnin potnikom v javnem prometu, če lastnik javnega prometnega sredstva ni sklenil zavarovalne pogodbe,

- izplačilo odškodnin iz naslova obveznih zavarovanj v prometu v primeru, ko je bil uveden stečajni postopek nad zavarovalnico;

4. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalnice, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma statutu, oziroma za katere ga pooblastijo članice;

5. opravlja naloge v zvezi z informacijskim centrom in odškodninskim uradom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(4) Slovensko zavarovalno združenje organizira izobraževanje ter opravlja preizkuse strokovnega znanja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.

(5) Za opravljanje poslov Slovenskega zavarovalnega združenja iz 3. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s škodnim skladom in 5. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi z odškodninskim uradom se smiselno uporabljajo prvi odstavek 246. člena, 4.4. in 4.8. oddelka ter 5. in 7. poglavje tega zakona.

(6) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se za nadzor nad organiziranjem izobraževanj in opravljanjem preizkusov znanja smiselno uporabljajo 271., 272., 277., 293., 302. in 304. člen tega zakona.

(7) Kadar je Slovenskemu zavarovalnemu združenju izrečen ukrep nadzora, Agenciji za zavarovalni nadzor plača pavšalno nadomestilo stroškov postopka, kot je določeno v tarifi Agencije za zavarovalni nadzor.

579. člen

(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj vzpostavijo notranji postopek reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj ter združenj potrošnikov. V vseh primerih je treba pritožnikom odgovoriti.

(2) Zavarovalnica zagotovi ustrezen in učinkovit postopek izvensodnega reševanja sporov z zavarovalci, zavarovanci in drugimi upravičenci iz zavarovanj ter združenji potrošnikov pred

nepristranskim in neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja sporov, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje sporov. Zavarovalci, zavarovanci, drugi upravičenci iz zavarovanj in združenja potrošnikov mu lahko pošljejo pobudo za začetek postopka, če se pritožbi iz prejšnjega odstavka ne ugotovi ali o njej ne odloči v 30 dneh po njenem prejemu.

(3) Zavarovalnica v zavarovalnih pogojih objavi informacijo o notranjem postopku reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj ter združenj potrošnikov in o izvajalcu izvensodnega reševanja sporov.

(4) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj objavijo informacijo o notranjem postopku reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj ter združenj potrošnikov na svoji spletni strani in na vidnem mestu v vseh poslovnih prostorih, v katerih poslujejo s strankami.

610. člen

(hujše kršitve zavarovalnice)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 26. člena tega zakona sklepa druge posle, razen zavarovalnih poslov in poslov, ki so potrebni za opravljanje dejavnosti;
2. ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja (50. člen tega zakona);
3. v likvidaciji opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona;
4. opravlja zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah, v katerih ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 119. člena tega zakona);
5. po prenehanju dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz četrtega odstavka 122. člena tega zakona;
6. ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi predhodno o tej nameri obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 127. člena tega zakona);
7. začne opravljati posle prek podružnice v državi članici v nasprotju s 129. členom tega zakona;
8. ne obvesti Agencije za zavarovalni nadzor oziroma nadzornega organa države članice v roku enega meseca pred izvedbo spremembe iz prvega odstavka 130. člena tega zakona;
9. začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, ne da bi o tem obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona;
10. ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (drugi odstavek 132. člena tega zakona);
11. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti iz 156. člena tega zakona;
12. ne organizira notranje revizije v skladu s 161., 162. ali 163. členom tega zakona;

13. ne izračunava in Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o zavarovalno-tehničnih rezervacijah, zahtevanem solventnostnem kapitalu in zahtevanem minimalnem kapitalu v skladu z določbami 4. in 8. poglavja tega zakona;
14. nalaga sredstva v nasprotju z 4.12. oddelkom tega zakona;
15. ne upravlja sredstev omejenega sklada v skladu z določbo 241. člena tega zakona;
16. izplača dobiček v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 248. člena tega zakona;
17. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 253. členom tega zakona;
18. pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor ne omogoči pregleda na način, določen v 296. do 300. členu tega zakona;
19. v postopku prisilne likvidacije sklepa nove posle v nasprotju s 332. členom tega zakona;
20. nadrejeni zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu zavarovalnemu holdingu ne poroča v skladu s prvim ali drugim odstavkom 362. členom tega zakona;
21. ne dovoli nadzornega pregleda v skladu s četrnim odstavkom 362. člena tega zakona;
22. ne vzpostavi ustreznih mehanizmov za zagotavljanje solventnosti skupine, določanje in merjenje tveganj skupine, zagotovitev primernih lastnih sredstev skupine in postopkov za poročanje, spremljanje ter upravljanje transakcij znotraj skupine in koncentracije tveganja iz drugega odstavka 374. člena tega zakona;
23. ne izračunava in poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o zahtevanem solventnostnem kapitalu na ravni skupine iz prvega odstavka 377. člena tega zakona;
24. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o tveganjih koncentracije in transakcijah znotraj skupine v skladu s prvim odstavkom 399. in 400. člena tega zakona;
25. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom 403. člena tega zakona;
26. za prenos zavarovalnih pogodb ni prejela dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka 516. člena tega zakona;
27. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz tretjega odstavka 374. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

611. člen

(lažje kršitve zavarovalnice)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, če:

1. Agencije za zavarovalni nadzor predhodno ni pisno obvestila o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v zavarovalnici ali finančni družbi tretje države (49. člen tega zakona);

2. nima strategije in letnega načrta dela notranje revizije v skladu s 164. členom tega zakona ali če nista sestavljena v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona in z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu s 50. členom [Direktive 2009/138/ES](#);
3. notranja revizija ne izdeluje poročil o notranjem revidiranju v skladu z 165. členom tega zakona ali če ta niso sestavljena v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona in z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu z 50. členom [Direktive 2009/138/ES](#);
4. notranja revizija ne obvešča uprave oziroma nadzornega sveta zavarovalnice v skladu z 166. členom tega zakona;
5. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 252. člena ali 293. členom tega zakona;
6. Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži nerevidiranih letnih računovodskih izkazov v roku iz drugega in tretjega odstavka 255. člena tega zakona;
7. Agenciji za zavarovalni nadzor v roku iz prvega odstavka 256. člena tega zakona ne predloži poročila nosilca aktuarske funkcije iz 170. člena tega zakona v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu z 50. členom [Direktive 2009/138/ES](#);
8. Agenciji za zavarovalni nadzor v roku, določenem v prvem odstavku 257. člena tega zakona, ne predloži letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe ali dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v zavarovalnici iz prvega odstavka 258. člena tega zakona;
9. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju v skladu s prvim odstavkom 261. člena tega zakona;
10. ne obvesti zavarovancev o prenosu zavarovalnih pogodb (517. člen tega zakona);
11. zavarovalna pogodba ne vsebuje informacij in pogojev iz 521. člena tega zakona;
12. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz 522. člena tega zakona;
13. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz 523. člena tega zakona;
14. ne poda podatkov v skladu s 524. členom tega zakona;
15. ne zagotovi, da dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega, tretjega oziroma osmega odstavka 558. člena tega zakona;
16. ne zagotovi, da posle zavarovalnega zastopanja zanjo opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

613. člen

(kršitve zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor ne omogoči pregleda na način, določen v 296. do 300. členu tega zakona;
2. podrejeni zavarovalnici ne poroča v skladu z drugim odstavkom 362. člena tega zakona;
3. ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s prvim odstavkom 374. člena tega zakona;
4. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz tretjega odstavka 374. člena tega zakona.
5. ne vzpostavi ustreznih mehanizmov za določanje in merjenje tveganj skupine, ne zagotovi primernih lastnih sredstev skupine in postopkov za poročanje, spremljanje ter upravljanje transakcij znotraj skupine in koncentracije tveganja iz drugega odstavka 374. člena tega zakona;
6. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o tveganjih koncentracije in transakcijah znotraj skupine v skladu s prvim odstavkom 399. in 400. člena tega zakona;
7. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom 403. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

617.a člen

(kršitve zavarovalnic, zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb pri poslovanju z zavarovalnimi naložbenimi produkti)

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, z globo od 25.000 do 250.000 eurov pa zavarovalnica, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
2. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
3. zavarovalni zastopnik krši obveznosti iz 545. člena tega zakona;
4. zavarovalni posrednik krši obveznosti iz 551. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 12.500 eurov se za prekršek iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka kaznuje zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, z globo od 2.500 do 25.000 eurov pa zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

(3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, njen zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik.

(4) Z globo od 200 do 2.500 eurov se za prekršek iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba zavarovalno zastopniške družbe in njen zavarovalni zastopnik ali odgovorna oseba zavarovalno posredniške družbe in njen zavarovalni posrednik.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi in zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se zavarovalnica kaznuje z globo od 20.000 do 5.000.000 eurov, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba pa z globo od 10.000 do 5.000.000 eurov, ali v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče določiti ali do 5 % skupnega letnega prometa na podlagi zadnjih razpoložljivih računovodskih izkazov, ki jih je odobril poslovodni organ. Kadar je pravna oseba obvladujoče podjetje ali odvisno podjetje, ki mora v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/ESG (UL L 182, z dne 29. 6. 2013, str. 19-76) izdelati konsolidirane računovodske izkaze, je ustrezni skupni promet tisti, ki je v skladu z zadnjimi razpoložljivimi konsolidiranimi računovodskimi izkazi, ki jih je odobril upravljalni organ končnega obvladujočega podjetja.

(6) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi in zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se zavarovalnica, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, kaznuje z globo od 30.000 do 5.000.000 eurov, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo pa z globo od 15.000 do 5.000.000 eurov, ali v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče določiti ali do 5 % skupnega letnega prometa na podlagi zadnjih razpoložljivih računovodskih izkazov, ki jih je odobril poslovodni organ. Kadar je pravna oseba obvladujoče podjetje ali odvisno podjetje, ki mora v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/ESG (UL L 182, z dne 29. 6. 2013, str. 19-76) izdelati konsolidirane računovodske izkaze, je ustrezni skupni promet tisti, ki je v skladu z zadnjimi razpoložljivimi konsolidiranimi računovodskimi izkazi, ki jih je odobril upravljalni organ končnega obvladujočega podjetja.

(7) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi in zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba zavarovalnice kaznuje z globo od 5.000 do 700.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe pa z globo od 2.500 do 700.000 eurov, ali v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče določiti.

620. člen

(kršitve izrednega in likvidacijskega upravitelja)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj:

1. če v treh mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi (prvi odstavek 323. člena);

2. če v devetih mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila iz drugega odstavka 323. člena tega zakona;
3. če v primeru iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 325. člena tega zakona.
4. če Agencije za zavarovalni nadzor ne obvesti nemudoma o nastopu stečajnega razloga (333. člen).

V. PRILOGE:

/